

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05

Any XI N.º 557
Setmana del 27 de maig al
2 de juny del 1990
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tal com el Senyor no féu res sense comptar amb el Pare, igualment vosaltres no feu tampoc res sense comptar amb el bisbe i els preveres, ni proveu de tenir de lloabilitat qualsevol cosa que hàgiu fet sols, sinó que, congregats en assemblea, sigui una la vostra oració i una l'esperança en la caritat i en el goig sant que és Jesucrist."

Sant Ignasi d'Antioquia

Primera carta dominical intitulada "Tingueu confiança" de monsenyor Carles que avui pren possessió a la seu barcelonina

"El protagonista és el Senyor"

En el dia que prenc possessió de l'Arxidiòcesi de Barcelona, vull expressar, primer de tot, el convenciment que el protagonista de la celebració —avui com cada dia— no sóc jo: és el Senyor. El Senyor i el Poble seu que se m'encomana. El Senyor en si mateix, que vol créixer en cada membre d'aquest Poble que és l'Església.

Els actes d'avui tindran lloc en dos grans temples de la nostra ciutat: la Catedral i Santa Maria del Mar. Els bastirén els nostres avantpassats a glòria de Déu. Són el millor signe del que Ell demana avui al vostre nou Pastor i a vosal-

porció del poble de Déu, que em confiava per a pasturar amb la cooperació dels sacerdots i dels diaques per tal que, adherida al seu Pastor —que seria jo mateix a partir d'avui— i reunida per mi en l'Esperit Sant, per mitjà de l'Evangeli i de l'Eucaristia, constitueixi una Església particular en la qual es troba i opera veritablement l'Església de Crist, que és una, santa, catòlica i apostòlica, tal com expressa el Concili.

Això no ho podem fer sols, els ministres i servidors de l'Església i jo, sense l'ajuda de tots els creients i els homes de bona voluntat. Pen-

converteixi en desesperançats.

Massa vegades "realisme", en la valoració de les possibilitats d'acció pastoral, equival a "pessimisme", i es titlla d'irreal un pla o un tarannà optimista. I no podem oblidar que no hi ha una visió més realista del món que la que té el mateix Déu. Ell veu, infinitament millor que nosaltres, les realitats pecadores del nostre món; però, alhora, les possibilitats certes de santificació que hi bateguen.

En nosaltres, el primer aspecte —valoració de les possibilitats d'acció pastoral— és fruit de l'observació i l'experiència; el segon

A les 12 hores presa de possessió a la catedral i a les 5 de la tarda missa a Santa Maria del Mar. Tots hi som convidats.

tres mateixos: continuar aixecant, dia a dia, el temple viu format pels fills de Déu. Tot embellint-lo per la creixent conversió i santificació dels seus membres, i tot fent-lo créixer mitjançant l'acció evangelitzadora de tots nosaltres, que abasti nous membres.

Joan Pau II, fa un mes, des de la proximitat, alhora física i amigable, que brinda un sopar compartit, em parlava d'aquesta benèdicta diòcesi de Barcelona. Una

so consagrar tots els meus esforços de cada dia al creixement de la nostra Església. Però, per a dur-ho a terme, cal que tots ens unim en un esforç il·lusionat de pròpia santificació i d'evangelització del nostre ambient. Tingueu confiança!

En la realització d'aquest esforç no podem ser ingenuament optimistes: en el nostre temps hi ha moltes dificultats i molt serioses. Però tampoc no podem permetre que un fals realisme ens

aspecte —la visió realista del món pròpia de Déu— és fruit de la fe i de l'esperança. I amb totes dues cal que actuem.

On són les raons més profundes de la nostra esperança davant del futur? En una doble constatació de fe. Aquest món, on vivim i que estimem, ha estat creat per Déu com un regal per a Jesucrist: "Tot va ser creat per Ell i per a Ell". I, després de la irrupció del pecat en el món: "Tant va estimar

Déu el món, que li va donar el seu Fill únic".

Si l'amor del Pare tanca així el cercle de la seva estima i de la nostra manca d'amor; si el món és un do per a Crist, i Crist un do per al

món, ¿com no haurem de veure amb esperança la realitat de la nostra Església i les seves possibilitats de futur? Tingueu confiança!

+ RICARD M.,

Arquebisbe de Barcelona

AFINANT

Benvingut: Beneït el qui ve...!

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

Quan arriba a Terra Santa per primera vegada, el pelegrí té la sorpresa de ser rebut amb una frase que li resulta familiar però en un altre context. Els rètols de benvinguda, avui dia usuals en els ports i aeroports allí en hebreu, diuen textualment: "beneïts els qui vénen" (barukhim abahim). Pel geni de la llengua de la Bíblia "el qui ve" és benvingut perquè és beneït, perquè és portador de benedició. Les nostres llengües desacralitzades quan criden "benvingut, benvingut!" es queden amb la closca humana d'un sentiment mancat de la transcendència bíblica del "beneït!" que tanmateix ha conservat l'hebreu modern. Maria és rebuda per Elisabet com "beneïda entre totes les dones" perquè es portadora del "seu Senyor"; Jesús és aclamat "benvingut!" pels crits del poble i dels infants de Jerusalem perquè és "el beneït, que ve en nom del Senyor!", el Fill de David que ve a prendre possessió de la seva ciutat.

Aquest diumenge la diòcesi de Barcelona diu "benvingut!" al bisbe Ricard-Maria. Fills d'Abraham també nosaltres, el nostre "benvingut!" diu i creu: "beneït tu que vénen en nom del Senyor!"

Amics de Catalunya Cristiana

Assemblea anyal a Montserrat

El propassat dissabte, dia 19, els Amics de Catalunya Cristiana, celebraren la seva Assemblea anual en la sala d'actes del Monestir de Montserrat, en la qual s'aplegaren molts participants a les peregrinacions que l'esmentada entitat organitza.

Feren ús de la paraula el president, Mn. Joan E. Jarque, el qual exposà breument les activitats dutes a terme fins ara, animant a continuar la tasca empresa en suport del nostre estimat setmanari.

A la segona part de l'Assemblea; després de la Missa conventual, el pare Adalbert M. Franquesa, O.S.B., parlà sobre la importància del proper III Congrés Litúrgic, que se celebrarà, també a Montserrat, durant el vinent mes de juny.

Durant el dinar de germanor, diversos assistents exposaren les seves impressions sobre els pelegrinatges que organitza l'Associació.

Després del "Cant dels adéus" els assistents emprengueren la tornada a Barcelona.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

ANADA A MONTSERRAT, LA NOSTRA DIADA!

El 19 de maig s'ha fet, tal com ja és tradicional, l'aplec d'amics, lectors i pelegrins a Montserrat. L'associació hi va celebrar l'assemblea anual i els participants dels pelegrinatges i viatges hi van poder revivir els seus records. Tots plegats, i després de la salutació expressa del pare Abat, vam participar de la missa conventual, compartint així amb la comunitat dels monjos i amb tots els altres romeus i visitants l'homenatge filial a Déu i a la Mare de Jesús, tot representant formalment el col·lectiu relacionat amb "Catalunya Cristiana".

NOVA PROMOCIÓ DEL SETMANARI ...I DELS AMICS

El proper mes de juny començarà una nova campanya de captació de subscriptors, a càrrec d'un bon equip col·laborador, especialitzat en la matèria. Confiam que això, al costat d'altres iniciatives, contribuirà a eixamplar la base de difusió del setmanari i a incrementar-ne i consolidar-ne els punts de venda.

Una bona notícia! Són ja una colla els Amics que ens han portat nous Amics: és aquesta la forma millor de contribuir, tot incrementant-ne el nombre, a vertebrar tota aquesta xarxa de suport i a poder arribar més enllà de la funció comunicativa estricta del setmanari. Això vol dir, en definitiva, que és responsabilitat de tots que siguem molts més!

CONVERSES TEOLÒGIQUES A L'ABAST DE TOT HOM

Se n'ha celebrat un nou cicle entre gener i febrer, a càrrec del nostre president i director del setmanari, mossèn Joan E. Jarque, sobre "Els grans temes de la fe cristiana, avui". Ben aviat es podrà disposar de còpies en cassette de la sèrie completa. I en podem proporcionar també, a qui interessi, del cicle celebrat el 1988.

PARADA AL CARRER PER LA DIADA DEL LLIBRE

Un cop més, molts Amics i lectors del setmanari van fer acte de presència a la parada que "Catalunya Cristiana" compartia, prop de la font del Portal de l'Àngel, a Barcelona, amb la llibreria La Formiga

d'Or. Entre la selecció de llibres objecte de la Diada, hi havia les col·leccions de la Fundació, editora del setmanari, amb "El cervell i l'ànima humana", de Francesc Nicolau, com a novetat, i la presentació de la novel·la "Embats de mestral", de Jaume Roigé, amic i gerent del nostre setmanari.

EXPERIÈNCIA I SERVEI: ELS NOSTRES PELEGRINATGES

S'ha fet ja la Ruta de Sant Pau, per Grècia i Turquia, de més de quinze dies de durada; així com l'anada a conèixer el rostre cristià de París: una sortida plena i confortant, amb un programa pràcticament inèdit. I acaba de tornar també l'expedició d'abril a Terra Santa, la qual ha comptat amb un grup nombrós de pelegrins, d'ANFE, que tot celebrant el seu 50è aniversari, s'han acollit, com tants d'altres, al guiatge de la nostra organització.

S'està fent campanya actualment de la peregrinació a Terra Santa "especial Joves", pel juliol, així com dels altres itineraris previstos al programa general: Canadà i Estats Units, Argentina, Egipte, etc.

CONVENI AMB TV3

"Catalunya Cristiana" col·labora del 29 d'abril ençà, i fins a fi d'any, al programa "Signes del temps", de contingut religiós (diumenge, 10.15 h, 45 minuts de durada), amb l'aportació setmanal d'una subscripció per un any, la qual se sorteja entre els concursants de la setmana. A més d'això, ha estat convinguda també l'aportació de dos viatges a Terra Santa per a dues persones; d'aquests, se'n sortejarà un a la darrera de juny, i l'altre, a la darrera de desembre. Són aportacions concertades amb contraprestació publicitària.

HEM D'ACABAR I LIQUIDAR TOTS ELS NÚMEROS DE LA RIFA

De fet, les paparetes dels números són autèntics bons d'ajut al setmanari, i el seu preu, ben assequible, permet que cadascú es fixi més fàcilment el nivell de la quota. Amb això, no és pas que vulguem afavorir el joc; però sí que l'al·licient dels objectes en sorteig fa que hi pugui haver moltes persones més disposades a ajudar-nos. És com la possibilitat, entre els qui disposen de talonaris, d'un premi extraordinari, que enguany s'ha fixat en 200.000 Ptes. Aquesta acció, la de la rifa, té un rendiment important; no en podem prescindir, doncs, per ara. El que hem de fer en aquests moments és... acabar i liquidar els talonaris!

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
"CATALUNYA CRISTIANA"

Escriviu demanant informació impresa, o telefoneu al núm. (93) 301 71 18, i rebreu tot seguit un fullet informatiu.
Si ens voleu visitar, som a la vostra disposició a la plaça d'Urquinaona, 11, 3r. 3a. A.

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18

EDITORIAL

Tots

Si és missió del bisbe —una missió clara, proclamada i àdhuc exigida per tothom— esdevenir el pastor de tots, també és responsabilitat de tots —una responsabilitat igualment clara, bé que, sovint, negligida— fer possible, cercar, facilitar la comunió amb el bisbe.

Avui fa la seva entrada a Barcelona, la més poblada de les diòcesis catalanes, el nou arquebisbe mons. Ricard Mª Carles i Gordó. Arriba en un moment difícil i, alhora, propici al replantejament de vells problemes i de nous reptes de la nostra pastoral.

Difícil perquè l'anunci de la fe als homes i a les dones de la nostra societat, travessada per tants corrents culturals i esperonada per tants centres d'interès polític i econòmic, sembla a molts "inoportú"... Ha d'obrir-se pas treballósament. Difícil, també, per la limitació dels recursos pastorals: una clerecia que, delmada per les secularitzacions de la dècada dels setanta i mancada de vocacions suficients, s'envelleix ràpidament; un

laicat que, en la nova era democràtica no ha acabat de trobar uns paradigmes d'acció prou formulats ni prou amplament compartits...

Un moment propici, també. Per damunt d'antigues tensions ja desactivades per l'evolució de l'Església i del país, domina, avui, una voluntat de resposta eficaç als problemes reals de l'evangelització i de conjunció d'esforços. La distensió assolida demana projectes d'acció decidida, sense ambigüitats i innovadora quan calgui, a fi que la pau no esdevingui una actitud fada, privatista i decadent. Cal dinamitzar el petit treball assenyat de cada u i de cada dia amb plantejaments globals i de futur, amb confiança i amb il·lusió.

Però només si hi som tots podrem reeixir. Aquesta és una terra més propícia a la singularitat —alguna vegada genial i tot— que a la realització de programes d'ampli consens, que volen temps, capacitat de col·laboració entre persones i grups diferents i submissió a l'objectiu essencial per damunt de les matisacions personals.

El nou pastor de l'Església de Barcelona ha de poder comptar amb l'assistència de tots els diocesans, no condicionada a l'acceptació per ell de gustos o de models determinats, sinó ofrenada amb vista al bé comú pastoral. Per això recordàvem, en començar, la responsabilitat que tenim tots de fer possible, de cercar i de facilitar la comunió amb el bisbe. Per això, també, desitgem i esperem que la presència massiva de l'arxidiòcesi de Barcelona avui, a Santa Maria del Mar, serà signe i penyora d'una comunitat diocesana viva i oberta al futur. Només si hi som tots la nova etapa que comença serà de tots.

Maria, la creient

La seva fe cristiana il·lumina el nostre propi itinerari

MICHEL HUBAUT
Franciscà

Aquest mes de maig, tradicionalment dit el "mes de Maria", pot ser l'ocasió per a tot creient de preguntar-se en què el destí excepcional d'aquesta dona concorreix la nostra aventura humana, personal i col·lectiva.

Haig de reconèixer que la meua reflexió es nodreix encara pel tema tan adequat de l'última encíclica mariana del papa Joan Pau II (**Redemptoris Mater**) centrada sobre el misteri del "pelegrinatge de la fe". Pelegrinatge descrit com un camí de vida, joíós i purificador, i també com una veritable Pasqua, un "pas" permanent de la incredulitat a la fe, de la incomprensió a l'escolta perseverant d'un Déu, els designis del qual són imprevisibles.

L'Església, confortada per la presència del Crist, camina en el temps vers la consumació dels segles i va a l'encontre del Senyor que arriba. Però en aquest camí —vull destacar-ho de seguida— procedeix recorrent de nou l'itinerari realitzat per la Verge Maria, que "avançà en el pelegrinatge de la fe i mantingué fidelment la unió amb el seu Fill fins a la Creu" (R.M., núm. 2). Caminar. Anar a l'encontre de Progressar. Avançar... Heus ací un vocabulari que hauria d'atènyer totes les demandes de l'home actual!

Maria no és pas, doncs, la icona d'una fe atemporal. La seva fe, com la nostra, ha estat una història dinàmica amb els seus inicis,

les seves fosques i les seves certeses, els seus goigs i els seus combats. La seva fe de "cristiana" aclareix el nostre propi itinerari i el de tota la humanitat.

Maria és "la Mare dels començaments". El seu **Fiat** en l'Anunciació no és més que "el començament de tot el seu itinerari vers Déu" (R.M. núm. 14). Maria es posa en camí en el clarobscur d'una fe temptejant, oberta, sense saber d'antuvi fins on la conduirà. Maria manifesta que el misteri de la fe no és abans de tot adhesió a una doctrina reveladora sinó el "començament d'una col·laboració lliure i activa" amb aquell que té la iniciativa d'aquesta aventura humana i espiritual però que no vol fer res sense el "sí" responsable de l'home.

La seva fe, sempre en construcció, serà font de reflexió, d'aprofundiment, de misteri de Déu i del home. Maria, que no ho ha entès tot al primer moment, ens recorda que la fe és font permanent de lectura, d'interpretació sempre renovada de la Paraula de Déu, dels esdeveniments, personals i col·lectius.

"Plena de gràcia", Maria tam-

bé ens recorda que la font inicial d'aquest imprevisible itinerari de la fe sorgeix del pla d'amor "graciós" de Déu, que la "salvació" (felicitat plena) que ell somia per a la seva criatura és un do, un fruit de la seva gràcia. Maria ens invita a viure el misteri de la fe, del cristianisme, sota el signe de la gràtia.

Maria il·lustra aquesta afirmació de l'àngel Gabriel a l'Anunciació: "Res no li és impossible a Déu!". Tot és possible a aquell que s'obre, a la mitja llum de la fe, a la puixança creadora de l'Esperit. Maria manifesta l'estreta unió entre la gràcia i la fe, la iniciativa de Déu i la resposta de l'home, "l'obediència de la fe".

"Faci's en mi segons la teua paraula!". L'acte de fe és essencialment escoltar una paraula vinguda d'altra banda. La fe comença allí on l'home accepta no ser més el centre absolut de tot.

La fe no es un acolliment passiu de la voluntat de Déu, sino un veritable diàleg entre Déu i la seva criatura. La "submissió" de Maria, la "Serventa" no és pas la "d'un instrument dòcil" entre les mans de Déu, una dimissió de si mateixa, sinó un "acte" de fe, una adhesió lliure i confiada.

Maria, és declarada "benaurada" perquè ha cregut, perquè manifesta d'una manera exemplar, que si la fe és la primera beatitud cristiana, font de felicitat, de joia, és alhora un combat pasqual contra les forces hostils, interiors i exteriors, al pla de Déu.

Maria, "en aquest camí de l'obediència de la fe", ha hagut d'acollir, successivament, les paraules-esdeveniments insòlites, desconcertants, des del naixement de Jesús en la pobresa, els anys tancats a Natzaret fins a la contradicció i l'escàndol suprem, el de la creu, on "ella és testimoni, humanament parlant, d'un total desmentiment de les paraules i les promeses de Déu". (R.M. núm. 18).

La fe de Maria és acolliment de la "joiosa i bona nova, tanmateix

amb una certa pena del cor, atenyent una mena de 'nit de la fe', com un vel, a través del qual cal apropar l'invisible i viure en la intimitat del misteri... Com és de gran aleshores l'obediència de la fe de la qual Maria en dona prova, enfront els decrets insondables de Déu!". Al peu de la creu, Maria ha hagut de viure en la fe un despullament trasbalsador. —"És sens dubte la 'kenosi' (despullament) de la fe més profunda de la història de la humanitat". (R.M. 19).

Paradoxa d'aquesta dona que ha viscut en la intimitat del Crist com cap altra criatura humana i que, tanmateix, ha hagut, dia rera dia, de renovar el seu acte de fe. "La fe és un contacte amb el misteri de Déu." Un contacte i no una "possessió"!

D'aquesta manera l'itinerari de Maria ens mostra com la fe és una gènesi, una vida sempre en creixement, una llavor llançada a la terra del "cor de l'home", que ha de créixer, arrelar (creixement en profunditat) i donar fruits. Però qui diu creixement diu "crisi de creiença"! Ni Maria, ni els apòstols ni l'Església, poden passar-se'n.

La fe no és un compte bancari! Ningú no posseeix la fe, ja que la fe és una immersió en un oceà de vida del qual s'ha de renunciar a mesurar-ne d'una vegada per sempre, l'amplària i la profunditat.

(De "la Croix")

RESPIR

CADENES, NO; PERÒ...

La Paraula de Déu no està pas encadenada, diu sant Pau, referint-se a les cadenes que portava, com un malfactor, mentre escrivia la segona carta al seu deixeble Timoteu. Es referia, doncs, a l'encadenament en el seu sentit més obvi, a l'empresonament. Em sembla, però, que la frase es pot ampliar i fer-li dir que la Paraula de Déu tampoc no està forçosament encadenada per la imperícia, o per la incoherència, dels qui la prediquen, cosa que no deixa de ser un consol. Cal, però, anar-hi amb molt de compte, perquè si la imperícia i la incoherència no encadenen la Paraula, poden impedir que els homes s'obrin a la Paraula. Es tracta d'un procés de comunicació que està ordinàriament subjecte a les lleis de la comunicació. Es pot donar el cas que la Paraula digui, però que els homes no l'acullin.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana
EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 06 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Edita: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Impresora: Publigraf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387/79

Disseño: Josep Samper i Aledo

Difusió controlada per O.J.D.

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes. O

Va resultant ja una cosa més que molesta: cada cop que torna a l'actualitat el tema de la "assignació tributària", els bisbes espanyols reiteren el propòsit d'assolir com més aviat millor l'autofinançament de l'Església. Les seves declaracions semblen dictades per un vergonyant complex: "Ja sabem que no està bé que l'Estat hagi de donar a l'Església uns quants milers de milions. Ara per ara no en podem prescindir; però demà sí. Demà —no se sap quan— prescindirem d'aquest ajut estatal i l'Església viurà dels seus propis recursos, de les aportacions que lliurin els seus membres".

Aquest discurs és irritant. Ignora —o almenys oblida— una dada molt eloqüent. El pressupost de l'Església a Espanya per a l'exercici d'aquest any volta els 60.000 milions de pessetes. Les partides són nombroses i d'allò més variat. Sostenen la vida de les universitats pontificies i dels seminaris, i el funcionament dels asils d'ancians que els catòlics espanyols tenen oberts arreu de tota la geografia nacional. Contemplen la conservació de les més preuades obres d'art i de la cultura, i concorren al manteniment de cent de menjadors per a famolencs pobres i de prou albergs pels marginats de la societat. D'on si no dels catòlics surten aquests milions? L'aportació estatal no va més enllà de 14.000 milions, cosa que no representa ni la quarta part del total pressupostat. No és poc, certament; però valdria la pena que els bisbes subratlessin alguna vegada que més de les tres quartes parts dels pressupostos anuals de l'Església són autofinançades pels creients d'ahir i d'avui. Perquè tant s'insisteix que no es pot prescindir ara com ara de l'ajut estatal i tant es promet treballar vers l'autofinançament de l'Església, que hom —si no està prou advertit—

El fet religiós és també un bé social

MANUEL DE UNCITI
Periodista

arriba a imaginar-se que tot allò que és de l'Església depèn de la generositat de les arques estatals.

De la generositat? També aquest parlament resulta molest i irritant. Per raons múltiples de llarga història i d'un passat immediat, són molts els espanyols que inconscientment, consideren l'Estat amo i senyor dels béns que li aportem tots els ciutadans. Molts espanyols que es declaren apassionats per la llibertat i demòcrates de tota la vida, funcionen en molts aspectes del dinamisme social amb una accentuada consciència estatalista. I aquesta mentalitat és obtusa. Afavoreix qualsevol totalitarisme, concedeix peixet ampli a l'intervencionisme del poder i renuncia a la participació i creativitat ciutadanes. Les institucions amb calat social —pel bé dels ciutadans— haurien de reaccionar enfront d'un tal estat d'opinió. L'Església entre elles.

A l'Estat li pertoca de donar suport amb els pressupostos de cada any, a institucions socials que expressen i ca-

nalitzen demandes i necessitats justes. La cultura, les arts, l'esport —igual com els serveis públics— responen a exigències i urgències de la societat en general o de sectors amplis; l'Estat té l'obligació imperiosa de protegir aquests béns socials. També la religió, sigui la que sigui i sempre que la seva institució es mogui en el marc de la legalitat. Sempre que en una societat hi hagi una demanda seriosa, nombrosa i lliure de serveis religiosos, l'Estat ha de possibilitar almenys parcialment, l'exigència dels ciutadans. No correspon a l'Estat discernir entre béns socials i béns socials; n'ha de tenir prou amb llevar acta que segueix una petició social i procedir en conseqüència.

Els bisbes estan renunciant potser sense adonar-se'n, a aquest plantejament de la més ajustada democràcia quan reiteren la seva voluntat d'arribar en el futur a l'autofinançament de l'Església. La seva actitud implica el reconeixement que "el fet religiós" no és un bé social, exigint per ciutadans molt nombrosos, sinó un fet exclusivament individual o de consciència particular. No es comprèn que s'allunyin en bona hora del dogma liberal que desitjava tancar la religió a les sagristies, o del dogma marxista que ha propugnat la reducció de la llibertat religiosa al fòrum de les consciències i que tanmateix, estiguin ara propugnant l'autofinançament dels béns religiosos i de la institució que els sosté i estimula. Res més corrosiu per la dimensió social de la fe que aquest implícit reconeixement que el fet religiós no és un bé social, al mateix nivell que els altres béns sol·licitats pel cos social, almenys des d'una rigorosa "laïcitat" de l'Estat.

(De "YA")

Joaquín A. Peñalosa descriu en el seu "Diari del Pare Etern" allò que hagué de ser per a Adam, la primera nit de la història. Acostumat a la llum enlluernadora de la recent nascuda creació, el seu cap degué omplir-se a vessar de preguntes quan el primer sol es va pondre i la fosca s'apoderà del món. Potser s'adreçà a Déu per preguntar-li si era que "s'havia acabat el món o bé que s'havia quedat cec".

I potser va dir: "És terrible aquesta demolició. No puc veure les meves mans tan a prop com són. Del paradís no en resta altra cosa que un munt d'ombres. Avui sé que eren vans els tresors del dia". I cridaria Déu per inquirir "si això té fi, m'heu deixat absent del món, fora de casa meua, perdut en un túnel infinit. Cec i aterit. ¿Què heu fet amb el sol, Pare?".

Efectivament, aquesta nit que nosaltres acceptem amb tota normalitat, com a part del temps, perquè sabem per experiència que demà tornarà el sol ¿què seria per aquell que no la coneixia, per aquell que no podia saber si demà tornaria el sol?

Sens dubte que hagué de ser dolorós anar descobrint que Déu havia partit el temps en dos i que la nit i el dia eren per a coses diferents (treballar i descansar) però que les dues eren parts integrants d'una mateixa realitat temporal. I tal vegada fins i tot arribà a descobrir que el món no seria bo per viure-hi si només existís, sempre a totes hores, la llum engegadora del sol. Comprendria que la vida humana es recolza en aquests dos bastons i descobriria que tant s'acostumaria el nostre cos a aquesta alternància que, quan en la nostra època s'introdueix aquesta fórmula d'avançar o retardar els rellotges durant un cert temps el cos tarda a acostumar-s'hi i fins es dorm malament durant uns dies.

Escriu això pensant que, si cronològicament hi ha un dia i una nit, també en el camí de la felicitat humana hi ha dies i nits, hores de goig obert i hores de dolor, esperances i amargors, dies o mesos

La nit d'Adam

J.L. MARTIN DESCALZO

en els quals tot ho veiem clar i altres en els quals l'obscuritat envaeix els ulls de l'ànima. I ambdós són part de la realitat!

Maleïm del dolor i les dificultats com Adam maleï la primera nit. ¿Però què seria de l'existència humana sense aquesta sal? ¿Seríem més humans si solament giressin per l'ànima hores de felicitat?

Jo penso que tot home amb seny ha d'assumir el creuar-se la felicitat i el dolor igual com ha assimilat i acceptat que després del dia vingui la nit i tal com sap que "cada nit pareix un dia".

¿És que la adversitat pot engendrar felicitat? Pot, si més no, engendrar moltes coses: profunditat d'ànima, plenitud de la condició humana, nous camins per descobrir més llum, per apropar-se a Déu.

Fra Luís de Granada va escriure: "La nit té particular força, com per adormir els cossos, així com per despertar les ànimes i portar-les a parlar amb Déu". És cert: ¿Quants humans han trobat Déu o s'han trobat a si mateixos en l'adversitat?

És clar que, per entendre la nit i l'adversitat, cal molta agudesa d'ànima. Els xinesos solen dir que "els ocells canten durant el dia i durant la nit canten les aigües de la muntanya". Encara que no tots tinguin prou oïda per escoltar aquest segon i més secret cant.

Tal vegada per això els místics han elogiat sempre les virtuts de la nit. La del cos i la de l'ànima. Sant Joan de la Creu ho sabia com ningú: "¡Oh nit que em guies! ¡Oh nit més amable que l'albada!" però ¿quants humans reconeixen que l'adversitat és o pot ser més amable que l'albada de la felicitat?

Cal no tenir por del dolor, com

tampoc no el tenim de la nit. Sabem que el sol segueix existint encara que no el veiem. Sabem que tornarà. Déu no desapareix quan patim. És aquí d'altra manera, com hi és el sol quan se n'ha anat dels nostres ulls.

El mal és quan els homes malgastem el dolor i ens comportem com uns noctàmbuls (en el sentit més trist d'aquesta paraula). "Hi ha —va escriure Bernanos— una hora avançada de la nit en la qual els sensats fan el boig i els bojos no deixen de fer-lo". És cert: ¿Hi ha quelcom més trist que una persona sensata que, a les tres de la matinada, vessant d'estupidesa i vi, es dedica a assemblar-se a tota la gent a qui, durant el dia menysté? ¿I quants humans són "noctàmbuls de dolor", gent que reconeixent que és part de la seva vida, tal com la nit és part del dia, es dediquen a embriagar-se d'amargors i tristesa en lloc de descobrir les potencialitats d'aquest dolor?

Rostand assegurava que "és durant la nit quan és més bell creure en la llum". És cert: i durant l'adversitat és quan resulta més bell creure en l'amor.

ACUDIT

"Hablemos de sexo"

Sr. Director:

Faig referència a aquest programa emès per Televisió Espanyola 1 el propassat dia 2 d'abril a 2/4 d'11, estant en desacord en el que allí es va dir, ja que l'ordre natural que prové de la creació, ha donat als éssers humans un cos que porta tot el que necessita per al seu específic funcionament. Així per exemple: la boca per menjar, beure, parlar. El cor per a la perfecta circulació de la sang. El fetge per a la perfecta filtració i sanejament de la sang, etc., i els membres genitals, per a la procreació a través dels sentits i dels plaers de l'amor: però obliga a fer bon ús de tots ells. Si ens apartem del bon ús, si abusem del vi agafarem borratxeres i acabarem per caure en tota classe de vicis. Si usem el sexe com a vici, vénen les desgràcies com la que li va succeir a la noia que

va aparèixer en pantalla que en quedar embarassada va marxar de casa amb un gran disgust de tota la família i el del seu futur.

Cal entendre primerament què és l'amor. Jo he gaudit molt en el veritable amor del matrimoni: he tingut 9 fills i una bona quantitat de nets. Tinc 81 anys i continuo essent feliç, perquè sempre he obeït el dret natural que procedeix de Déu. Fins ara mateix —fa poc va morir la meua esposa— continuo feliç, que és el regal que tenim els creients.

ANTONIO MANÉN JORDANA

Inexactituds del Sr. Antoni Mirabet

Sr. Director:

Fa uns dies, vaig tenir ocasió de poder mostrar el meu goig al senyor rector de la parròquia de Santa Maria del Taulat del Poblenou de Barcelona, mossèn Francesc Mestre, per haver estat publicada a Catalunya Cristiana, en el núm. 545, una ressenya de la seva tesi doctoral sobre "La espiritualidad del obispo Caixal" que ell va defensar a la Universitat Pontificia Gregoriana de Roma, i, lamentar-me, de passada, que equivoquessin el seu segon cognom, que és Saura en comptes de Sala, fet al qual ell no va donar gaire importància. Sí, en canvi, que creia més greus uns altres errors o inexactituds que contenia aquell mateix treball. Vaig demanar-li que fes les rectificacions oportunes per escrit, a fi

ARA MATEIX

Surten, de tant en tant, i són posades a discussió pública, qüestions controvertides que afecten la imatge de l'Església i la seva relació amb sectors importants d'opinió o amb els mateixos governs. Ara i aquí tenim, per exemple, el tema sempre latent de la interrupció de l'embaràs i de la possible ampliació de la llei que la regula, o el projecte de reforma de l'ensenyament, més roent encara. No és fàcil, en aquests casos, mantenir una actitud de plena coherència amb la totalitat dels aspectes del missatge cristià, en el fons i també en la forma. Per això el creient de sensibilitat fina, quan sent i contempla debats radiofònics o televisius sobre punts d'aquests, gairebé sempre pateix, per un costat o per l'altre, sobretot si —com ara passa sovint— assumeixen la defensa de la part cristiana persones més vehements que lúcides.

La primera cosa que fa angúnia és que, a còpia de polèmiques, molts podrien arribar a una pobra definició del cristianisme que esdevindria la doctrina que va contra això o allò o el de més enllà... Cal posar molta cura a evitar aquesta impressió negativa, donant

Vigilem les polèmiques

J. CARRERA PLANAS

prioritat als continguts positius i fonamentals de la fe. En tot cas, són uns determinats costums i fins algunes lleis, sempre circumstancials, les que entren en conflicte amb aquells continguts. Quan defensem el dret a la vida o a una educació lliure i humanitzadora, és important que sapiguem fer emergir el lligam pregon que hi ha entre l'Evangelí i vida i llibertat. Un lligam que compromet tot l'home: un cristià que només defensés la vida quan es parla de l'avortament, o que només es recordés de la llibertat davant lleis desfavorables a la pluralitat d'escoles amb ideari propi... mereixeria poca credibilitat. Lamentablement, al

cap de deu anys de l'anomenada transició política, alguns sectors creients encara no han assumit prou seriosament les raons cristianes que porten a ser demòcrates. Així, quan arriba el moment de la discussió, tendeixen a desplaçar la polèmica del marc democràtic; o fan ús d'aquest per pura tàctica, sense convicció; passen fàcilment de la crítica a un partit a l'atac al sistema parlamentari; eludeixen els aspectes positius de la posició de l'adversari, i coses per l'estil... Tot això és perillós i contraproduent.

També dol que, alguna vegada, pugui semblar que ens mou més l'afany del prestigi o l'èxit moral de l'Església que el servei de la fe.

En realitat allò que ens interessa és que avanci l'esperit de Jesús —que és d'amor a la vida i de llibertat— i que tots els homes puguin gaudir-lo. Defensar l'Església ha de poder ser vist sempre com a equivalent a defensar l'home. Cal que les nostres migradeses no dissociïn aquests dos aspectes, a fi que puguem assolir una meta avui difícil entre nosaltres: que l'home del carrer senti que la doctrina de l'Església va a favor d'ell.

que, per mitjà de C.C. quedessin neutralitzats els efectes d'aquella informació. Tanmateix, vaig pregar-li que m'expliqués quines eren aquestes falles i la seva rectificació, perquè tenia la certesa que ell no faria un pas, públicament, per desfer l'error. Intentaré fer-ho jo, passant al paper el que em va dir de paraula, tan fidelment com sàpiga:

En l'apartat que es parla de la definició que el bisbe Caixal fa del magisteri ordinari del Papa i dels bisbes, i del magisteri extraordinari dels preveres i pares de família, l'error està en el mot "magisteri" que ha de ser **ministeri** i a continuació, apostòlic, o sigui, "ministeri apostòlic" (sic).

Quant al paràgraf que copio a continuació: "Francesc Mestre considera Caixal l'autèntic fundador de les religioses de la Sagrada Família", no reflecteix el pensament del Dr. Mestre, car ell considera el bisbe Caixal autèntic fundador, però no com a únic, puix que aquesta mateixa consideració mereix la mare Anna M.ª Janer.

JOSEP M. SANS i MANRESA

El Sant Pare no beatifica "màrtirs de la guerra civil"

Sr. Director:

El passat 29 d'abril Roma beatificà els primers catalans, màrtirs de la Fe cristiana, en la persecució religiosa del trenta-sis.

Amb molta pena hem llegit aquesta notícia, amb lletres majúscules, anunciada, així: "El Sant Pare beatifica els primers màrtirs de la guerra civil espanyola". I, ens dol recordar que, l'any passat, amb motiu de la beatificació dels 22 passióistes de Daimiel, llegírem unes informacions errònies semblants.

Notícies totalment allunyades de la veritat. EL SANT PARE NO BEATIFICA MÀRTIRS DE CAP GUERRA CIVIL. El Papa es dol de les víctimes de les lluites humanes; terrorisme, guerres nacionals i internacio-

nals, i voldria evitar tot tipus de baralles, entre germans, fills de Déu.

UNA CANONITZACIÓ ES QUELCOM PURAMENT RELIGIÓS. Roma a instància episcopal, i sota la direcció d'un "postulador", fa un estudi profund de la vida i de la mort del presumpte màrtir, amb testimonis fidedignes, per justificar que morí sense odi, perdonant els que li feren mal, i que donà la vida per Jesucrist i per la seva Església. Llavors és quan el Sant Pare proclama solemnement i públicament "Beatorum nomine..."

L'humil germà Jaume Hilari, religiós de La Salle, fou condemnat a mort pel Tribunal Popular de Tarragona per "haver portat sotana i estudiat llatí". I sor Mercè Prat i Prat, també catalana, de l'orde de Santa Teresa de Jesús, fou assassinada a l'Arrabassada per la seva fidelitat a Crist.

L'Evangelí i els Rosaris! El Calze i la Creu! Heus ací les úniques armes dels nostres màrtirs. Armes d'amor i de pau, sota el deixant lluminós del Ressuscitat, i la força apostòlica de la Pentecosta.

Joan Pau II, l'abril del 1987, va rebre uns bisbes espanyols, i un prelat l'informà d'un sector de catòlics que no era partidari de les "canonitzacions" per evitar —deien— el risc que els beatificats fossin considerats "enemics" d'un determinat règim polític. "Aquesta raó no té cap vàlua —contestà el Papa—. També els primers màrtirs de l'Església romana foren acusats de ser 'enemics del Cèsar'."

FRANCESC A. PICAS

Adoració al Santíssim Sagrament

Sr. Director:

Em plau copiar del butlletí mensual "Eco di Mejugorje" el que segueix.

"Podeu sol·licitar dels sacerdots l'exposició del SS. Sagrament durant una hora, o mig dia per fer una adoració per torns (el dijous o un altre dia). Si això no és possible també es poden

fer torns d'hora santa davant del Sagrari.

Llegir a poc a poc un tros de l'Evangelí o algun salm meditant-lo i fent-lo propi. Lloar el Senyor i donar-li gràcies. També per aquesta pregària ens podem ajudar amb algun salm. Després explicar tot el que hi ha en nosaltres a Jesús i escoltar-lo. Després confiar-li persones i situacions.

El rosari resat davant el Santíssim és molt eficaç, perquè és Maria que prega amb nosaltres adorant.

No deixem Jesús, tancat i sol, amb una llumeta. És el nostre BON AMIC!

Quantes persones grans ho poden fer!... sols cal organitzar-se. Hi trobarem la felicitat, aquí a la terra i després al Cel."

ENRIC PALLAS

Al nou arquebisbe de Barcelona

Sr. Director:

Acudeixo al seu diari després de la lectura a La Vanguardia (1-IV-90) de l'entrevista realitzada al nou arquebisbe, Ricard M. Carles.

He de posar de manifest la meua grata sorpresa per l'interès palesat per monsenyor Carles pels problemes de marginació social que, és inútil obviar-ho, hi ha a la nostra ciutat.

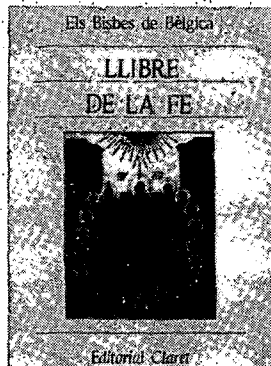
Sense oblidar la gran tasca i impuls portat a terme pel bisbe N. Jubany, voldria demanar al nou arquebisbe que tingüés present en la seva tasca pastoral aquest sector marginal de la població i el col·lectiu de cristians —"seus"— que treballa fermament i coherentment amb aquestes persones, atenent —tant com sigui possible— el repte diari de continuades necessitats que hi ha.

Aquest "veure què podem fer" de les seves declaracions m'omple d'esperança davant l'espectativa d'una actuació futura, com probablement a d'altres. Gràcies per aquesta afirmació oberta i, en la meua modèstia, ànim monsenyor Carles.

JOAQUIN VERGES CABAZÓN

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

LLIBRE DE LA FE Els Bisbes de Bèlgica

Col·lecció Eines 5, 176 pàgs.
P.V.P. 1.000 pts.

Com repensar la fe dins els esquemes culturals de les darreries del segle XX. Aquest llibre respon a aquesta preocupació i ho fa amb un estil clar, serè, molt a prop de la vida: 1. Creure la Bona Nova; 2. Celebrar el Senyor (pregària i sacraments); 3. Viure de l'Evangelí (el comportament cristià). Un llibre que se-

rà ben aviat d'obligada referència tant per l'aprofundiment personal com per al treball en grup.

DÉU NINGÚ NO L'HA VIST MAI Alain Patin

Col·lecció "Eines" 4, 224 pàgs. P.V.P. 1.100 pts.

Un llibre que respon amb claredat totes les preguntes que els no creients plantegen. Conjuga, per tal d'ajudar-nos, el verb "estimar" en totes les situacions d'avui: acollir, ser lliure, fer festa, assumir el fracàs, l'odi, la mort... Sota aquest títol humorístic s'amaga una fe disposada segons l'eslògan a "mourre muntanyes"... Un llibre per compartir.

CERCAR DÉU ENMIG DE LA CIUTAT Josep M. Lozano i Soler

Col·lecció Torsimany 3, 152 pàgs. P.V.P. 1.100 pts.

"L'itinerari de l'autor és una 'recerca' de Déu 'en la ciutat'. Al llarg d'aquest itinerari reflexiu, l'autor ha plantejat tres qüestions fonamentals: l'origen, la presència i la superació del mal en la ciutat; la ruptura entre la consciència i la ciutat; l'oclusió del subjecte enmig de la proliferació dels discursos urbans." *Del pròleg de Ferran Manresa.*

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:

Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon

Adreça

Població

Sobre el Catecisme Universal

Mutisme en els estaments eclesials de Catalunya

Falten pocs dies —a últims de maig— perquè els bisbes de tot el món catòlic retornin a Roma l'esborrany del Catecisme Universal amb les ractificacions o esmenes que estimin oportunes.

Les revistes "Ecclesia" i "Vida Nueva" han publicat en distintes ocasions algunes declaracions de monsenyor Estepa, arquebisbe vicari general castrense i membre de la comissió rectora del Catecisme. Monsenyor Estepa descriu els antecedents (origen del projecte, comissió cardenalícia i episcopal, comitè de redactors), la realització del text, la seva presentació i el procés de consulta que ara se segueix. Estepa no entra, per descomptat, en una anàlisi crítica de l'esborrany presentat per Roma.

Membres de la redacció

L'esborrany del Catecisme Universal consta de 434 pàgines, de quatre parts i una introducció. En la primera part es tracta del Credo, la segona va dedicada a la litúrgia i els sacraments, la tercera, de la doctrina moral, i la quarta —com un epíleg— gira sobre la pregària i en concret sobre el Parnostre.

El text presentat ha estat redactat sota la direcció del cardenal Ratzinger, i hi han treballat el bisbe de Como, monsenyor Magglini, l'arquebisbe vicari castrense d'Espanya, monsenyor Estepa, l'arquebisbe de Tours, monsenyor Honoré i el bisbe de Levada monsenyor Medina.

"CC" informà sobre aquests extrems.

Esmenes presentades de tot el món

Les propostes o esmenes les havien de presentar els bisbes, bé a títol personal o col·lectivament, tot i que espontàniament Roma n'ha rebut de grups no pertinents a la jerarquia.

Els bisbes alemanys han demanat ajornar la data última assenyalada per la Santa Seu per presentar esmenes, donat que creuen insuficient el temps per estudiar a fons un document que vol resumir en més de quatre mil paràgrafs i 420 fórmules tota la doctrina catòlica, amb tota la seva complexitat. Del mateix criteri es manifestaren els bisbes d'EEUU i ho deixà entreveure l'episcopat espanyol.

Quant a grups més o menys propers a l'Església, a Itàlia en una entrevista d'"Adista" —agència informativa— el discutit teòleg Carlo Malori, professor que havia estat de les universitats Lateranense, Gregoriana i Urnabiana, i que havia pertangut al quadre de consultors de la Congregació per la Doctrina de la Fe, ha manifestat que troba "negatiu" el projecte o esborrany del Catecisme, i que havent-lo llegit "s'ha entristit".

En els EE.UU. un nombrós col·lectiu de sacerdots i religiosos s'han oposat al text de l'esborrany des de distintes angles: bíblic, teològic, sociològic i pedagògic. Cosa semblant ha succeït al Brasil.

Sota secret?

Tot i que algunes agències catòliques han revelat part de l'esborrany —revelació més o menys fiable—, el secret amb què van signades cada una de les pàgines, ha estat generalment guardat. Almenys pel que fa als quatre punts de l'Estat espanyol. No han saltat a les columnes dels diaris ni de les revistes especialitzades particulars estudis que valoressin els continguts, que analitzessin els fonaments bíblics o dictaminessin sobre l'orientació

Monsenyor Estepa Llaurens, arquebisbe vicari general castrense, membre del comitè de redactors del Catecisme Universal.

pedagògica d'un text que ha de servir de base per a la confecció dels futurs catecismes nacionals o regionals.

Pel que fa al nostre país

A Catalunya ens temem que el fet hagi estat més d'oblit

o ignorat que no pas de secret. No tenim informació d'estaments eclesials que hagin fet referència a tota la gènesi o procés d'aquest afer. No se sap si en les distintes diòcesis s'ha constituït alguna comissió d'experts que hagin elaborat algunes esmenes i hagin estat enviades a Roma, tot i que restés en secret el seu contingut.

Setanta mil propostes o esmenes, segons fonts properes al Vaticà, han estat enviades a la comissió rectora de la Santa Seu. Una, dues o tres, han estat elaborades i remeses des de les nostres diòcesis? Si aquí s'hagués fet cas omís del tema, seria un greu error, donada la idiosincràcia, àdhuc a nivell de fe, de Catalunya.

Per voluntat del Papa sembla que la redacció final del Catecisme Universal, un cop revisat pel Sínode dels bisbes de la propera tardor, serà aprovada per la Santa Seu. Hauran passat cinc anys des del Sínode del 1985, en què es començà a tractar de la necessitat d'un Catecisme Universal, nomenant pocs mesos després la comissió que hi ha treballat fins ara.

Potser passades unes dècades, sabrem fins a quin punt l'aportació de l'Església catalana fou nul·la, poca o molta. Ara per ara de tot això no en sabem absolutament res.

F.G.

FILTRANT LA NOTÍCIA

I sobre les aparicions de Medjugorje, què?

Les suposades aparicions de la Mare de Déu de Medjugorje (Iugoslàvia) a sis joves, quatre noies i dos nois, és un cas de ressò universal. Les peregrinacions són massives: l'any 1988 visitaren Medjugorje dos milions de pelegrins, dotze mil sacerdots, cinquanta bisbes i alguns cardenals. Les confessions individuals es fan en gran escala; s'han produït conversions de relleu així com algunes guaricions miraculoses; la pregària en grups és fervent i seriosa, i no manquen teòlegs tan significatius com René Laurentin que defensen per escrit les aparicions de la Mare de Déu.

Amb tot, no ha estat unànime el criteri de la jerarquia eclesiàstica d'aquell país. Segons l'agència catòlica APIC, monsenyor Pavao Zanic, bisbe de Mostar-Duvno, on pertany Medjugorje, féu unes declaracions explosives considerant el fet de "fals, fanàtic i enecat". Una comissió nomenada per aquest bisbe es manifestà igualment hostil, prohibint els fidels d'anar al lloc de les presumptes aparicions.

La Conferència episcopal de Iugoslàvia, presidida pel cardenal Kuharic, nomenà també una comissió més àmplia i diversificada de criteris per estudiar el fet. En principi la Conferència no era favorable a les concentracions de Medjugorje, tot i que avui, segons fonts properes al lloc, les tolera, recomanant, però, que les peregrinacions vagin acompanyades d'un sacerdot que celebri l'Eucaristia, aten-

gui les confessions i presideixi la pregària dels seus romeus. Finalment, l'arquebisbe iugoslau d'Spil, s'ha mostrat entusiasta de les aparicions marianes, declarant que la renovació espiritual del poble ha estat molt més gran durant aquests anys de les aparicions que en quaranta de pastoral organitzada.

Un altre assumpte espinós és el dels franciscans que dirigeixen la parròquia de Medjugorje: havien d'abandonar la parròquia per mandat del seu bisbe, monsenyor Zanic, atès que sempre han defensat les aparicions de la Mare de Déu. El general de l'orde, pare John Vaughn els féu un comandament en el mateix sentit, sembla que pressionat per la Santa Seu. Ells, però, continuen a la parròquia, dirigeixen el culte i la pastoral i gaudeixen d'un gran predicament davant el poble.

És norma de la Santa Seu de no intervenir oficialment en cap suposada aparició miraculosa fins que ella no es doni per acabada, com esdevingué a Lourdes i a Fàtima, tot i que mai unes aparicions i llur missatge no constitueixen doctrina de fe catòlica obligatòria.

Quin serà el judici definitiu de Roma referent a Medjugorje? El cardenal Ratzinger, prefecte de la Sagrada Congregació per la Doctrina de la Fe, suggeriria donar temps al temps.

FRANCESC GAMISSANS

AMICS DE MEDJUGORJE

Pelegrinatges a Medjugorje (Iugoslàvia) 1990:

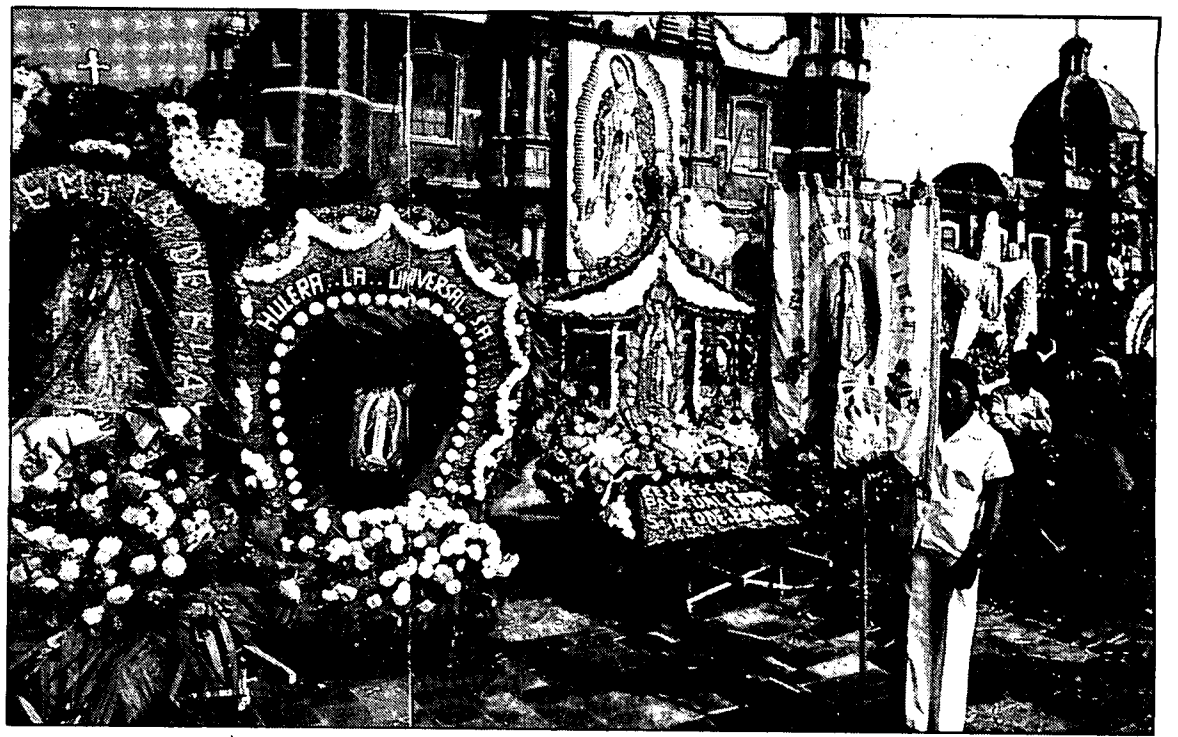
Del 22 al 29 de juny (Avió)
Del 23 de juliol al 4 d'agost (Autocar)

Informació i inscripcions:
AMICS DE MEDJUGORJE
Telèfon: (93) 410 32 65

Organització tècnica:
VIATGES MASANÉS
c/. Born, 6 - MANRESA
Telèfon: 872 48 88

DURANGO, MÈXIC (10 de maig).— El papa Joan Pau II abraça Jaime Bollinger, durant la visita a la presó de Durango. Bollinger és a la presó des de fa 25 anys per haver matat la seva dona.

MÈXIC CAPITAL.— Com gairebé a tot Amèrica llatina, els mexicans mostren una devoció particular a la Mare de Déu de Guadalupe.

Mèxic amb el Papa:

5 il·lustracions gràfiques

Com hem fet altres vegades després de la visita pastoral del Papa a un país o continent, presentem una modesta il·lustració gràfica com a record en l'àlbum de la nostra memòria.

Mèxic sofreix la marginació de les injustícies socials provocades per l'egoisme d'uns pocs, i sofreix l'Església que no és reconeguda oficialment per l'estament governamental. Amb tot, els mexicans —en concentracions de milions de persones— han escoltat el Sant Pare, han pregat, han plorat i, sobretot, han cridat i cantat d'entusiasme i fervor religiós.

CHALCO, MÈXIC (7 de maig).— Joan Pau II saluda els centenars de milers de fidels mexicans, abans de celebrar la Missa a Chalco, prop de Ciutat de Mèxic.

TUXTLA GUTIERREZ, MÈXIC (11 de maig).— El Papa s'adreça a la multitud de milers de persones, després d'haver rebut presents per part de dos infants d'un grup indígena del sud de Mèxic. El Papa proclamà un missatge d'esperança pels pobles nadius i pels refugiats d'Amèrica Central.

CIUTAT DE MÈXIC (7 de maig).— El papa Joan Pau II amb Carlos Salinas de Gortari, president mexicà, en la residència presidencial de Los Pinos. Varen estar reunits gairebé durant dues hores.

BARCELONA

• **CONCERT A MARATA.**- El proper diumenge, dia 3 de juny, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Coloma de Marata, Les Franqueses del Vallès, el conjunt VOCAL-ENSEMBLE HOCHWANG, d'HOCHWANG, Baviera (Alemanya Federal), dirigit per Paul J. Obermayer, interpretarà obres religioses de G. Jenner, C. Saint-Saens, M. Duruflé, H. von Bingen, Cristóbal de Morales, O. di Lasso, R. Ohse, R. Mauersberger, A. Pérez-Moya, J. Dismas Zelenka i H. Purcell.- Durant la celebració de l'Eucaristia interpretarà, en gregorià, l'Introït i la Seqüència del dia i el Glòria, el Salm Responsorial, el Sant i

l'Anyell de Déu en català, de Xavier Moll. A l'Ofertori cantarà "Loquebantur" de Gp. de Palestrina, i durant la Comunió, "Dum complerentur" de T.L. de Victòria. En acabar, l'organista de la parròquia, Xavier Moll, que l'haurà acompanyat durant la celebració, interpretarà el "Veni Creator" d'Antonio de Cabezon.
• **Celebració en Cant Gregorià.**- Se celebrarà, el diumenge, dia 3 de juny, Solemnitat de la Pentecosta, a les 10'30 del matí a l'església de l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona, c/. Plaça Sant Felip Neri, 5.
• **ROMERIA DEL RAM.**- És un homenatge que Barcelona i la seva comarca ofrenen cada

any al Sagrat Cor de Jesús deixant el "tradicional ram" a l'Ermita primitiva del Tibidabo. Se celebrarà el dia 3 de juny, diumenge de Pentecosta. A les 12'15, celebració de l'Eucaristia i ofrena del tradicional RAM a l'Ermita primitiva. Cant de "caramelles" per l'Escolania. A les 18 h. Sant Rosari, Vespres i Benedicció Eucarística. Barcelonins i Associacions hi són convidats.
• **Encontre de la Família Espiritana.**- Com cada any, i enguany amb molta més raó perquè celebra el XXV aniversari de la seva fundació a Barcelona, la FAMÍLIA ESPIRITANA celebra la seva Festa Major: PENTECOSTA, amb un Triduum de preparació, i el tradicional Encontre-Conviència. **Triduum:** dies 31 de maig, 1-2 de juny, a les 7 h. de la tarda, al c/. Mallorca, 317, pral., amb reflexió i Eucaristia. **Encontre:** 4 de juny (dilluns de Pentecosta), a les 5 h. de la tarda, al Col·legi de Santa Teresa, c/. Nàpols, 359 (xamfrà Travessera de Gràcia). Tel. 207 57 11. Transports: Metro: Plaça Joanic i Sagrada Família. Autobusos: 15-19-20-21-39-45-47-55.
• **Festa de la Visitació de Ntra. Senyora.**- L'Obra de la Visitació us convida a participar en els actes que tindran lloc a la Basílica de Santa Maria de Mataró, el dia 31 de maig, dimecres: A les 3'30 h. Sortida dels autocars de la Casa Central (lloc parada: Passeg de Sant Joan-Ali Bei) i dels altres indrets assignats. A les 5 h. A la Basílica de Santa Maria de Mataró, concelebració de l'Eucaristia, presidida per L'emm. Cardenal Narcís Jubany. A les 6, berenar de germanor. A les 8'30, retorn a Barcelona.

• **Grups d'Oració i d'Amistat.**- Celebraran el seu proper Recés Mensual, el dia 3 de juny, a les 5 de la tarda, al Col·legi de Sant Vicenç de Paül, c/. de les Carolines, 10. Serà dirigit per mossèn Josep Mollfuleda.
• **UMOFC: Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques.**- Dia 31 de maig, dijous, a Llúria, 7. Homenatge a Pilar Belosillo. "Una vida dedicada a l'Església: records i experiències", per Rosa Griso. Hora: a 2/4 de 5. A 2/4 de 7, celebració de l'Eucaristia.
• **PELS CAMINS DE L'ORACIÓ.**- A causa de l'entrada del nostre bisbe monsenyor Ricard M. Carles i Gordó, la conferència anunciada pel diumenge dia 27 de maig, a les 6 de la tarda, se celebrarà el diumenge, dia 19 de juny a la mateixa hora. (Casal Bellesguard. Monestir de Sant Maties. Monges Jerònimes).
• **Hora Santa a Getsemani.**- El Cor de Jesús t'espera... sacerdot, home, jove (només homes). Parròquia Verge de la Pau, c/. Plaça Ferran Casablanca, 4, el dia 31 de maig, a les 21'30 h.
• **CONCERT DE CARILLÓ.**- (Es podrà escoltar el Concert des del Barri Gòtic. Lloc de més bona audició: carrer del Bisbe). Diumenge, 3 de juny, a les 12 h. Carillonista: Anna Maria Reverté. Obres d'autors clàssics i temes populars. Ireneu Segarra i Wim Franken.
• **Legió d'Ànimes Petites. Pelegrinatge.**- Del 7 al 18 de juliol, 12 dies. Fàtima, Santiago de Compostel·la, Covadonga, Lloia, Fundacions de Santa Teresa a Àvila, Alba de Tormes; Sant Joan de la Creu a Segòvia, i altres Santuaris. In-

formació i reserves: L.A.P. 426 16 22.
• **Tallers d'Oració i Vida.**- Dia de Desert. 10 de juny, de 9'30 a 18'30, a Martí-Codolar, c/. Torelló, 8. Metro Horta. Queden invitats tots els talleristes.
• **Recés per a Religioses.**- Dissabte, dia 2 de juny. Dirigirà Mn. Muñoz. Començarà a les 10. Casa d'Espiritualitat "MARIA ANTÒNIA PARÍS", c/. Major de Sarrià, 169. Tel. 203 72 12.

• **Signes del Temps, de TV3.**- Ha estat premiada amb una subscripció per un any a Catalunya Cristiana el Sr. Conrad Muntané Font, de Capellades (Anoia) per la seva participació en el programa "Signes del Temps" de TV3 patrocinat pel nostre setmanari. La nostra enhorabona!

• **IV APLEC, al Santuari Ecològic del Castell de Gallifa.**- Se celebrarà el diumenge, dia 3 de juny, "Dia Internacional de l'Ecologia". Els actes començaran a les 10 del matí i acabaran a última hora de la tarda. Hi són convidats preferentment els grups, entitats i persones especialment sensibles als encants de la Naturala, i simpatitzants del "corrent verd", aquesta ventada impetuosa que s'infiltra dins la societat per regenerar la vida malmesa del Planeta.

VIC
• **XXVIIIè CONGRÉS NACIONAL PESSEBRISTA.**- Se celebrarà a Vic, del 14 al 17 de juny. Els actes començaran el dijous dia 14 a les 11 del matí i acabaran el diumenge, dia 17, havent dinat. S'hi aplegaran prop de 300 congressistes, pessebristes de tot Espanya, i representants d'Itàlia, França i Portugal. El programa d'actes és realment interessantíssim. Per més informació: Associació de Pessebristes de Vic. Ap. Correus, 241. 08500 - VIC.

TARRAGONA
• **D'interès per a sacerdots i religiosos.**- La parròquia de Sant Martí d'Altafulla ofereix gratuïtament un apartament apte per a dues persones, al costat de l'església en construcció del barri marítim de la vila, a sacerdots i religiosos que des de juny a setembre, ambdós inclosos vulguin passar un mes de vacances vora el mar. Amb l'única condició de celebrar cada dia la missa a l'esmentada església i ajudar els dies festius pastoralment a la parròquia principalment en la celebració de l'Eucaristia.
Els interessats poden adreçar-se a mossèn Isidre Saludes prevere i rector, Plaça de l'Església, s/n. Altafulla. Districte postal 43893 (Tarragona). Tel. (977) 65 01 58.

Vols donar sentit a la teva vida?
T'ajudarà la trobada personal amb Déu

EXERCICIS ESPIRITUALS

DIRIGITS PER UN SACERDOT DE LA UNIÓ SACERDOTAL LUMEN DEI

INSPIRATS EN S. IGNASI EN RÈGIM D'INTERNAT I SILENCI

DATES: 2 - 3 juny

LLOC: Casa d'Exercicis Sant Antoni M. Claret VIC

S'entra el dia anterior a la tarda

INFORMACIÓ: TEL. 301 31 94

BARCELONA

AMB LA TEVA AJUDA, CATALUNYA CRISTIANA

ARRIBARÀ MÉS ENLLÀ

CATALUNYA CRISTIANA va néixer fa més de 10 anys. Són més de 500 setmanes informant puntualment els homes i dones del nostre País sobretot el que fa referència a la religió i la cultura catòliques.

Gràcies als subscriptors, CATALUNYA CRISTIANA ha crescut i, molt probablement, ha ajudat a créixer els qui el coneixen. Però queda encara molt camp per córrer. Cal anar molt més enllà.

Cal que CATALUNYA CRISTIANA esdevingui el vehicle de comunicació entre tots els creients dels nostres pobles i les nostres ciutats. Cal anar més enllà dels cercles professionals que s'hagin pogut assolir en aquests 10 anys. Tu hi pots ajudar amb el teu estímul. Fins i tot amb el teu suport econòmic més enllà de l'import de la subscripció.

Al mateix temps, cal que CATALUNYA CRISTIANA arribi cada dia a més famílies.

Ajuda'ns també a aconseguir-ho d'una manera molt senzilla. Probablement, coneixes més d'una persona a qui podria interessar aquest setmanari. Si ens fas arribar els seus noms i adreces, els hi enviarem

gratuïtament CATALUNYA CRISTIANA durant un mes. És la millor manera de què la coneguin realment i, més tard, decideixin si els interessa subscriure-s'hi.

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi molt més enllà, només ens cal la teva ajuda.

Voldria que aquestes persones rebessin CATALUNYA CRISTIANA gratis durant un mes.

Nom/Cognoms: _____	Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____	Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____	Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____	Codi postal: _____ Província: _____
Nom/Cognoms: _____	Nom/Cognoms: _____
Adreça, Carrer: _____	Adreça, Carrer: _____
Núm.: _____ Població: _____	Núm.: _____ Població: _____
Codi postal: _____ Província: _____	Codi postal: _____ Província: _____

Per tal que CATALUNYA CRISTIANA arribi més enllà, retalla, omple i fes arribar aquest cupó a:
FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA, València, 244 - 2on. 08007 BARCELONA.

GIRONA

En una carta oberta

El Dr. Camprodon demanà a sant Jordi la salvació de la llengua catalana

GIRONA.— El bisbe de Girona, Jaume Camprodon, ha publicat una carta oberta en el Full Parroquial en la qual demana a sant Jordi que salvi la llengua catalana "que ha estat sotmesa, com el poble, a molts ofecs per gent forana". Ell mateix recorda que quan era petit, l'agutzil del seu poble de Torelló va sortir al carrer a fer un pregó en castellà un cop acabada la guerra civil i una veïna li va demanar que li digués què havia dit el de la corneta.

Davant d'aquest fet el bisbe de Girona comenta que "si la mainada havia d'explicar a la gent gran el que l'alcalde ordenava és que passava quelcom d'anormal i de greu perquè el més normal hauria estat que la cosa fos al revés". Monsenyor Camprodon afegeix que "l'Estatut de Catalunya deixa clar que la llengua pròpia de Catalunya és el català i si això és clar cal que tots ens hi fem perquè ho sigui en realitat". Pel bisbe de Girona "desentendre-se'n o no donar-hi importància equivaldria a desestimar el fet de pertànyer a un poble concret, amb una personalitat pròpia i seria deixar-se

endur pels vents de la massificació i permetre que Catalunya es dissolgui en una societat estandaritzada".

A continuació afirma que "la llengua d'un poble no és fruit d'artifici sinó que raja espontàniament com l'aigua d'una font". I recorda les paraules de Joan Pau II als joves de Tòquio: "La cultura de cada nació s'expressa, entre altres coses i més que en cap altra, en la llengua que és la forma que donem als nostres pensaments i és com un vestit on fem aquests pensaments".

Però assenyalà al mateix temps que tots hi hem de posar el coll, polítics i ciutadans

I afegeix encara el mateix Papa: "La llengua inclou els trets d'identitat particulars d'un poble i d'una nació i en cert sentit hi és latent el cor d'aquesta nació perquè en la llengua pròpia troba l'expressió allò de què viu l'ànima humana en la comunitat d'una família, de la nació o de la his-

tòria".

Monsenyor Camprodon demana a sant Jordi que "ens salvi el país i, amb el país, la llengua". Amb tot, adverteix que "tots hi hem de posar el coll: els legisladors i els polítics pel seu cantó; els ciutadans parlant-la i fent un esforç per parlar-la amb correcció; llegint en català i estudiant-lo; utilitzant-lo en els documents oficials segons el dret i fent-lo un element integrador de la nostra manera de ser, sense que vulgui dir menyspreu per ningú".

En aquest aspecte, el bisbe de Girona diu que "és de lloar l'esforç de molts ciutadans vinguts d'altres indrets per parlar la llengua pròpia de Catalunya". I afegeix: "Vol dir això que saben on són i manifesten el seu respecte i estima".

Per últim, monsenyor Camprodon diu que "cal també que neixin infants de parla catalana perquè, amb quin realisme es poden reclamar els drets d'un poble si cada any que passa creix l'índex d'envelliment de les nostres comarques?" I acaba: "Sobre un poble que s'envellís progressivament no

es pot construir una nació i mentre cada curs quedin més places escolars per ocupar, menys ciutadans parlaran el català".

Jornada de pastoral sanitària a Banyoles

El passat dia 29 d'abril tingué lloc a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles la Jornada Diocesana de Pastoral Diocesana organitzada pel Secretariat del Bisbat de Girona, amb la participació de prop de mig

miler de persones entre malalts, religiosos i laics. El germà Francesc Solà de Sant Joan de Déu va presentar una ponència sobre la comunitat cristiana i el malalt, que va donar peu a un llarg debat entre els assistents. Posteriorment es van llegir diferents comunicacions i també es van presentar experiències personals i col·lectives i es va lliurar material gràfic i escrit per la celebració del Dia del Malalt.

M. CABALLE

FETS I CRITERIS

L'analfabetisme

Un dels grans flagells de la humanitat és l'analfabetisme, que encara afecta a molts pobles en unes dimensions escandaloses. Si hi ha la tràgica situació de la fam, tenim també el drama de la ignorància que no permet l'accés al pa de la cultura a milions de persones.

El dret a l'educació passa a ser, en els nostres dies, una afirmació buida i sense sentit per a multitud de persones que estan privades d'aquell element de comunicació i de coneixement que és la paraula escrita.

El fet tan senzill de no saber llegir ni escriure impedeix l'accés als beneficis de la cultura a milions de persones, incapaces, fins i tot, de conèixer allò que és el progrés humà i de poder col·laborar-hi.

El desembre de l'any 1987 l'assemblea General de les Nacions Unides va proclamar l'any 1990 com a Any Internacional de l'Alfabetització i va convidar la UNESCO a preparar la celebració d'aquest Any.

Serà útil recordar unes dades per tal d'adonar-nos de la preocupació de la UNESCO en el combat contra l'analfabetisme. En el període comprès entre l'any 1960 i el 1990 el percentatge d'analfabets entre la població adulta ha baixat d'un 40% a un 28%. Per primera vegada el nombre total d'analfabets, actualment de 955 milions de persones, ha començat a baixar. Si continua aquesta tendència, a finals de segle hi haurà 23 milions menys d'analfabets.

Les estadístiques ens presenten la situació de l'analfabetisme a escala mundial. L'any 1985 hi

havia 889 milions de persones majors de 15 anys, que eren analfabets. Això equival a més d'una quarta part, el 27,7%, de la població adulta.

El 98% dels analfabets viuen en països "subdesenvolupats". Quasi les tres quartes parts, és a dir, 666 milions, es troben a Àsia.

Molts dels països industrialitzats, que havien cregut que ja tenien resolt el problema de l'analfabetisme, ara descobreixen que potser tenen un 5% de la població que té dificultats per llegir i escriure.

La UNESCO dóna aquesta definició bàsica de l'analfabet: és la persona que no és capaç de llegir ni escriure una breu i senzilla exposició de fets referents a la seva vida quotidiana.

Entre els objectius per a l'Any Internacional de l'Alfabetització destaquen els següents: aconseguir que els governs dels estats membres de la UNESCO incrementin les seves activitats per eliminar els problemes de l'analfabetisme mitjançant l'educació dels seus habitants de les zones rurals i dels barris pobres de les ciutats; sensibilitzar més l'opinió pública sobre l'abast i les repercussions de l'analfabetisme; incrementar la participació popular en els esforços per combatre l'analfabetisme.

La celebració de l'Any Internacional de l'Alfabetització vol ser, sobretot, una crida a l'acció. Tots ens hi hem de sentir compromesos i solidaris.

RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Acaba de publicarse

Las nueve rosas de sangre del Monasterio de Monjas Mínimas de Barcelona

Por Antonio Sospedra y Buyé, CP. CR.

Carta laudatoria de l'Excm. Sr. Cardenal Narcís Jubany
Arquebisbe de Barcelona

Pròleg del Rvd. Dr. Francesc Muñoz, Vicari Episcopal de Religioses de Barcelona.

* * *

Vençuda la sublevació civico-militar contra el Govern del Front Popular, el 19 de juliol del 1936, Barcelona i tot Catalunya va quedar sota el règim de Revolució Roja de signe pro-soviètic.

L'Església era mirada com un obstacle per al nou ordre socio-polític instaurat; i, per tant, perseguida i aniquilada en les seves persones i entitats més representatives. Els indefensos monestirs femenins foren una de les preses més cobejades dels anomenats "Comitès" i "Patrolles de control antifeixista", que aplicaven la seva llei a mansalva.

L'autor porta, per primera vegada, al públic narracions inèdites que recullen el calvari de 25 dones (entre 73 i 19 anys) fugitives i perseguides per perillosíssims delinqüents; nou d'elles (més l'abnegada viuda que els feia els seus encàrrecs), caçades el 23 de juliol, foren assassinades, tot seguit, a camp ras a Horta.

La Ciutat Olímpica del 92 ha esborrat ja les empremtes del seu darrer refugi i lloc de la immolació...

Llibre de 180 pàgines, format 13 per 21 cms., amb força fotografies, proves documentals, dels llocs i dels fets. P.V.P. 800,- ptes.

Distribuidora Balmes - C/. Duran i Bas, 11 - 08002 Barcelona

URGELL

Monsenyor Martí Alanis:

“El capellà rural avui no és tan rural”

LINYOLA.— Una vegada més hem tingut la grata ocasió de sol·licitar unes breus opinions al nostre bisbe d'Urgell, i copríncep d'Andorra, Joan Martí Alanis, sobre alguns temes d'actualitat, els quals amb la senzillesa que li caracteritza ens respon amablement.

“Aquí ens coneixem tots”

—Quines diferències fonamentals hi ha entre el capellà rural d'abans amb el d'ara?

—Substancialment les mateixes que hi ha entre les formes de vida en general d'ara i d'abans. A més hi ha el cotxe per treballar en diferents llocs, més utilització d'altres mitjans de comunicació. Ja no estem tan aïllats. Les idees de la ciutat ens arriben aviat. El capellà rural avui no és tan rural.

No obstant aquí tenim una riquesa que a la ciutat és menor. Ens coneixem tots. I això, per un capellà, és molt bo.

“La LOGSE té greus defectes”

—Sobre la nova Llei d'educació, la LOGSE, ¿què opina?

—Tant de bo que en publicar aquestes línies, s'hagi millorat en el Parlament. Ja tothom sap que, encara reconeixent la llei com a convenient i, en general bona, té greus defectes. La Religió quedaria en una mala situació, i algunes etapes de l'ensenyament no estatal poc coberta econòmicament.

—Li semblen correctes les actuals rebudes fetes a la seva persona, com a bisbe, quan va als po-

bles de la seva diòcesi en visita pastoral? (Ens referim a la fredor com en altres temps.)

—El temps no passa en va i canvien les formes de vida per tothom. Jo em comunico molt més amb els meus diocesans que els bisbes anteriors. Per escrit, per Ràdio i per TV. Faig visites freqüents a parròquies. Això resta novetat i eufòria a la meua presència però no hi ha fredor.

En els llocs als quals vaig menys sovint com en pobles petits, encara és una festa. Fa pocs dies a Baldomar un orfeó en el temple i una banda de tambors i cornetes al carrer animaren la festa.

Ajudar més el món rural

—En moltes ocasions s'ha preocupat pel món rural, ¿quin futur li espera davant la greu crisi que travessa?, ¿hi ha solucions al respecte?

—És una crisi que fa molts anys que dura. La Comunitat Econòmica Europea tracta d'ordenar especialment el sector agrícola i ramader. Això porta conseqüències. Cal potenciar unes produccions i dissuadir-ne d'altres. Cal competir bé, produir més qualitat i més quantitat amb menys treballadors i millors tècniques.

Jo crec, no obstant, que les administracions públiques han d'ajudar més perquè la crisi del canvi no sigui tan dura. I també a tots els serveis dels quals depenem els que vivim en el món rural, que no són només els agricultors.

JOAN CIVIT

Davant el “fracàs” del marxisme

En general, entre la gent de diversos camps polítics, en un ampli ventall ideològic, sembla que es respiri una eufòria i una satisfacció extraordinàries, d'uns quants mesos ençà. El fantasma comunista de l'Est sembla que s'està esvaint, fonent, el mur de Berlín s'esfondra, la democràcia guanya la partida en diversos països, el desàrmament comença a semblar possible... en fi, la pau, aquella pau que veïem tan fràgil, s'està enrobustint i la tan temuda Tercera Guerra Mundial, la que podria ser gairebé la definitiva, sembla que s'allunya.

I això és bo; és molt positiu, i tots hem d'alegrar-nos-en amb tota sinceritat. Tant de bo que s'acabin les guerres i regni una pau duradora entre els diversos pobles, perquè les nacions es respectin i ningú no oprimeixi el veí.

D'aquesta constatació, però, alguns comentaristes en treuen unes conclusions que em semblen molt equivocades i perilloses. En efecte, per alguns articulistes, tot això és el fracàs més estrepitós del comunisme, el descrèdit i l'enfonsament del marxisme, la conversió espectacular, en bloc, de multituds marxistes cap al bloc democràtic. Molta atenció. Crec que és molt perillós simplificar així l'actual feriomien polític de l'Europa de l'Est. La cosa no és tan senzilla, ni de bon tros. Per altra banda, i deixant a part moltes altres consideracions que es poden fer —i que s'han de fer— sobre molts aspectes d'aquesta qüestió, avui voldria reflexionar només sobre l'aspecte de si hem de considerar que tots aquests canvis signifiquen o no el fracàs del marxisme i, per tant, la desaparició d'aquest “fantasma”.

Em sembla molt comprensible que el marxisme hagi enlluernat grans masses famolenques, famolenques de pa i famolenques de justícia, perquè exhibia i proclamava uns principis de justícia i de solidaritat que forçosament havien d'atraure el poble senzill i explotat. Tant senzill i explotat, que ja ni aprofundien en les grans contradiccions, ni se'n adonaven potser, en què incorrien pertot arreu on s'imposaven aquests règims polítics. Els dos elements bàsics per a l'èxit del marxisme eren, segons el meu criteri, uns principis obertament cristians de solidaritat i justícia, i la conducta injusta del capitalisme opressor i explotador, que provocava i justificava la protesta del poble oprimint.

Simultàniament, però, el marxisme comptava amb uns altres elements bàsics totalment reprovables, que sembla que per a una gran part del poble explotat (i per a una altra no tan gran part del poble no gens explotat) ja no comptaven: l'ateisme actiu i essencial, el qual no hi ha manera de conciliar amb les conviccions íntimes de grans multituds, i que per si sol ja bastaria per desacreditar el marxisme per sempre més; i la lluita de classes, que no lliga, per molt que ho intentem, amb el seu postulat de solidaritat, de germanor, d'amor universal. Per causa d'aquests dos principis, tan importants com ho puguin ser els altres, arreu on s'ha imposat el marxisme s'han produït greus injustícies, matances, i sanguinàries i bàrbares persecucions. Tanmateix, sembla que això no podia provocar el rebuig popular, sembla com si no tingués importància, sembla com si només fos un petit detall!!!

La meua preocupació, el meu crit d'alerta, doncs, és perquè considero injustificat aquest excés d'optimisme en decretar el fracàs del marxisme perquè aquesta ideologia continua presentant uns principis que són ben cristians (junt amb una pràctica ferotgement cruel i inhumana) i, sobretot, perquè en les societats democràtiques continua havent-hi injustícia, i explotació de l'obrèr, i això, a la llarga, pot reviscolar aquesta idea que alguns, precipitadament, sembla que ja donen per morta i enterrada.

Molta atenció; si el món occidental no s'humanitza més, si a les democràcies no augmenta la justícia social, si continua l'explotació i l'abús dels poderosos, potser no trigarà gaire temps a sortir un nou marxisme que ho assoli tot. S'imposa, doncs, instaurar més justícia, més fraternitat a la nostra societat; i aviat. Del contrari, les multituds dels països de l'Est que avui se senten alliberats tindran un gran desengany i se sentiran totalment decebuts, defraudats, desesperats.

ANTONI MUNNÉ i TOMAS

P E T I T S A N U N C I S

VARIS

BUSCO pis moblat a la muntanya per als mesos de juliol-agost. Escriuiu a Sra. Massagué. C/ Moragas, 4- entr. 1a. 08022 Barcelona.

S'OFEREIX auxiliar administrativa experiència agència de viatges i despatx jurídic, títol d'oficial 1r. del Ministeri de Treball. Tel. 212 03 71.

SRA. DE COMPANYIA Sra. de mitja edat es necessita per acompanyar Sra. gran resident a Castelldefels. Horari i condicions, a convenir. Interessats telefonau de 2 a 4 de la tarda al tel. 217 38 27.

SOLTER 41 anys, formal sense problemes, desitja conèixer dona senzilla, sense fills, fins matrimonials. Escriure a: Pedro, c/ Barcelona, 64 A, 4art. 3a. 08640 OLESA DE MONTSERRAT.

BUSCO dona de confiança per matrimoni d'edat, de dilluns a divendres en poble vora Sant Celoni. Truqueu tarda o vespres al 214 01 77. Caps de setmana al 867 20 36 o bé 867 94 79

PERSONA gran, administrativa, bancs, arxiu, preferentment ram tèxtil, mitja jornada. Tel. 232 71 82.

ORGANISTA-concertista, amb interessantíssim repertori nacional i internacional, busca esponsor o agent artístic que ofereixi treball: concerts a cafè-drals, esglésies. Dispost a viatjar. Tel. 339 15 82.

CERQUEM Sra. de confiança per assistenta els matins de dilluns a divendres, 6 hores; i cosir. Assegurança domèstica oficial. Telèfon 203 30 02.

DEMANO informació i goig concurs 1928 Bernardeta i llibre "Amor Bernardeta" Edicions Destino 1962, de Cesbron Gilbert i Escapulari Ensenya pelegrinatge Lourdes 1879. Escriure a: LINDIS - Avda. St. Francesc, 12, 1er. 17001 GIRONA.

LLOGO local cèntric 250 m² Caldes de Malavella. Tel. (972) 47 00 16.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapís i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia "CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

T'agradaria de viure l'experiència d'una comunitat cristiana al servei de disminuïts psíquics?

L'Arca de Santa Maria, de Moià, necessita col·laboradors i col·laboradores per a atendre les persones que tenim acollides a la Llar "Els Avets".

Et convidem a passar un cap de setmana a la Llar per tal que puguis conèixer la nostra comunitat.

Pots telefonar-nos al 830 03 01.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra, per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

Trobada dels grups catalans a Igualada

Justícia i Pau reflexiona sobre els textos conciliars des de la perspectiva actual

IGUALADA.— Els diferents grups de Justícia i Pau de Catalunya celebren cada any una jornada catalana en la qual es reuneixen per tractar un tema concret i per intercanviar les seves pròpies experiències i activitats durant els darrers mesos. Aquesta trobada, seguint una orientació descentralitzadora, l'organitza cada any un grup diferent; i enguany se n'ha fet càrrec el grup de Justícia i Pau d'Igualada.

Aquesta Jornada Catalana es va realitzar a la nostra ciutat el diumenge 13 de maig, a l'Escola Pia, i el tema central va ser el Concili avui. És evident que Justícia i Pau va sorgir com a conseqüència del Concili i en un moment crucial com és ara per a la vida de l'Església, Justícia i Pau vol reflexionar sobre els textos conciliars: Què va representar per al conjunt de l'Església? Quins canvis van comportar en la vivència de la fe? Quina validesa tenen avui, en el món actual? Quines pautes ens donen de cara a una presència evangelitzadora dels cristians avui, en un món marcat per la marginació, la insolidaritat, la violació dels drets de les persones i de les col·lectivitats, la misèria de grans quantitats de població del Tercer Món, etc.

Es per això que en aquesta Jornada va haver-hi aportacions de persones que van viure de molt de prop el Concili —és el cas de Félix Martí, director del Centre UNESCO de Catalunya— o bé que van

veure's interrogades en la fe per l'obertura de perspectives que va representar sor Genoveva Massip, del Centre d'acolliment i orientació de la Barceloneta, que viu molt de prop els problemes de la droga-addicció, la marginalitat i la rehabilitació; Cori Casanovas, del Consell Pastoral de Barcelona, organisme de funcionament eclesial clarament post-conciliar; o bé Joan N. García Nieto, que ha treballat en el terreny sindical i obrer. També hi participaren persones que per raons d'edat no van viure directament el Concili, però que d'alguna manera han estat, o són, hereus de l'etapa post-conciliar, amb totes les seves tensions i expectatives; Jaume Mensa i Jordi Planas, ex-membres del MUEC.

I per damunt de tot, la trobada va ser un intercanvi, una comunicació entre els diferents grups de Justícia i Pau de Catalunya i totes les altres persones, creients, pertanyents a altres grups.

Un Centre de Cultura Popular a Sant Maure de Montbui

Des d'aquest curs ve funcionant un Centre de Cultura Popular a la Parròquia de Sant Maure i l'Assumpció de Montbui.

A aquests centres (n'hi ha a diferents indrets d'Espanya; els més propers a Manresa), els preocupa l'esposa i la mare que no sap llegir

el diari, que no entén el que veu en la T.V.; que no capta el que veu al cinema, que no es preocupa per la marxa política del país, que no vibra davant els problemes de la societat, que no sent res davant una obra d'art o davant un paisatge, que no veu Déu en tots i cada un dels esdeveniments. Per això inclou programes sobre coneixements sanitaris, etc. Formació personal (expressió oral, creativitat, coneixement d'un mateix, preparació de la tercera edat). Temàtica social (Esperit crític, ecologia, aspectes socials de la tercera edat). Informació Familiar (Planificació familiar, el dret a la vida, educació dels fills, temps lliure, orientació professional dels fills, problemàtica de la convivència familiar, etc.). Valors estètics (les arts, la natura, la decoració, etc.).

Els centres estan enclavats en diferents barriades de la localitat, en grups de màxim 25 dones. Dediquen una tarda a la setmana (dimecres de 4 a 2/4 de 7 desenrotllats per persones expertes en cada matèria: mestres, assistents socials, llicenciats, sacerdots, metges, psicòlegs, sociòlegs, etc.

Una interessant i profitosa experiència de promoció de la dona que segurament podria aplicar-se en altres indrets de casa nostra.

La Delegació Diocesana de Cateques del Bisbat de Vic ha presentat un projecte de catequesi de joves (de 17-18 anys endavant),

amb els objectius de fer, amb serenitat, una segona síntesi de fe, ara ja assumida i personalitzada, i madurar en el coneixement i integració, cada vegada més vital, dins l'Església.

La metodologia és a partir de l'experiència dels joves i amb la pràctica de la revisió de vida dins un grup. També s'hi inclouen excursions-sortides, celebracions de la fe i el compromís d'un servei gratuït als altres. Dins aquesta metodologia es veu el monitor-catequista com una peça clau. Aquest ha de ser animador, servidor, testimoni de fe i educador.

El procés catequètic es preveu que tingui una durada de tres o quatre anys, amb tres grans blocs de reflexió: Jesucrist, l'Església, Ser cristià.

La proposta inclou unes referències bibliogràfiques tant per la vida del grup com per a la preparació del monitor-catequista.

Trobada de catequistes de l'Arxiprestat de l'Anoia-Segarra

Aquest divendres passat, 25 de maig, a les deu del vespre, els catequistes de l'Arxiprestat de l'Anoia-Segarra s'han retrobat, una vegada més, al Casal Interparroquial d'Igualada per cloure el present curs. Si en començar el curs 89-90 van celebrar plegats l'Eucaristia, després acolliren el Nadal amb aire

festiu i més tard s'han encomanat junts de l'alegria de la Pasqua, aquest darrer divendres d'aquest mes han donat gràcies per tots els beneficis que han pogut infondre i els que han assolit personalment.

Missa a la Tossa per a Mn. Espinalt

El passat diumenge dia 13 de maig, a un quart d'una del migdia, es va celebrar a l'Església de Ntra. Sra. de Gràcia de la Tossa de Montbui, una missa en recordança de mossèn Francesc d'Assís Espinalt i Garriga, rector de Sta. Margarida de Montbui i un dels principals promotors de la restauració d'aquesta meravella del romànic català.

Projecció d'un vídeo sobre el IV Centenari del Sant Crist

S'ha d'agrair que algú vagi tenir la felicitat de fer un reportatge fotogràfic de la Concelebració Eucarística a la Parròquia de la Sagrada Família, amb motiu del Quart Centenari de les festes del Sant Crist d'Igualada.

Es un documental important, per a la història parroquial i ciutadana. Es va fer la projecció d'aquesta pel·lícula a la Sala parroquial de la Sagrada Família inaugurada últimament.

JOSEP NADAL

IMPROMPTU

Bisbes de Barcelona

Ara que els barcelonins estrenem bisbe, és bo donar una mirada enrera i veure quins foren els seus predecessors en tot el que va de segle.

L'any 1901, com a successor del bisbe Morgades (penedenc il·lustre), el que era bisbe d'Urgell, el cardenal Salvador Casañas i Pagès, que havia nascut a Barcelona, inaugura la llista dels bisbes del segle XX.

L'any 1908, fou nomenat el valencià Joan Laguarda Fenollera; l'any 1914, el també valencià Enric Reig i Casanova, el qual succeí l'olotí Ramon Guillaumet i Coma. A aquest li fou nomenat bisbe coadjutor amb dret a successió, monsenyor Josep Miralles Sbert, que passà a titular l'any 1926. L'any 1930, per avatars polítics, fou nomenat Arquebisbe-Bisbe de Palma de Mallorca, i per substituir-lo fou nomenat el que era bisbe de Lleida, monsenyor Manuel Irurita Almandoz, que morí màrtir l'any 1936.

En acabar la guerra civil, fou nomenat com a administrador apostòlic el que era bisbe de Cartagena, monsenyor Miguel de los Santos Díaz Gómara. L'any 1942, el que fou bisbe auxiliar del cardenal Gomà, arquebisbe de Toledo, monsenyor Gregorio Modrego Casaus, el qual governà el bisbat durant vint-i-cinc anys, essent primer a títol honorífic nomenat Arquebisbe-Bisbe, i finalment primer Arquebisbe de Barcelona. El seu pontificat fou el més llarg d'aquest segle.

Al doctor Modrego el succeí el que era bisbe d'Astorga monsenyor Marcelo González Martín, que l'any 1971 fou nomenat Arquebisbe de Toledo i Primat d'Espanya, succeint-lo el que era bisbe de Girona monsenyor Narcís Jubany i Arnau que, poc després, fou creat cardenal de la Santa Mare Església, i que ha regit el bisbat durant dinou anys.

I ara ens vé el que durant vint anys ha estat bisbe de Tortosa, el valencià Ricard M. Carles i Gordó. Benvingut!

Com a dada curiosa, observem que durant el que va de segle, han estat nomenats bisbes de Barcelona, dos gironins, un mallorquí, un basc, un navarrès, un aragonès, un castellà, tres valencians, i un sol barceloní.

Tots han servit amb amor, en el seu moment, el poble fidel que els havia estat confiat.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

En el "Mes de Maria"

Un comentador de la religiositat popular, identificant-se amb els qui ell anomenava "llestos", va fer aquesta pregunta irònica, amb motiu de l'any sant 1975: "S'ha renovat l'Església, s'ha fet més evangèlica, pel fet que la gent pregui i s'agenollí a Roma?" La mateixa pregunta es podria fer pel que fa a aquells qui van a Lourdes o a Fàtima, o bé pelegrinen a Montserrat, posem per cas.

Es podria estendre la mateixa pregunta a les devocions populars, que consisteixen a prendre part en processons o romeries o a invocar la Mare de Déu o uns sants determinats amb pregàries peculiars. Cal tenir en compte que sovint aquestes devocions populars constitueixen l'únic element de religiositat de les persones senzilles.

"La religió és més adequada per al món modern que no ho era abans, quan el món estava mancat de cultura científica", afirmava Pau VI. Però resulta que la societat s'ha secularitzat i la família també. I en aquesta, anomenada "església domèstica", ja no es prega en comú. Potser és aquí on rau una de les causes de la desunió dels cònjuges i dels pares i fills.

La devoció a la Mare de Déu caracteritzà la vida familiar durant molts anys. Ara no és així, llevat d'algunes excepcions. Els "llestos" abans esmentats diran que no és indispensable aquella devoció per arribar a una vida cristiana "compromesa". Però el cas és que, sense oració no hi ha religiositat i on calla l'oració, desapareix la fe.

Ja sé que Guitton va escriure que la devoció és una de les coses que pertanyen "al gènere de les essències mixtes"; és a dir, d'aquelles que són ambivalents. Per això, és possible detectar en les devocions populars elements vàlids, juntament amb altres que han de ser eliminats. La pietat po-

pular ha de ser respectada i orientada; malgrat alguns pensen, encara avui, que les seves formes són menys pures i a voltes menyspreables. Però és indubtable que, quan són correctes, reflecteixen la set de Déu i contenen un profund sentit de la paternitat i de la providència de Déu.

Des de temps molt antics —com ens recorda el Concili Vaticà II— els fidels es refugien suplicants, a l'empara de la Mare de Déu, en tots els seus perills i les seves necessitats. Aquesta pregària ocupa un lloc privilegiat en la litúrgia i en les festivitats que se li dediquen.

Però també es manifesta en les romeries als seus santuaris o en el rès d'aquelles oracions que, perquè estan en harmonia amb la fe catòlica, són més recomanades pel magisteri de l'Església (com el rosari i l'"Àngelus"). No s'ha de tenir por d'una devoció serena i equilibrada. Perquè aquesta comunica al cor dels creients sentiments d'abnegació i de puresa, i inspira una autèntica transparència evangèlica.

El present mes de maig, dedicat popularment a Maria, hauria de constituir un impuls a una més gran i més profunda devoció a aquella que és Mare de Déu i mare nostra: un culte que hauria d'estar més present en les llars cristianes, on sobretot les mares exerceixen el ministeri —en cert sentit sacerdotal— d'"educadors dels fills". A la seva falda, aquests, des de la infantesa, haurien d'aprendre a pregar a aquella dona privilegiada, tan íntimament unida al misteri de Jesucrist, que, com digué Pau VI, "essent lliure de pecat, condueix els seus fills a vèncer el pecat, amb enèrgica determinació".

EL CARDENAL-ADMINISTRADOR APOSTÒLIC

FINESTRAL DE LA CARITAT

L'instabilitat econòmica font inestable de problemes

La falta d'estabilitat econòmica en les famílies és sovint causa de més problemes. Mala alimentació, poca salut, baix rendiment personal. Això és especialment greu quan els afectats són nens, que estan en plena creixença. Urgeix garantir la "Renda mínima d'ingressos" en aquestes situacions.

49.- Matrimoni amb dos fills en edat escolar. Els seus ingressos no arriben a les 40.000 ptes./mes. Tenen un problema de malaltia greu. Tenen deutes d'aliments que pugen 40.000 ptes.

50.- Esposa separada amb tres fills a càrrec seu. Per a deutes de lloguer, 18.000 ptes.

51.- Mare de família amb tres fills. El pare els ha abandonat. Deuen diversos mesos de lloguer. Per evitar el desnonament, 75.000 ptes.

52.- Esposa separada amb nou fills petits. Fins ara vivien en una barraca. Han trobat un pis en condicions. Els falten 50.000 ptes.

53.- Peó en espera de cobrar una pensió d'invalidesa per malaltia greu. Té esposa i fills. Per a deutes de lloguer que urgeix pagar, 58.532 ptes.

54.- Matrimoni amb dos fills petits. Tenen un únic ingrés del pare de 37.600 ptes. per atur forçós. Per a rebuts pendents de llum i aigua urgeixen 26.970 ptes.

55.- Esposa separada. El marit aporta 28.000 ptes. mensuals. Té tres fills en edat escolar. Per a tractament odontològic urgent de dos dels nens, 20.400 ptes.

56.- Pare de família amb tres fills. Es va quedar sense feina i té en tràmits el subsidi d'atur. Té

pendent un termini de la hipoteca. Necessita 34.620 ptes.

57.- Esposa separada amb quatre fills a càrrec seu. El pare no passa cap pensió regular. La mare ingressa de feines de neteja. Per a deutes de lloguer li calen 54.000 ptes.

58.- Jove estudiant estranger amb sis anys de residència a Espanya. Té deutes de lloguer que no pot satisfer perquè només ingressa 15.000 ptes./mes. Per pagar el deute de l'habitació necessita 35.000 ptes.

59.- Pare de família en atur amb dos fills en edat escolar. Els ingressos provenen de feines de neteja de la mare. Té deutes de lloguer que pugen 36.028 ptes.

60.- Matrimoni amb tres fills. El pare ha aconseguit una feina temporal després de dos anys d'atur. Deuen llum i aliments per la suma de 38.426 ptes.

1/6.- Pensionista per malaltia té un fill a càrrec seu, només cobra 21.000 ptes. Per a deutes de lloguer calen 22.225 ptes.

2/6.- Matrimoni gran sense fills. No tenen ingressos estables. Deuen de l'habitació on viuen 35.000 ptes.

3/6.- Senyora de 61 anys sense família propera. Té en tràmit una pensió assistencial per malaltia. Mentre, no té cap ingrés. Per a aliments, 28.000 ptes.

4/6.- Pare de família amb tres fills en edat escolar. Té en tràmit una pensió per malaltia. Té deutes d'aliments i lloguers. Necessita 80.000 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

El Dr. Bonet i Ramon Rucabado, testimonis d'un temps

Les beatificacions de 9 eclesiàstics el 28 del passat mes d'abril (8 germans de La Salle i 1 Passionista) morts a Astúries el 6 d'octubre del 1934, "per odi a la Religió catòlica" segons expressió de Ramon Rucabado, dona lloc a uns comentaris político-religiosos.

Potser a algun lector el sobtarà la data del 1934 per parlar de "persecució religiosa", però el fet respon a una veritat històrica.

Dintre de la República constitucional proclamada el 14 d'abril del 1931, cal incloure el lapsé revolucionari del 1934, motiu del nostre comentari, com a preludi d'una persecució religiosa total, dintre d'una "república" unilateral i antidemocràtica, creada el 21 de juliol del 1936.

Permeteu uns breus mots transcrits de dos testimonis de gran prestigi social a Catalunya, en aquells anys: Ramon Rucabado, i el Doctor Albert Bonet.

A l'octubre del 1934, la República "legal" a Madrid, era governada per una coalició política de centre-dreta, que havia guanyat les eleccions democràtiques el febrer del mateix any.

A Astúries, el 6 d'octubre del 1934, els partits de tendència marxista, es revoltaren contra el govern de Madrid. Barcelona se sumà a l'alçament político-sindical. També altres indrets d'Espanya intentaren afegir-se a la sedició, amb resultats frustrats o avortats.

A Astúries, es proclamà la "república proletària i el comunisme llibertari". La revolta, escriu Rucabado, es distingí per la seva ferotgia anti-religiosa, provocant la mort de 34 sacerdots i religiosos, la crema del Seminari d'Oviedo, i la immolació de la totalitat dels professors del Col·legi de La Salle de Turon. La revolta durà del 5 al 12 d'octubre.

Rucabado detalla aquells fets vandàlics i la mort del Bisbe d'Oviedo, Doctor Joan Bte. Luis Pérez, que es trobava malalt, en aquells dies a Gordon. Informat dels fets, va perdre la paraula, del disgust i li precipità la mort. Màrtir moral, el qualifica Rucabado, expirava el 6 de novembre, a un mes just de la revolta.

El gran sociòleg catòlic, català, valora negativament la Revolució a Astúries que comentem, i en relació amb Catalunya, ressalta d'aquella nit tràgica, la mort

del senyor rector de Navàs (el Bages), l'incendi del temple parroquial i el de Vilafranca del Penedès, entre d'altres, en una sola nit.

Rucabado era una gran figura del periodisme fidel a l'Església, i fora bo que s'organitzés un cicle de conferències per estudiar i quiritar el seu pensament sociocristià, especialment plasmat en els editorials de la revista "Catalunya Social" de la qual era fundador i director.

El Doctor Albert Bonet, fundador i consiliari de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, reprèn, així mateix, aquell pas vergonyós de la història catalana, del 6 d'octubre del 1934, en el Butlletí de Dirigents del mes de novembre.

D'una forma molt viva denuncia el terror persecutori "antidéu" que es covava, escondit sota un fals catalanisme, a Barcelona, i es plany que algun jove de bona fe caigués al parany. I estableix un paral·lelisme amb la "revolució sagnant" d'Astúries.

El Doctor Bonet, apòstol de la joventut, del 1931 al 1936, és un ver i fiable testimoni dels fets històrics que sofrí la nostra Pàtria en aquells anys que era viva l'activitat fejecística. Els himnes de la joventut de la F.J.C. i dels avantguardistes, uns aspirants de 7 a 14 anys, denunciaven l'estat prepersecutori que vivien els catòlics, en aquells anys.

El 28 d'abril del 1990, dos catalans, el germà Jaume-Hilari i la religiosa Mercè Prat i Prat, han estat els primers catalans que han pujat als altars, per la drecera de martiri, durant la persecució religiosa del 1936, junt amb 9 religiosos escollits entre les 34 víctimes d'aquella atzagaiada social asturiana del 1934, que hem parlat abans.

Un esdeveniment propici perquè tots els campanars de Catalunya repiquessin a festa, a l'uníson amb el Vaticà.

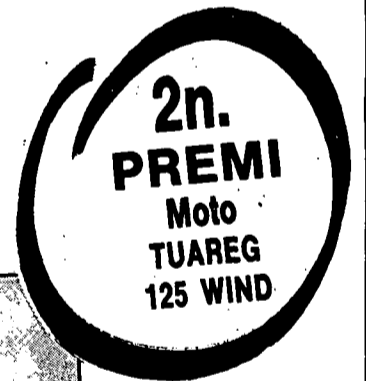
Una notícia, també, ben expressiva, periodística, com era de justícia, a un periòdic, com el nostre, que es titula "Catalunya Cristiana".

FRANCESC A. PICAS

TRADICIONAL SORTEIG 1990

que organitza anualment l'ASSOCIACIÓ D'AMIGS DE "CATALUNYA CRISTIANA" per tal d'ajudar el nostre setmanari.

DIA 5 DE JUNY

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR ELS NÚMEROS A LES LLIBRERIES SEGÜENTS

— La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 5
— Balmesiana, Duran i Bas, 6
— Signe, Mallorca, 301

O BÉ PER CORREU, ENVIANT AQUESTA BUTLLETA A:

AMIGS DE "CATALUNYA CRISTIANA", Pça. Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona

BUTLLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1990 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

- Talonaris a 5.000 ptes.
- Butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms
Adreça
Població DP
Tel. Província

Trameto l'import per xec barrat gir postal

BARCELONA

Conferència del P. Franquesa a Sabadell

Litúrgia: no hi ha d'haver ni actors ni espectadors

SABADELL.— Des de l'Aula "Lluís Carreras" de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, el P. Adalbert Franquesa, monjo de Montserrat, presetà fa poc a la nostra ciutat el III Congrés Litúrgic de Montserrat que se celebrarà el pròxim mes de juny, convocat pels Bisbes de Catalunya i l'Abat de Montserrat.

El P. Franquesa, historiador, ecumenista i prou coneixedor del I Congrés de Litúrgia de l'any 1915, i promotor del segon del 1965, es va referir a la importància que representà per l'Església d'aquell temps, la quantitat de ponències i comunicacions presentades sobre diferents qüestions relacionades amb la Litúrgia, la majoria encara en plena vigència avui. El conferenciant destacà el tema en sis punts:

1) "La Litúrgia és una manifestació de l'Església". És el **culmen et Fons** de tota la vida de l'Església. Centrà aquest punt en la celebració de la Pasqua de Resurrecció. Mentre no veiem les esglésies plenes a vessar en la nit de Pasqua —digué— no entendrem què és la Litúrgia. Recalcà com les esglésies orientals celebren la nit del dissabte de Pasqua amb tot l'esplendor.

2) "La participació dels fidels en la Litúrgia". Crist és present en tots els actes de la missa: i en els sacraments. L'**amén** dels fidels en cada oració litúrgica és un senyal de concelebració amb el sacerdot.

3) En el tercer punt, digué que

"la Litúrgia és una manifestació de l'Església" i recordà que en els sacraments s'hi realitza la santedat.

4) "La participació dels fidels a la Litúrgia". No hi ha d'haver ni actors ni espectadors. Cada u farà allò que li correspongui. Tots hem de celebrar el sacrifici... els serveis laicals poden ser augmentats... és un do gratuït que Déu fa als homes. En l'apartat 5) es referí a "La reforma litúrgica i la reforma ecumènica". El P. Adalbert féu notar que el Concili Vaticà II ha tingut una importància que ha transcendit a altres esglésies. Hi ha esglésies protestants d'EE.UU. que han adoptat alguns leccionaris catòlics. Féu un incís al ministeri femení: és important per la catequesi, celebracions litúrgiques, directores de cants, distribució de la Comunió... (al contrari de l'església ortodoxa que no deixa fer cap acte a les dones).

Finalment, en comentar si "Queda exclosa tota nova evolució en la Litúrgia?", el P. Franquesa aclarí que l'Església no pretén posar una rígida reglamentació. Segons l'Art. 23 del II Concili, no podem aplicar una Litúrgia de laboratori... Sembla que ha disminuït un xic la febre creadora, tot i que algunes coses estan molt bé.

El P. Franquesa aclarí alguns punts que es manifestaren durant el col·loqui final.

DOLORS VIÑAS

TARRAGONA

Representants del Capítol provincial. El nou provincial és el tercer d'esquerra a dreta dels que estan drets.

Els carmelites de Catalunya han celebrat capítol provincial

Un esdeveniment dinamitzador

TARRAGONA.— Del dia 18 al 26 d'abril passat tingué lloc el Capítol provincial dels religiosos carmelites descalços.

L'assemblea reunida tractà, entre altres temes, de la pròpia identitat, de la vida de pregària, del testimoniatge en el món de la increeença, de la tasca i correspon-

abilitat dels laics en el si de les comunitats cristianes, com també del "problema vocacional".

Ha estat un esdeveniment renovador i dinamitzador de la vida i projectes dels carmelites de Catalunya al servei del Regne a través del carisma teresià.

Atès que el proper 14 de desembre començarà el IV Centenari de la mort de sant Joan de la Creu, reformador de l'orde del Carmel descalç, el Capítol provincial ha nomenat una comissió per dur a terme la preparació i celebració d'aquesta efemèride tan significativa en la història de l'Església d'Espanya i més concretament en el context de la reforma carmelitana. Santa Teresa de Jesús i sant Joan de la Creu poden considerar-se els capdavanters i co-fundadors de l'orde carmelità descalç.

Fra Marià Rosanas, nou provincial

Un dels afers importants d'un Capítol provincial és l'elecció del nou govern. Com a provincial de Catalunya-Balears ha estat elegit el pare Marià Rosanas, 56 anys, lliurat fins ara a conferències, exer-

cicis espirituals i trobades relacionades amb la vida cristiana.

Com a consellers del nou superior han estat escollits per votació, els carmelites, Josep Castellà, Pere Martorell, Agustí Borell i Casimir García.

Els carmelites a Catalunya

L'orde reformat del Carmel té fondes arrels al nostre país.

Avui és present en la direcció i responsabilitats de diverses parròquies així com d'alguns col·legis. Altres dels seus membres el lliuren a una acció social i assistencial o a la direcció espiritual d'un col·lectiu molt nombros de religioses que segueixen i viuen el mateix carisma de santa Teresa i san Joan de la Creu.

Últimament un frare carmelita català, el pare Francesc Palau, gran missioner de la nostra terra i fundador de les Carmelites missioneres, fou beatificat pel papa Joan Pau II.

Passat el Capítol es farà la remodelació del personal en les distintes cases i de les activitats apostòliques.

FRANCESC GAMISSANS

ESGLÉSIA I ESCOLA

Religió obligatòria?

El contingut del projecte de Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu (LOGSE) ha provocat reaccions d'indole molt diversa, i un dels temes que ha motivat l'interès d'amplis sectors socials és la raó de ser de la formació religiosa escolar i el lloc que l'àrea o matèria corresponent ha d'ocupar en el currículum dels diferents nivells educatius.

En concret, l'Episcopat ha manifestat preocupació perquè creu que el projecte de llei no té prou en compte les característiques que hauria de tenir la "classe de religió".

M'han sorprès extraordinàriament unes declaracions del ministre Solana al respecte. Ha dit que el Govern no pot cedir a les pretensions d'aquells que voldrien que entre les àrees dels diferents nivells educatius, hi figurés la Religió amb caràcter d'obligatòria per tothom, ja que això fóra inconstitucional.

El senyor ministre té raó quan afirma que la formació religiosa escolar no pot ser obligatòria, però em fa la impressió que no ha comprès prou bé el que l'Episcopat ha expressat de manera reiterada i molt clara.

En efecte, no es tracta d'obligar ningú a rebre formació religiosa a l'escola, sinó, senzillament, de garantir que tots els qui ho desitgin puguin exercir lliurement el dret a rebre formació religiosa i moral d'acord amb les pròpies conviccions, que això és, exactament, el que estableix la Constitució (article 27.3).

És veritat que el projecte de llei afirma que l'ensenyament de la religió s'ajustarà a allò que està establert en l'Acord sobre ensenyament i assump-

tes culturals subscrit entre la Santa Seu i l'Estat espanyol (Disposició Addicional Segona).

Però el tracte no és aquest. El dret a rebre formació religiosa a l'escola és un dret fonamental i l'Administració educativa n'ha de garantir l'exercici amb llibertat i sense discriminació, encara que no s'hagués signat cap acord sobre el tema.

De totes maneres, ja que el Ministeri d'Educació i Ciència prefereix referir-se a l'estricta compliment de l'Acord, val la pena de recordar-ne els aspectes bàsics:

— "Els plans educatius (...) inclouran l'ensenyament de la religió catòlica en tots els centres educatius, en condicions equiparables a les altres assignatures fonamentals".

— "Per respecte a la llibertat de consciència aquest ensenyament no tindrà caràcter obligatori per als alumnes. No obstant això, el dret a rebre'l serà garantit".

— "Les autoritats acadèmiques adoptaran les mesures oportunes per tal que el fet de rebre o no rebre l'ensenyament religiós no suposi cap discriminació en l'activitat escolar" (article 2).

Caldria, doncs, modificar el projecte de llei incorporant l'àrea de religió entre el conjunt de les àrees dels diferents nivells educatius i regulant-ne l'ensenyament de tal manera que el fet de rebre o no rebre formació religiosa no comporti cap discriminació per als alumnes.

El ministre Solana ha de recordar que el que l'Església demana no és res més que això. No li sembla raonable?

FRANCESC RIU

SOM UNA EMPRESA MULTINACIONAL
AMB UNA ORGANITZACIÓ
EXCLUSIVAMENT FEMENINA

Si tens més de 25 anys, bon nivell cultural, personalitat, dots d'organització i ganes de treballar, truca'ns de 10 a 14 i de 16.30 a 18 hores a:

BARCELONA: M. SISQUELLA T/ 301 12 50
LLEIDA: M. ANGELES CHANCHO. T/ 24 78 50
GIRONA: ELENA CANAL T/ 21 50 70

XIII PUJADA
Montserrat
a PEU
 4-5 MAIG 1990
 LA SALLE CATALUNYA

Alumnes, antics alumnes, germans de les Escoles Cristianes i pares oraren davant la Moreneta

Milers de persones pujaren a peu a Montserrat en un testimoni de fe

MONTSERRAT.- A finals d'abril o a primers de maig. Al voltant de la festa de la Moreneta, cada any, i aquest ja fa el número tretze, un nombre cada cop més elevat d'alumnes i antics alumnes, germans i professors, pares i simpatitzants pugem a peu a Montserrat des de tres indrets diferents: els més joves des de Manresa, un gran nombre des de l'escola de La Salle Congrés, de Barcelona i d'altres des de l'Aeri.

El divendres a la tarda, la plaça del Congrés comença a ser un formiguer de jovent que de diferents llocs de Catalunya van arribant per fer una experiència llarga, bonica i alegre, d'anar a peu a Montserrat.

Una nit de solidaritat

A les sis s'inicia la marxa; al davant queda tota una nit; una nit plena d'il·lusions, una nit on la solidaritat es farà palesa; una nit amb un objectiu: arribar a Montserrat i poder manifestar la nostra prova d'amor a la Moreneta amb un petó, signe d'estimació i de devoció que li tenim com a persones creients que hem arribat de les diferents comarques catalanes.

Durant la marxa no tot és fàcil. Hi ha moments de desànim, especialment cap a la matinada i al voltant del poble d'Ullastrell, quan es porten nou o deu hores de camí. Aquí és quan la solidaritat d'uns amb els altres, l'engrescament que mútuament ens podem donar

fa que els desanimats segueixin el camí.

Dos mil dos-cents caminant durant tota la nit des de Barcelona i des de Manresa a partir de la matinada. Quan el sol clareja es comença a veure la muntanya bonica, majestuosa, que tant simbolitza per al nostre país. La muntanya on els catalans hi tenim el casal, hi tenim el nostre símbol de fe, hi tenim arrelats els nostres principis espirituals.

Els que pugem des de Manresa tenen la gran sort de veure durant tota la marxa la muntanya al davant. Gran estímul per a tots ells. Cap al migdia, arribem tots junts i ens trobem a les places del Monestir, on una gran escampada de sacs de dormir i de gent estirada descansant, fa que els colors i l'alegria del jovent, encara que cansats, siguin un senyal de festa, de joia, als peus de la Moreneta.

Després d'unes hores de descans ve el moment culminant a primera hora de la tarda, on tots ens apleguem al voltant de la Moreneta per pregar junts, a la nostra Mare i demanar-li tot allò que portem dins del cor: les nostres necessitats, les nostres inquietuds, els nostres desitjos, les nostres il·lusions.

Tres eixos importants a la pregària

Aquest any, la pregària es va veure motivada per tres eixos importants: Primer, com sempre, el

text evangèlic; segon, el testimoni de la Mare, i un tercer d'un exemple de fidelitat a aquest testimoni que és el del germà Jaume Hilari, recentment beatificat a Roma pel

papa Joan Pau II.

El fet que aquest any tota la família lasal·liana hagi viscut feia pocs dies la beatificació d'un germà català nascut a Enviny (Pa-

llars Sobirà) i de vuit més d'Astúries, va fer que la pregària estigués una mica centrada i motivada per aquests fets tan significatius per a la família de La Salle.

Els símbols de la palma del martiri, de la llum de Pasqua, la llum de Crist, els símbols del record de la Beatificació celebrada a Roma, van ajudar que la nostra pregària fos més viscuda i més intensa.

A la fi de la jornada, tots plegats, a la plaça del Monestir, vam cantar l'hora dels adéus, amb l'esperança de retrobar-nos l'any proper que ja serà la 14a. pujada a peu.

Gràcies, Montserrat; gràcies amics de La Salle; gràcies Comunitat benedictina que tan bé acolliu els pelegrins. Tots junts, fent rotllana, com una immensa sardana als peus de la Moreneta vàrem poder acomiadar-nos una vegada més, sentint entre els penyals de Montserrat els sons del Virolai a la Moreneta i tot agraint a la nostra Mare, la seva protecció i demanant-li la seva maternal benedicció. Gràcies a totes les persones que heu pogut fer que aquesta tretzena pujada fos un èxit. Gràcies a tots els amics que des de l'anonimat, i de fa dies, han treballat, han preparat amb il·lusió i han portat a terme tots els treballs per a aquesta tretzena pujada. A tots gràcies i fins l'any vinent.

JOAN LLUÍS CASANOVAS
 Equip de Pastoral La Salle
 Catalunya

VII Trobada de Pastoral dels Mitjans de Comunicació Social

"L'evangelització passa pels mitjans de comunicació"

MADRID.— Organitzat per la Societat de Sant Pau (Paulins), s'ha celebrat fa poc a Madrid la VII Trobada de Pastoral dels Mitjans de Comunicació Social, amb l'assistència d'uns dos-cents participants.

La trobada es va obrir amb una ponència del jesuïta Norberto Alcover, que va afirmar que "les noves tecnologies comunicatives constitueixen un repte per a l'Església i els cristians, un repte que cal solucionar amb realisme, precisió i planificació, sortint a la inevitable recerca del temps perdut".

El ponent va assegurar que "l'evangelització, agradi o no, passa pels mitjans de comunicació" i assenyalà una sèrie de tasques que al seu judici, hauria d'assumir l'Església espanyola. "Col·laborar en la promoció d'una ètica dels mitjans de comunicació"; introduir la reflexió teològica en els mitjans de comunicació; "promoure el respecte tant a la llibertat d'expressió (fins i tot dins de l'Església), com a la llibertat de les persones"; preparar als agents pastorals en aquesta matèria; insistir en la presència de professionals catòlics en els mitjans laics, i "decidir-se a utilitzar els mitjans de comunicació definitivament en tota la vida eclesial: per planifi-

car, informar, educar, cohesionar, estructurar i enriquir".

Per la seva banda Mariano Cebrián, catedràtic de periodisme de la Complutense de Madrid, va dissertar sobre les noves tecnologies i mitjans d'informació, insistint sobre les noves concepcions i els nous llenguatges audiovisuals i escrits.

Es va celebrar a Madrid una reunió de la comissió mixta Església-Estat, en la qual, entre d'altres afers, es varen debatre el percentatge de l'assignació tributària, la supressió de l'exempció de l'IVA i la regularització de les fundacions eclesiàstiques.

En l'esmentada reunió hi havia el secretari general de la Conferència Episcopal, Agustín García Gasco, i el responsable de les finances de l'Església, Bernardo Herráez, per part de l'Església i el director general d'Afers Religiosos, Luis María de Zavala i el director general de tributs, Miguel Cruz Amorós, per part de l'Estat.

Ambdues parts decidiren establir, de comú acord, el percentatge definitiu de l'assignació tributària. El percentatge actual està establert en el 0,52 per cent de la cuota íntegra de l'IRPF, i l'Església demana que l'esmentat percentatge s'elevi fins almenys el 0,8 per cent.

"No ens agrada —va dir en acabar la reunió el secretari de l'Episcopat— estar sotmesos al referèndum de l'assignació tributària cada any, perquè contribueix a donar la visió que l'Església està interessada pels diners, quan en realitat el que està fent es un servei als altres".

Per altra banda, segons els acords aconseguits, es prorroga un any més el termini de tres, fixat pels acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu, perquè l'Església aconseguixi el seu total autofinançament. Mentrestant l'Estat es compromet a completar allò que l'Església no aconseguixi mitjançant la declaració de la renda, fins un total d'uns 15.000 milions, que és els diners que l'Estat aporta a l'Església.

Ha conclòs la reunió de la Comissió permanent de l'Episcopat, que s'ha celebrat a Madrid del 25 al 26 d'abril, presidida pel cardenal Àngel Suquía, arquebisbe de Madrid i president de la Conferència Episcopal.

Malgrat l'interès suscitat, una vegada més la Permanent no va donar llum verda al famós document sobre la moralitat pública, decidint, per unanimitat que es procedeixi a una nova redacció. "La Comissió Permanent, considerant la importància d'aquesta

instrucció pastoral i el servei que ha de prestar a la formació de la consciència dels cristians en el moment actual, ha accedit que la comissió de ponència presenti al seu dia la nova redacció del text".

Els bisbes abordaren el problema de la LOGSE. Monseñor Estepa, en la seva condició de President en funcions de la comissió episcopal d'Ensenyança i Catequesi, va donar compte d'algunes millores introduïdes pel Govern en l'avantprojecte, al mateix temps que va instar el Govern a subsanar en el procés parlamentari pel qual passarà la llei, les deficiències de l'esmentada llei.

El secretari general va informar també sobre la redacció del nou pla d'acció pastoral per al trienni 1990-93. El seu eix central, en consonància amb les ensenyances de Sa Santedat, girarà entorn a una "nova evangelització".

Per altra banda, la permanent de l'episcopat ha fet seva una nota de la comissió de Litúrgia, en la qual s'exposen les raons de diferent signe que han mogut l'episcopat a sol·licitar de la Santa Seu el trasllat a diumenge de la solemnitat del "Corpus". "No es tracta, diu la nota, d'una supressió de la festa ni d'una reducció de la seva categoria litúrgica, com a expressió pública de la fe de l'Església en

la Presència real del Senyor en el Santíssim Sagrament de l'Eucaristia".

Els bisbes assenyalen també que "tampoc no ha de canviar, per aquest motiu l'esplendor amb què el poble catòlic ha celebrat el Corpus".

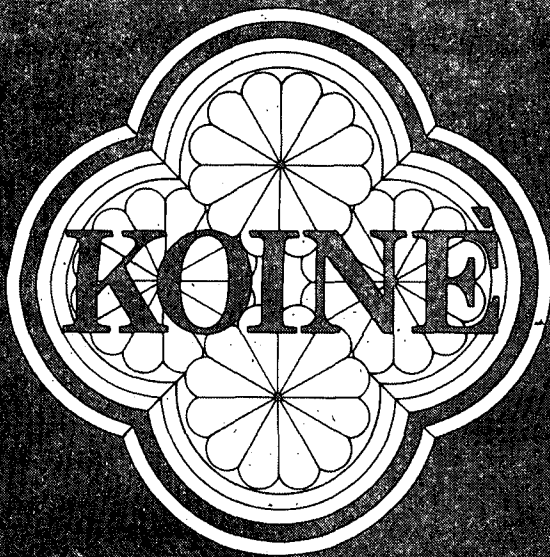
La nota dels bisbes acaba assenyalant que segons l'Estatut dels Treballadors, les Comunitats Autònomes en poden substituir tres (Dijous Sant, Epifania, Sant Josep o Sant Jaume), per d'altres que per tradició li siguin pròpies.

Segona etapa de Les Edats de l'home

Recentment es va presentar a Madrid l'exposició "Llibres i Documents en l'Església de Castella i Lleó", segona etapa del projecte global "Les Edats de l'home".

"Hem de recordar el valor de l'art, va dir en la presentació l'arquebisbe de Burgos, Teodoro Cardenal, per elevar la ment a allò diví. Qui vulgui penetrar en aquest misteri artístic ha de posseir ulls de creient, i gairebé, ànima de teòleg. Déu i l'home es barregen de tal manera en la unió de la fe i de la cultura que qualsevol intent de divorci comprometria la seva unitat i coherència".

JOSÉ MANUEL VIDAL

viure el sagrat

RESSENYA NACIONAL D'ORNAMENTS
I OBJECTES LITÚRGICS

VICENZA 21/24 DE JUNY 90

Un esdeveniment únic de trobada i de canvis entre
productors, projectistes, artistes del sector i
professionals religiosos

L'exhibició s'articula en tres seccions expositives

KOINE PRODUCTES

Ressenya institucional
de productes

- Arquitectura religiosa
- Ornaments religiosos
- Objectes litúrgics
- Paraments i vestits talars

KOINE SERVEIS

Centre de documentació
i informació

- Arxiu de dades de producció
- Editorial especialitzada
- Agències turisme de romiatges
- Patrocinis

KOINE CERCA

Iniciatives especials

- Mostres monogràfiques
- Investigacions històriques
- Jornades d'estudi, reunions
- Cursos i noves propostes

ENTE FIERA DI VICENZA

Via dell'Oreficeria - 36100 Vicenza (Italia) - Tel. 0444-969111

EN OCASIÓ DE KOINE A VICENZA DES DEL 21 FINS EL 24 DE JUNY

Desitjo rebre informacions per a:

Exhibició i programes reunions

Temporades i Turisme

Nom _____

Ciutat _____

C.P. _____

Província _____

Adreça _____

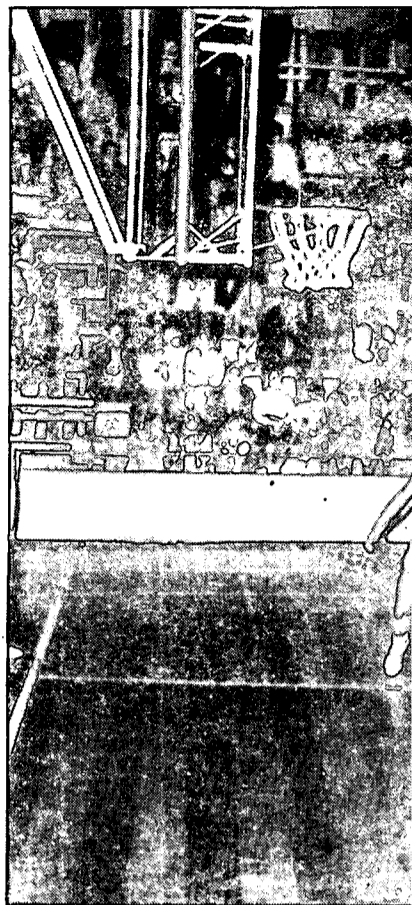
ENTE
FIERA
DI VICENZA

BANCA
POPOLARE
VICENTINA

Exhibició autoritzada per GIUNTA REGIONALE DEL VENETO

El contacte amb la natura forma part de l'educació del lleure infantil i juvenil, que realitza el Centre d'Esplai Aspirantat Sant Josep.

XXXIII Campionat d'Espanya de Basquet

EL CENTRE PARROQUIAL SANT JOSEP, DE BADALONA celebra aquest any el cinquantè aniversari, sota el lema "50 anys al servei de Badalona". **CATALUNYA CRISTIANA**, tot coneixent la tradició i l'arrelament d'aquesta entitat badalonina, ha visitat les seves instal·lacions, i ha parlat amb el Sr. Andreu Ponsirenas i Martorell, que és l'actual president de l'entitat.

El Centre Parroquial de Sant Josep comença la seva vida com a continuador del recordat "Esbarjo Parroquial". Presentats ja els estatuts fundacionals, inicia la seva actuació el 15 d'octubre de 1940. El seu estatge provisional fou el primer pis del local n.º 86 (local de la Cooperativa La Moral) del carrer Güell i Ferrer, de Badalona. La primera junta directiva, nomenada pel fundador i consiliari de l'entitat, doctor Pere Rifé i Ausió, va ser presidida per Joan Giralt i Bruguera. El secretari era Antoni Ponsirenas i Martorell. Ocuparen altres càrrecs, Josep Camins, Jaume Guibernau, Sebastià Grifols, Tomàs Brugada, Josep Gol, Joan Plana, Josep Miralles, Pere Ribas, Joan Padrós i Josep Rodon. A finals de l'any 1940 el nombre de socis era de 390.

L'any 1945 es va iniciar la construcció de l'edifici actual, que es va inaugurar l'any 1948, festa patronal de l'entitat. Va ser inaugurat per l'Arquebisbe de Barcelona Dr. Gregorio Modrego Casaus, acompanyat pel

fundador del Centre Dr. Rifé, rector de la parròquia de Sant Josep de Badalona.

El Centre, avui

Vàrem tenir ocasió de visitar detingudament les instal·lacions del Centre i en vàrem treure una impressió molt positiva. Les seccions del Centre són actualment bàsquet, escacs, hoquei, patinatge artístic, rialles, teatre, grup teatral (lluïta anti-alcohòlica), gimnàstica, esplai. Compta també amb serveis de secretaria, comptabilitat-administració, bar i servei de manteniment.

Bàsquet

Club Bàsquet Sant Josep-Badalona, és el nom oficial de la secció de bàsquet del "Centre", segons els estatuts aprovats per la Direcció General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya, l'any 1983. La secció té personalitat jurídica pròpia dins l'àmbit del Consell Superior d'Esports i de la Federació Espanyola de Bàsquet. El seu equip més representatiu juga a la Segona Divisió Nacional, a la vegada que té inscrits dotze equips de diferents edats, a les seves respectives categories oficials. D'aquesta manera dona oportunitat als dos-cents alumnes de l'Escola de Bàsquet.

Escacs

Aquesta secció té set

equips federats. El primer juga la fase d'ascens a la màxima categoria de Catalunya, després d'haver quedat campió del seu grup.

Aplega 71 jugadors amb llicència federativa. L'Escola d'Escacs, a càrrec de jugadors del primer equip, compta amb

400 nois i noies que juguen les competicions escolars de Badalona.

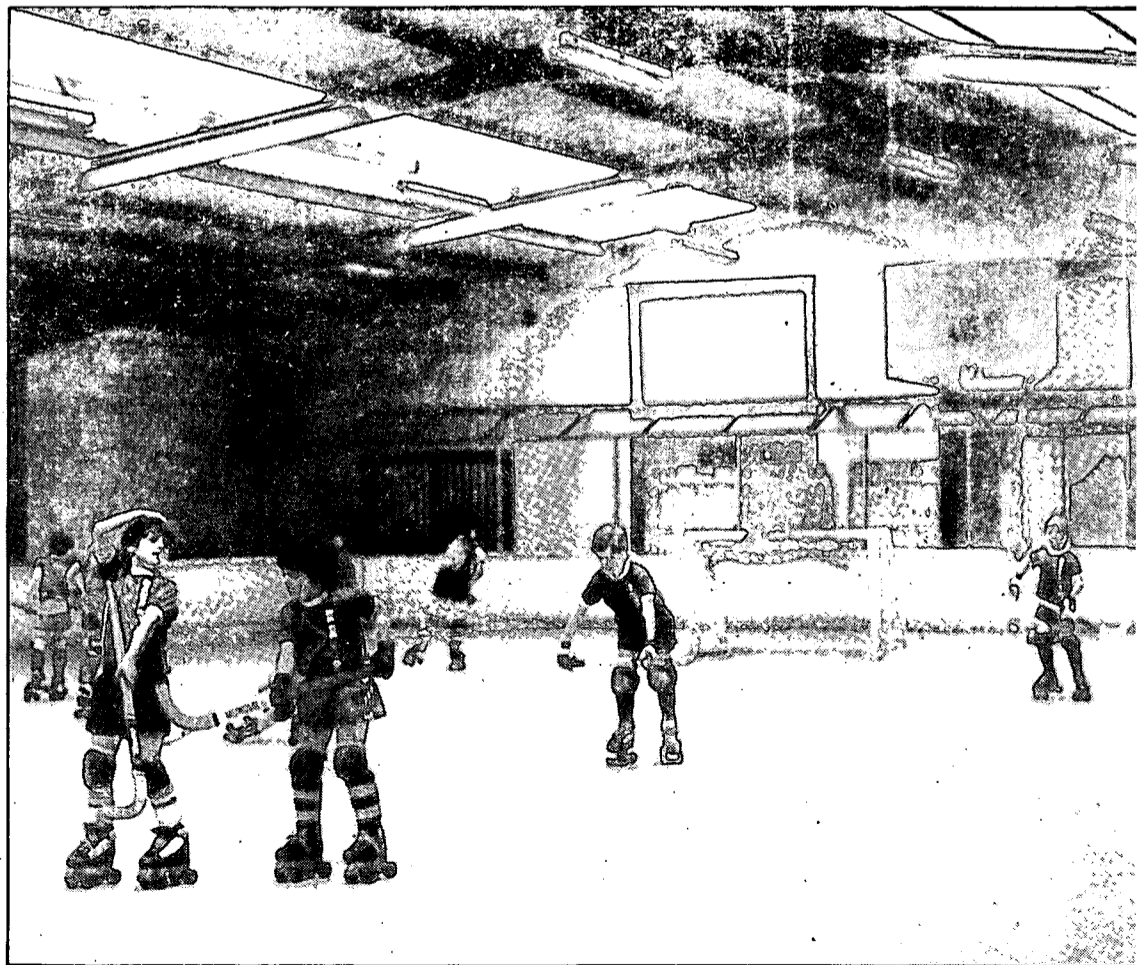
Hoquei

El mes de juny passat, es va celebrar el 25è. aniversari d'aquesta secció. Com a fets més

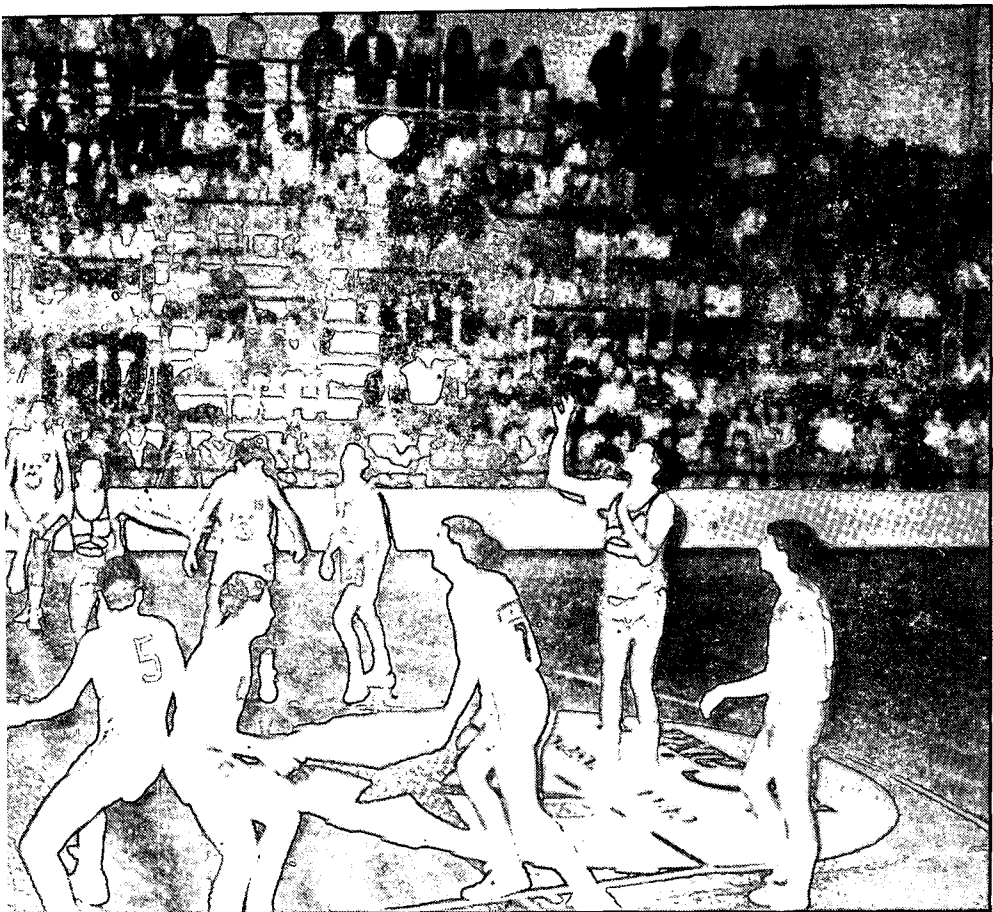
destacables cal citar la continença en les competicions oficials del primer equip, i també dels juniors, juvenils i infants. L'Escola d'Hoquei per infants. El ja conegut "Torreig Ibèric" que es disputa cada any amb l'entitat "Física de Torresvendras" de Portugal i un altre

Aniversari del Centre Parroquial de Sant Josep

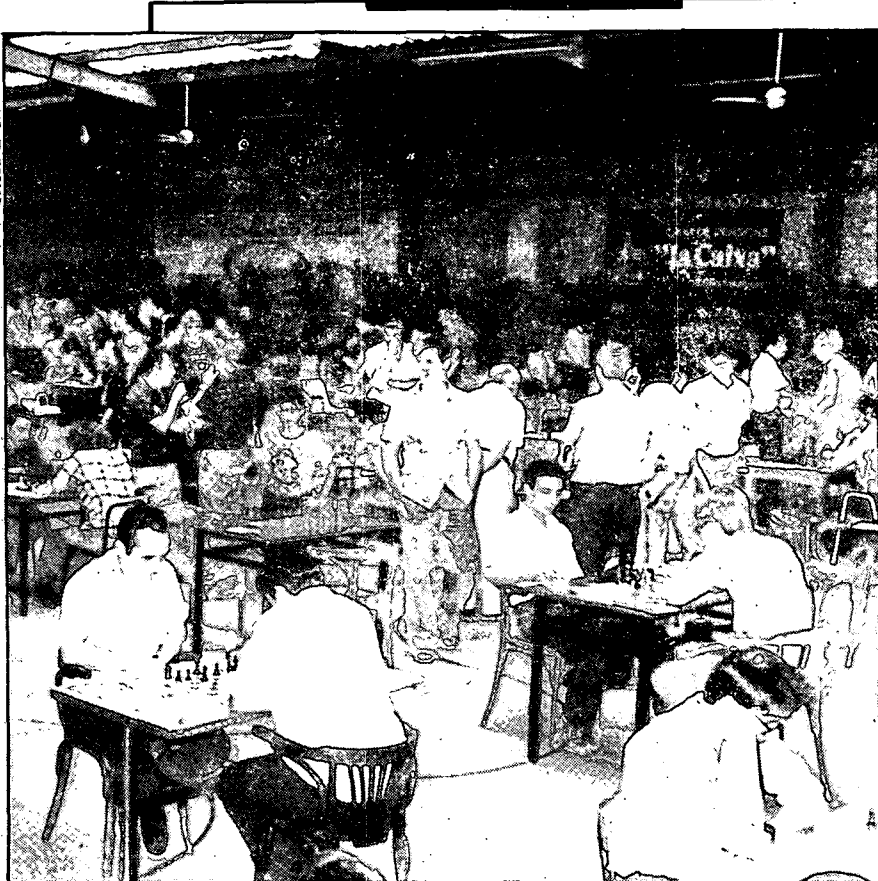
50 anys al servei de

Escola d'Hoquei per a infants.

Juvenil celebrat al C.P. Sant Josep.

VIII Open Internacional d'Escacs (agost 1982).

Badalona

Badalona. Cal destacar també el nostre equip juvenil va prendre part de les fases finals del Campionat d'Espanya.

Patinatge artístic

L'any 1972 hi havia 15 patinadores, l'any 1981 250. A partir del 1985, ha augmentat el nombre de patinadors. Durant 17 anys s'ha fet el Festival de Patinatge Artístic, amb motiu de la festa de Sant Josep. Cada any s'ha superat l'anterior tant per la participació, com per la preparació, l'actuació, i l'acollida per part del públic que hi assisteix.

Les categories actuals dels patinadors són 2a. Categoria Nacional A; 2a. Categoria Nacional B; 3a. Categoria Regional; i Grups d'Iniciació.

Rialles a Badalona

El grup Rialles de Badalona és un grup que vol oferir un servei: promoure espectacles i a les noies en una triple línia:

- Que siguin de qualitat estètica i pedagògica
 - Que permetin la seva participació i creativitat
 - Que els facin sintonitzar amb la cultura catalana.
- Perquè, a través dels espectacles, cantin, dansin, s'expressin, descobreixin la festa, i tinguin d'espectadors passius a través dels actors, creadors, imaginacions.
- Perquè el temps lliure dels

nois i de les noies sigui una font de creixement personal.

Teatre

La secció dramàtica del Centre Parroquial Sant Josep fou fundada juntament amb el mateix "Centre", l'any 1940. Com és lògic els inicis van respondre al fet de ser un "Centre Parroquial", però els directius que en diferents èpoques han dirigit la Secció Dramàtica, sempre han seguit una línia plenament renovadora i podem dir que el quadre escènic va ser el primer que en les rodalies de Barcelona va fer representacions teatrals amb dones i homes junts.

L'any 1958 varen prendre el cognom artístic de "Grup Arlequí", guanyant en concursos teatrals al Teatre Romea, Terrassa, Berga, Mataró, Cal·lella. Varen guanyar el de Badalona en set ocasions.

La temporada 1979-80 varen portar a terme una remodelació del grup. La nova estructura va portar a anomenar-los Arrels, Grup de Teatre. Com a directors cal tenir en compte la tasca portada a terme per homes com Josep Marco, Esteve Polls, Lluís Tarrau, Josep M. Saladrigas, Jordi Grau, Francesc Cruzate, Àngel Carmona, Pedro Vázquez, Josep Villalonga i Lluís Marco.

Des de l'any 1985, és Neus Viñas la que exerceix com a directora del grup.

Grup Teral (Lluita anti-alcohòlica)

Des de fa 22 anys intenten portar benestar a les llars on hi ha problemes d'alcoholisme.

A més de les reunions de cada dimarts i divendres, tenen contactes amb col·legis i alguns esplais de gent gran, on es fan xerrades a petició dels responsables dels esmentats centres. Igualment ha estat demanada la seva presència en determinats llocs de treball, per contactar amb malalts recuperats i per informar els treballadors sobre els perills que pot portar la ingestió sense control de les begudes alcohòliques.

Gimnàs

Pel que fa al Gimnàs només dir que està al servei de tots els socis del centre, que té un bon ritme de funcionament i assistència.

Centre d'Esplai

Val a dir que el Centre d'Esplai Aspirant Sant Josep (fundat l'any 1956) és un grup que té personalitat jurídica pròpia d'acord amb la legislació vigent, i que forma part de la parroquia de Sant Josep.

No obstant això, aquests darrers quatre anys hi ha hagut un treball de col·laboració amb moltes de les activitats.

La finalitat del Centre d'Esplai Aspirant Sant Josep és l'educació en el temps lliure d'infants, adolescents i joves, així com l'animació socio-cultural en general oberta a totes les edats.

És un centre federat al Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC) i vinculat a la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai.

JORDI ALARCOS
i CARBONELL

Andreu Ponsirenas, president

"Volem un Centre fet per tots"

Fet el recorregut per totes les instal·lacions del Centre, ens adonem de la vitalitat que té la vostra entitat, i ens complau comprovar la quantitat de persones i sobretot joves que fan ús de les instal·lacions i també en les competicions esportives dels vostres equips. Parlem amb el seu president, Andreu Ponsirenas.

—**Què és i què representa l'entitat a Badalona?**

—El Centre representa molt per a la Ciutat. Un 70% dels nostres socis numeraris participen normalment de les activitats de les diverses seccions, són socis actius. La resta de socis sempre estan pendents de quines activitats és fan per gaudir-ne.

Una gran majoria de badalonins agraeixen el treball que fem vers la joventut. Moltes persones han passat durant aquests cinquanta anys pel Centre i tenen un grat record de casa nostra.

—**Sabem que el mes de març vareu començar els actes del Cinquantè Aniversari. ¿Què heu fet, i quan acabem els actes commemoratius?**

—S'han organitzat diversos actes culturals com teatre, sardanes, havaneres, artesanía i concursos de dibuixos. També s'han muntat d'altres activitats populars com un torneig de bàsquet, una arrossada per més de 400 persones o un sopar amb ball.

—**Quin dia feu l'acte de cloenda i en què consisteix?**

—La cloenda tindrà lloc el divendres 8 de juny, a les deu de la nit, a la parròquia de Sant Josep, de Badalona, amb la presència a Badalona de l'Orfeó Català i l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb un programa d'obres de W.A. Mozart.

—**Vol per acabar, Sr. President, comentar algun aspecte en especial?**

—En primer lloc agrair la presència i la col·laboració del vostre setmanari, pel vostre suport informatiu al Cinquantè Aniversari de la nostra entitat.

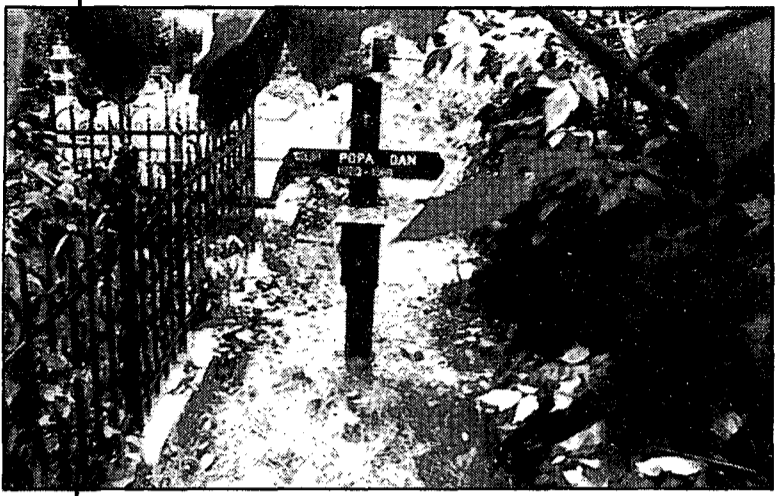
L'actual Junta Directiva està treballant perquè el nostre Centre pugui acollir el major nombre d'amics, fent del nostre Centre una perllongació de la casa de cadascú. Com podeu apreciar, pretenem que el soci, el més important, s'integri cada cop més en aquesta casa com el que és, la seva.

Al llarg d'aquests cinquanta anys el Centre ha tingut una vida pròpia, un estil, una dinàmica que ha permès ser present enmig de la ciutat i al seu servei.

Volem continuar així. Volem ser presents en el futur de Badalona, ser portadors d'iniciatives, dinamitzadors del nostre entorn cultural, social, polític, religiós, etcètera, i aconseguir —acaba dient el seu president— un Centre fet per tots i per a tots.

J.A.C.

Objectiu obert

La televisió francesa ha difós la imatge d'aquesta sepultura, del cementiri civil de Chencea, Bucarest, marcada amb el nom de Popà Dan, com la sepultura de l'antic dictador Nicolae Ceausescu. No hi ha confirmació oficial.

Monges filipines participen en una manifestació anti-bases U.S.A., davant el Banc Central de Manila.

El 14 de maig, Gorbátxov rebé al Kremlin, Mons. F. Colasuomo enviat del Papa.

Dimecres, 16

Moscú: eleccions al Parlament de la Federació Russa

1.000 parlamentaris han d'escollir el nou govern. Serà la sessió constituent del **Congrés de Diputats del Poble de la Federació Russa**. Han d'elegir el nou govern de la **Federació Russa**, el seu **Soviet Suprem** i el seu president. La **República** abasta un territori de 7 milions de quilòmetres quadrats i una població de 150 milions d'habitants. Els parlamentaris s'agrupen en tres formacions polítiques importants: **Rússia Democràtica**, que representa **Boris Eltsin** com a candidat a la presidència; la línia oficialista que lidera **Alexandr Vlasov**, i **Rússia patriòtica**, sector més conservador de la política soviètica.

Romania, què passarà el dia 20?

Per més que cridin els tossuts manifestants de la plaça de la **Universitat de Bucarest**, sembla clar que no aconseguiran fer trontollar la sòlida nomenklatura de l'ex-dictador **Ceausescu** que continua tenint a les seves mans l'estructura político-militar-administrativa i repressiva del país. Sembla que **Iliescu** té totes les de guanyar enfront del candidat liberal **Ranu Campeanu** i del demòcrata-cristià **Ion Ratiu**.

República Dominicana: avui eleccions generals

En les eleccions d'avui els ciutadans elegiran diputats, senadors, alcaldes i president del país. Els tres candidats amb més pes polític són: **Joaquín Balaguer**, actual president, del **Partit Reformista Socialcristià**; **Juan Bosch**, líder del **Partit de l'Alliberament Dominicà** i **José Francisco Pena Gómez**, del **Partit Revolucionari Dominicà**. **Balaguer** significa el continuisme (seria el seu 6è. mandat); **Bosch** l'esquerra moderada i **Pena Gómez**, la línia social-demòcrata.

Lech Walesa, candidat a la presidència de Polònia

Ha estat proposat en un manifest signat per seixanta-nou polítics de totes les tendències, i que donen suport a l'orientació político-social del president de **Solidaritat**. Les relacions de **Walesa** amb el govern de **Mazowiecki**, no són gens bones.

Dijous, 17

Moscú: preparació de la cimera

Baker i **Xevardnadze** es reuniren ahir a **Moscú** per a preparar l'agenda de la cimera que **Bush** i **Gorbátxov** han de celebrar a **Washington**. El tractat **START** sobre limitació i reducció d'armament atòmic i el bloqueig de **Lituània** són els grans temes sobre els quals no s'acaben de posar d'acord.

El "pla Marshall" per a la RDA

Demà a **Bonn**, es firmarà el tractat entre les dues **Alemanyes**, sobre la unió econòmica i monetària. L'**Alemanya Federal** aprovà ahir un fons de 7 bilions de pessetes que ha de facilitar el ressorgiment de la **RDA**, arruinada per quaranta anys de comunisme.

L'Iran cerca l'ajut de la CE

Els dirigents actuals de l'**Iran**, salvant les utopies que calgui, realitzen tanmateix una política pragmàtica i s'han proposat aixecar el país amb un pla de reconstrucció, quantificat en 150.000 milions de dòlars. Per a dur-lo a terme necessiten de la cooperació de la **CE**. Ahir, a **Dublín**, en una reunió que durà tres hores, i que se

celebrà a petició de **Teheran**, alts funcionaris de la **CE** i una delegació de l'**Iran**, tingueren el primer intercanvi d'impressions per millorar les relacions entre les dues parts.

Congrés de la Federació Russa: petita victòria d'Eltsin

Els 1059 membres del **Congrés** varen demostrar estar mancats de forma per jugar amb agilitat el joc democràtic. La tendència conservadora i la tendència reformista estan molt anivellades. Ahir, tanmateix, i per un sol vot, els diputats reformistes aconseguiren una petita victòria: l'ajornament de l'elecció de president de la **Federació Russa**, que si s'hagués efectuat ahir, d'entrada tenia avantatge el candidat conservador, **Vlasov**. **Gorbátxov** amb un cert aire de preocupació, assistia a la sessió des d'una tribuna lateral.

Divendres, 18

Moscú: visita el Kazemiera Prunskiene

La primera ministra lituana arribà ahir a **Moscú** amb l'intent de conversar amb les autoritats soviètiques per trobar una sortida negociada a la greu situació de **Lituània**. L'entrevista amb **Gorbátxov** i el primer ministre soviètic **Rijkov** sembla que no ha servit per gran cosa. Tot i que les autoritats soviètiques han reconegut que en el dossier presentat per **Prunskiene** hi ha algunes concessions referent a les seqüeles de la declaració de la independència, tanmateix han manifestat que fins que aquesta no sigui anul·lada no hi ha res a negociar. La ministra lituana s'entrevistarà avui amb **Baker**, que es troba a **Moscú** preparant l'agenda de la cimera **Bush-Gorbátxov**, un tema de la qual serà sens dubte la qüestió lituana.

Romania: final de la campanya electoral

Ahir era l'últim dia de la campanya electoral de cara a les primeres eleccions lliures a **Romania**. El panorama no és gens clar. Mentre continua i s'acreix la manifestació de romanesos, sobretot estudiants a la plaça de la **Universitat de Bucarest**, **Ion Iliescu** reuní milers de manifestants en un acte multitudinari a la plaça dels **Aviadors**. El **Front de Salvació Nacional** que compta amb totes les estructures de poder heretades de l'anterior règim, mitjans de comunicació inclosos, intenta influir definitivament en l'elecció dels ciutadans, poc habituats a l'exercici de la llibertat i de la democràcia.

República Dominicana: eleccions presidencials i generals

Les eleccions tingueren lloc el dimecres. Escrutats la metitat dels col·legis electorals, sembla que el candidat dretà **Joaquín Balaguer** avantatja per poc l'esquerrà **Juan Bosch**, i la mateixa tònica es manté en les eleccions de senadors, diputats i alcaldes. Sembla que ningú no tindrà majoria absoluta ni en el **Senat** ni en el **Congrés**. L'abstenció es calcula en el 50 per cent.

Dissabte, 19

Nou enfocament de la qüestió lituana?

No sé si mai sabrem què hi ha darrera les converses que la primera ministra lituana **Prunskiene** ha celebrat amb **Mikhail Gorbátxov** i **James Baker**. Té realment **Gorbátxov** la voluntat política de donar la independència a les **Repúbli-**

ques que ho sol·licitin d'acord amb la Constitució? Hi ha un risc real que els nacionalismes puguin malmetre la perestroika o afavorir un cop militar? Ha promès Baker que els EUA certament donen suport a la independència de Lituània, però que ara de moment és millor pactar una pausa?

RFA-RDA, firmat el tractat d'unió monetària

El document fou firmat ahir pels dos ministres d'Hisenda en presència dels dos caps de govern. El 2 de juliol començarà a tenir vigència. Els observadors polítics ho veuen com un pas definitiu vers la unificació dels dos Estats alemanys. Els verds i els social-demòcrates, en desacord amb la manera com Kohl porta el procés de reunificació, no assistiren a l'acte.

EUA-URSS, les negociacions START endavant

Cinc hores va durar l'entrevista entre Baker i Gorbatsxov que acabà amb un desbloqueig de les negociacions START sobre reducció d'armament nuclear estratègic que sembla propiciar un acord abans de la cimera Bush-Gorbatsxov del 30 de maig al 5 de juny.

Romania: eleccions

Demà, després de trenta anys se celebraran les primeres eleccions lliures, en què, segons els observadors polítics, el FSN té totes les de guanyar, en no haver-se desmantellat les estructures de poder de l'anterior règim. A més, l'oposició es presenta molt dividida; hi ha més de 90 partits independents que es presenten a les eleccions.

Santo Domingo: el conflicte està servit

Juan Bosch i els seus partidaris no accepten el triomf de Joaquín Balaguer, que segons els últims escrutinis guanya per una minsa majoria. El PLD (Partido de la Liberación Dominicana) de Juan Bosch, insisteix que el seu recompte particular dona el triomf al seu candidat.

Diumenge, 20

Moscou: reunió Baker-Xevardnadze

Han estat quatre dies d'intenses negociacions. L'objectiu d'aquesta reunió era preparar, fins a l'últim detall, la primera cimera entre Bush i Gorbatsxov, a Washington. El volum de treball és tan considerable i complex, que malgrat els avenços, el tractat START no es firmarà fins a final d'aquest any. Tanmateix en la cimera, els dos caps d'Estat firmaran una declaració conjunta que preveu un acord sobre els punts principals de l'START. L'acord abastarà armes atòmiques, químiques i convencionals.

Romania: avui, eleccions

Segons estimacions d'última hora, sembla que les eleccions generals d'avui podrien donar la majoria absoluta al Front de Salvació Nacional a la Cambra de Diputats i al Senat, i també al candidat del FSN, Ion Iliescu. Observadors de diferents països han arribat a Bucarest per seguir de prop el curs de les eleccions. Hi ha sospites que l'aparell político-administratiu de l'Estat, en mans del FSN, ha obstaculitzat el treball de l'oposició.

Santo Domingo: augmenta l'avantatge de Balaguer

Escrutades el 88 per cent de les meses electorals, el candidat del PRSC (Partit Reformista Social Cristià), Joaquín Balaguer, sembla ser el virtual guanyador de les eleccions presidencials a la República Dominicana.

Dilluns, 21

Israel: 15 morts i 500 ferits palestins

Un jove israelià, pertorbat mental, va disparar contra un grup de treballadors palestins, a la localitat de Rishon Letzion, causant vuit morts i deu ferits. Arran d'aquest fet, va generalitzar-se la protesta dels palestins, sobretot a les zones ocupades de Cisjordània i Gaza. L'exèrcit israelià va intervenir-hi, causant la mort a set palestins més i 500 ferits. Els líders palestins han fet una crida a la solidaritat internacional.

Romania: Iliescu va al davant

Tot i que caldrà esperar fins demà, dimarts, per conèixer els primers resultats parcials, i fins divendres no se sabran els finals, tanmateix segons sondejos d'última hora tot sembla indicar que el candidat del Front de Salvació Nacional, Iliescu, podria guanyar les eleccions presidencials amb un 80 per cent de vots. En tot el país es presentaven 88 partits, encara que només dos, el FSN i el Partit Nacional Camperol, tenien possibilitats d'èxit. A Bucarest se'n presentaven 57. Tot i que la transició política ha estat i és en aquest país força sospitosa, els romanesos han acudit a votar en un percentatge que s'estima que a última hora serà molt alt. L'oposició ha dit que denunciarà tot un seguit d'irregularitats que ha pogut constatar arreu del país.

Dimarts, 22

Jerusalem: s'estén la protesta palestina

La protesta palestina per l'atemptat de Rishon Letsion s'ha generalitzat, no solament per part dels àrabs de Cisjordània i Gaza, sinó també per part dels àrabs amb nacionalitat israeliana. Avui hi ha convocada una reunió urgent dels caps d'Estat Major de l'exèrcit i de la policia. Els palestins han declarat tres dies de dol. En Han Yunes i en el camp de refugiats de Gibalia han perdut la vida quatre palestins més en enfrontaments amb l'exèrcit israelià. Pérez de Cuéllar, secretari general de l'ONU, condemnà tots els actes de violència i convocà per avui, a la tarda, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Romania: Iliescu i el FSN al poder

Com ja estava previst, i salvades totes les sospites i irregularitats, el candidat del Front de Salvació Nacional, Iliescu, ha obtingut la majoria absoluta, amb prop del 90 per cent dels vots. Alguns observadors polítics els costa d'explicar-se aquesta victòria que confirma en el poder a gran quantitat de col·laboradors de l'anterior règim. El poble romanès està mancat des de sempre de tradició democràtica, i a l'hora d'exercir-la pesen molt també quaranta anys de por i de misèria. Ara cal esperar que la conversió d'Iliescu a la democràcia sigui realment sincera.

San Salvador: pau entre el govern i la guerrilla

Sota els auspicis del mitjancer de l'ONU, el peruà Álvaro de Soto, després de cinc dies de negociacions, el govern salvadorenc i els dirigents de la guerrilla del Front Farabundo Martí per a l'Alliberament Nacional s'han compromès a posar fi al conflicte armat que els enfronta a mitjans de setembre.

L'SPD, de la RFA, contra el tractat d'unió econòmica

Pressionat pel seu líder Oscar Lafontaine, l'SPD decidí ahir enfrontar-se Helmut Kohl i rebutjà, en la forma actual, el tractat d'unió econòmica, monetària i social, firmat entre els governs de la RFA i de la RDA.

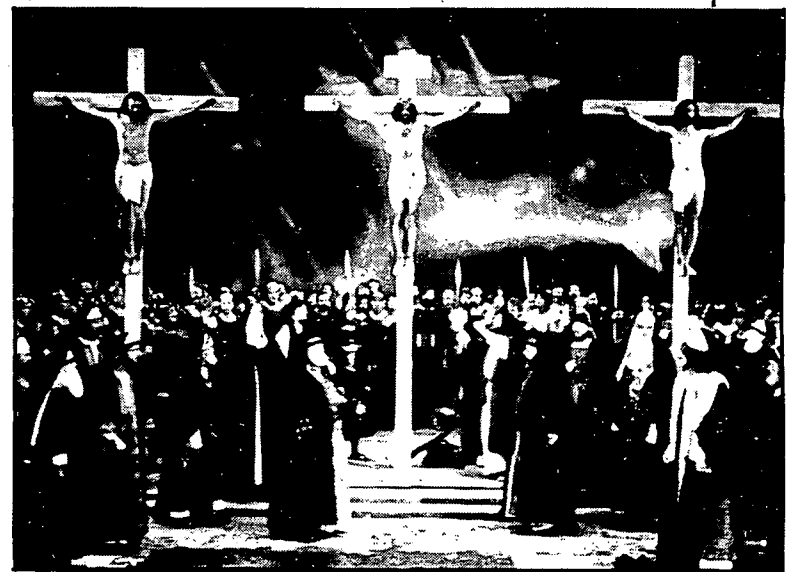
Objectiu obert

Un rabí ajuda a un soldat israelià a col·locar-se el "tafilin" per a compartir amb ell les seves pregaries.

James Baker i Shevardnadze brinden amb l'arquebisbe Aleksandr, president de l'Acadèmia de Teologia de Moscou, durant una visita al Monestir de la Trinitat de Sant Sergi a Zagorsk.

"Mort a la creu". Escena de la Passió d'Oberammergau (de 350 anys d'antiguitat), que es representa en la petita vila dels Alps Bavaresos.

CALENDARI

27 de maig. Diumenge. L'Ascensió del Senyor. Sts. Agustí de Canterbury, bisbe; Juli, mr. i Eutropi, bisbe.
El sol surt a les 4,22 i es pon a les 19,14 -Hora solar-.
Festa major a Mont-roig de Segarra.
28 de maig. Dilluns. Sts. Germà, bisbe; Emili i Eladi, mrs.
29 de maig. Dimarts. Sts. Just, bisbe d'Urgell; Màxim, papa. Bt. Pere Sans, bisbe mr.
30 de maig. Dimecres. St. Ferran, rei. Stes. Joana d'Arc, vg. i Emèlia, mare.
31 de maig. Dijous. La Visitació de la Mare de Déu. Sta. Petronel·la, vg.
Festa major a Puig-reig.
1 de juny. Divendres. Sts. Justí, mr.; Ignasi, ab. i Sta. Laura, vg.
2 de juny. Dissabte. Sts. Marcel·lí i Pere, mrs. Germà, Pauli, Just i Cisi, mrs. i Sta. Edelmira.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

27 de maig. Diumenge. L'Ascensió del Senyor. Lectures: Primera Fets 1,1-11; Salm 46; segona Ef 1,17-23; terc. Mt 28,16-20.
28 de maig. Dilluns de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 19,1-8; Salm 67; segona Jo 16,29-33.
29 de maig. Dimarts de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 20,17-27; Salm 67; segona Jo 17,1-11a.
30 de maig. Dimecres de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 20,28-38; Salm 67; segona Jo 17,11b-19.
31 de maig. Dijous. La Visitació de la Mare de Déu. Lectures: Primera So 3,14-18 o bé: Rm 12,9-16b; Is 12,2-6; segona, Lc 1,39-56.
1 de juny. Divendres de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 25,13-21; Salm 102; segona Jo 21,15-19.
2 de juny. Dissabte de la VII setmana de Pasqua. Lectures: Primera Fets 28,16-20.30-31; Salm 10; segona Jo 21,20-25.

Litúrgia de les Hores Setmana III

Diumenge: L'Ascensió del Senyor. Solemnitat. Tot propi.
Dilluns: De fèria.
Dimarts: De fèria.
Dimecres: De fèria.
Dijous: La Visitació de la Mare de Déu. Festa.
Divendres: Sant Justí, màrtir. Memòria obligatòria.
Dissabte: De fèria. Vespres i Completes del Diumenge de Pentecosta.

HOMES I INSTITUCIONS

Per les seves obres...

Fleming

La seva obra més coneguda, la qual el va portar als altars de la ciència, fou el descobriment de la penicil·lina que, com tothom sap, va marcar una data fonamental en la història de la Medicina. Tot una troballa. Però ¿quins camins van haver de recórrer Fleming i els seus col·laboradors fins arribar a aquesta fita tan desitjada? És molt conegut que el món dels savis, dels homes de ciència, és un món molt difícil de penetrar per la resta dels mortals. Hauriem de fer un esforç per endinsar-nos-hi.

Posem aquí el nom de Fleming en representació d'altres molts investigadors dels quals se'n sap menys, i que també

contribuïren, des del primer dia de la Història, a alleugerir el sofriment humà per mitjà dels seus descobriments. Pel que fa a la penicil·lina, cal remuntar-se als temps no tan llunyans de la II Guerra Mundial. Els primers beneficiats de Fleming foren centenars de milers de soldats ferits en els camps de batalla i moltes més víctimes civils dels bombardejos. Després, quan arribaren temps de pau, també se salvaren molts dels que malvivien les doloroses situacions de la postguerra. Temps en què la tuberculosi, primera i més estesa malaltia, acabava aviat amb els més dèbils.

El 1955, quan va morir, es

digué que sir Alexander Fleming passava a la Història com el més famós home de la medicina britànica. En efecte, la penicil·lina va obrir el camí al descobriment d'altres drogues miraculoses com l'estreptomomicina, l'auromicina, la cloromicetina..., que no solament aconseguïren allargar la vida de l'home, sinó, sobretot, estalviar-li malalties i, per tant, el dolor de sofrir-les.

L'empremta de Fleming ha quedat marcada i hem de seguir-la amb un gran respecte. I, per damunt de tot, Déu li ho tindrà molt en compte.

JUAN ABARCA

CATEQUESI DELS SIGNES LITÚRGICS

1. El Bisbe al servei de l'Església i l'Església ajudant el Bisbe

En les quatre darreres setmanes hem comentat alguns dels signes de la litúrgia episcopal: el perquè del nom del bisbe a la pregària eucarística, els signes de la relació episcopat-presbiterat, els de la col·legialitat episcopal i el significat del pal·li arquebisbal. Un conjunt de símbols i de gestos que volen expressar, cada un d'ells de manera diferent i amb caires particulars, la presència de Crist a través del bisbe i la comunió de l'Església vol ser un sol cos i que té un únic pastor, Jesucrist, que es fa present a través de signes diferents.

Com deïem en començar aquesta sèrie de reflexions entorn als signes de la litúrgia episcopal el motiu immediat d'aquests comentaris ha estat el fet que a casa nostra quatre esglésies diocesanes —Barcelona, Menorca, Solsona i Tortosa— han viscut o viuran aviat el canvi del propi bisbe. Avui voldríem acabar aquesta sèrie reflexionant sobre un altre signe: les celebracions de la comunitat diocesana pel bisbe. Aquestes celebracions que envolten la persona i el ministeri episcopal volen precisament ajudar la convicció cristiana a viure que allò que es fa present en el bisbe. —l'acció de Crist en l'Església— supera la seva persona i ajudar-lo en la seva acció ministerial.

2. Pregàries litúrgiques habituals pel bisbe

Un primer "signe" litúrgic de com els fidels "ajuden" el seu bisbe en el seu ministeri és la pregària freqüent que es fa per ell a l'interior de les celebracions litúrgiques. A la pregària universal, per exemple, tant a la Missa com a Vespres, sovint ressona el seu nom. Aquesta freqüència de pregària pública és tot un signe que els fidels haurien de copsar en tot el seu significat. Si es prega més i més explícitament pel bisbe que per altres cristians no és certament perquè l'Església estimi més el bisbe o perquè el bisbe sigui més important que els altres fidels; és simplement perquè del ministeri d'ell depèn, en certa manera, la vida i el progrés cristià de tota la comunitat. Una bonica monició que, segons l'antic Pontifical es dirigia al president de les assemblees cristianes en el dia de la seva ordenació, expressa molt bé aquesta realitat: "En l'Església passa com en una nau: la seguretat o el perill del pilot és comuna amb les dels navegants que amb ell són conduïts cap al port". Moltes vegades els fidels lamenten deficiències en el bisbe i potser no remarquen la part de responsabilitat que hi tenen. La pregària pel bisbe en les celebracions ve a ser com un toc d'atenció constant en aquest sentit.

3. Celebracions litúrgiques extraordinàries pel bisbe

Un segon i important "signe" d'ajut al bisbe són les celebracions litúrgiques que per ell tenen lloc en determinades circumstàncies extraordinàries. La més important d'aquestes celebracions és, evidentment, la mateixa ordenació episcopal. En aquesta celebració no solament els bisbes presents imposen les mans per conferir a l'elegit el do de l'episcopat sinó que també tota la comunitat

Celebracions pel bisbe diocesà

dels fidels prega intensament per ell i ho fa de diverses maneres. Una altra celebració molt significativa pel bisbe és la missa de l'aniversari de la seva ordenació. En aquesta ocasió —tots els fidels haurien de saber la data de l'ordenació del propi Bisbe— l'Església diocesana celebra una missa amb expressives lectures i boniques pregàries pròpies pel seu pastor. És l'aniversari del seu "naixement" com a bisbe, és a dir, l'aniversari del dia en què va començar a actuar com a instrument de la presència de Crist en l'Església. La història ens ha conservat tota una sèrie de sermons molt rics de contingut de bisbes (sant Lleó, sant Agustí) en els quals el Pastor explicava què significava per la comunitat l'aniversari de la seva pròpia ordenació i què donava i aportava a l'Església la presència del bisbe i el seu ministeri.

Però en el "Caeremoniale episcoporum", promulgat recentment per Joan Pau II —aquest llibre ve a ser com un directori doctrinal i pràctic entorn a la litúrgia episcopal— hi figuren algunes altres celebracions singulars a les quals ens voldríem referir avui perquè són especialment útils sobretot per les Esglésies que recentment han canviat o canviaran de bisbe: concretament parlarem de dues: el temps de Seu episcopal vacant i la inauguració del ministeri del nou bisbe.

4. Celebracions a la catedral i a les parròquies durant el temps de Seu vacant

El nou "Caeremoniale" diu que durant el temps de Seu vacant "el poble ha de ser convocat amb freqüència per pregar per l'elecció del nou pastor". Amb aquestes sòbries paraules es dona l'ambientació amb què la comunitat diocesana ha d'"esperar" el bisbe. Es tracta, doncs, de crear des del començament com un clima de fe i de pregària que allunyi dels fidels tot el que podria assimilar excessivament la figura del futur bisbe i l'atenció de la comunitat a plans i projectes —que hi poden ser, però que en tot cas seran molt secundàries— i fer que el futur bisbe es miri sobretot com a instrument de Crist.

Al Missal romà hi ha una Missa per dir durant els dies de Seu vacant. Els formularis d'aquesta missa són molt expressius: és Déu qui governa el poble cristià amb sol·licitud constant; l'Església cal que, per la seva part, demani amb insistència un pastor que representi fidelment el Crist, que actuï segons el seu cor, que "li plagui per la seva santedat i sigui profitós al poble pel seu afany pastoral". A les parròquies i altres comunitats de bisbats com Menorca o Tortosa ens assemblaria que aquesta missa s'hauria de celebrar almenys algunes vegades durant el temps de Seu vacant.

5. Inauguració del ministeri del nou bisbe a la catedral i a les parròquies

El ministeri episcopal del nou bisbe s'inaugura generalment a la pròpia catedral. Aquesta solemne inaugura-

ció es fa o bé a través de la seva ordenació episcopal o bé, si l'elegit ja és bisbe, per la seva recepció solemne a la primera església de la diòcesi. En aquest darrer cas el gest fonamental de la inauguració del seu ministeri és la presentació de les Lletres apostòliques del nomenament al col·legi de consultors i la lectura pública d'aquest document al poble.

Però caldria remarcar que la inauguració del ministeri episcopal és un fet prou important perquè no es limiti només a les persones que es troben a la catedral, que per moltes que siguin, mai no seran prou significatives del nombre de fidels pels quals el nou bisbe ha d'exercir el ministeri. Per això convé molt que la inauguració del ministeri del nou bisbe se celebri, d'una manera pública i manifesta, també a totes les parròquies i comunitats un dels dies següents a l'ordenació o a la presa de possessió del nou bisbe. Tots els cristians han de saber que, des del moment en què el nou bisbe s'ha assegut a la seu, Crist s'ha fet present d'una forma visible per "edificar el poble en la virtut i per il·luminar el seu sentiment amb la veritat evangèlica" (Oració per l'elecció del bisbe). I tots els fidels s'han de sentir urgits a pregar pel nou pastor perquè, superant les pròpies deficiències i limitacions, sigui "mestre fidel de la fe, ministre de la presència del Crist sacerdot i prudent ordenador de l'Església local" (Oració pel bisbe).

La celebració en la inauguració del ministeri episcopal a les parròquies i altres comunitats pot consistir en una Missa per la qual es poden utilitzar les expressives lectures i pregàries, tal com figuren al Missal romà. Remarcar aquesta celebració de manera pública significa no únicament assabentar pedagògicament els fidels del canvi de bisbe sinó emmarcar, des del començament, el seu ministeri en un ambient religiós. I això pot ser molt important, pot ser un "signe" que allunyi el perill de veure en el bisbe més una persona influent en determinades línies que un ministre que fa present Jesucrist. I emprar en aquesta Missa els formularis propis és donar als fidels una imatge realment rica i expressiva del ministeri episcopal.

Acabem aquestes reflexions suggerint les lectures més expressives per aquesta Missa a celebrar en les diverses comunitats (el Leccionari n'assenyala moltes altres): a) 1 Sm 16, 1b.6-13a (Leccionari Santoral, pp. 342-43): el bisbe no és pas ni el cristià més qualificat ni el millor —això ho sap només Déu— és senzillament l'elegit per Déu; l'Esperit del Senyor davalla sobre ell, no pas per les seves qualitats, sinó perquè ha estat "ungit": al·lusió a la seva ordenació amb la qual ha estat constituït ministre de la presència de Crist (observeu que al Leccionari castellà han descuidat la darrera frase de la lectura, la més important, que en tot cas cal afegir al text); b) 1 Cò 4, 1-5 (Leccionari Santoral, p. 357): exhortació a no mirar mai el bisbe ni per les seves qualitats ni per les seves deficiències: només com a servidor de la presència visible del Crist; c) Mt. 23, 8-12 (Leccionari Santoral, pp. 366-67): la realitat més radical del bisbe en l'Església: de Mestre, Sacerdot, Pare, només un: Crist: el bisbe és únicament instrument d'aquesta presència del Crist que el poble necessita i troba en el del servei del bisbe a la comunitat.

PERE FARNÉS

Missió universal

Si hi ha un text, a l'Evangeli, que parli clarament de la missió que Jesucrist ressuscitat ha confiat als apòstols, aquest és la conclusió de l'evangeli de sant Mateu, que escoltem avui, en celebrar l'Ascensió del Senyor.

Amb l'agudesa que caracteritza les seves obres, el teòleg desaparegut ara fa dos anys, Urs von Balthasar, fa notar en "quàdruple tots" present en aquestes poques paraules de la conclusió, i explica la seva correspondència amb les dimensions de l'àmbit del poder —de l'autoritat— del Senyor. Recollint el suggeriment d'aquest mestre espiritual, entrem a la consideració del text.

• "TOTA AUTORITAT"

"Déu m'ha donat plena ('pasa' = tota) autoritat al cel i a (sobre) la terra" ("Mateu 28, 18). "Heus aquí, diu von Balthasar, el fonament de la possibilitat de la missió".

El qui parla és el Senyor ressuscitat, que es fa veure dels deixebles a la muntanya de Galilea, on els havia convocat. Aquests Onze són, ben bé, la llavor de l'Església: aquesta, ¿no és l'assemblea convocada per la Paraula de Déu, entom i en comunió amb Crist, a la lloança del Pare, animada per l'Esperit? I la Galilea és una imatge del món present: barreja de creients i de pagans, barreja de tradicions religioses i d'interessos econòmics... Enmig d'aquesta assemblea dels Onze, situada ella mateixa en el món present, domina la presència d'Aquell que ha vençut el món, i que ha fet néixer del seu costat l'Església, perquè l'estima i s'ha lliurat ell mateix per ella.

El Ressuscitat posseïx tota autoritat en qualsevol àmbit. És l'Absolut. No hi ha discussió possible enfront d'Ell, ningú no pot posar límits al que Ell vol fer. Està més enllà de qualsevol poder d'aquest món: domina "sobre" la terra. ¿Teniu present les representacions romàniques del Pantocràtor, situat entre les dues el·lip·ses, amb els peus reposant sobre l'esfera terrena? "Déu seu al tron sagrat".

Si Ell vol que l'Església l'anuncï a tot arreu i a tot hom, ¿qui té dret a oposar-s'hi? "El Senyor és l'Altíssim, el terrible, rei de reis a tot el món"...

• "TOTS ELS POBLES"

"Aneu a convertir (fer deixebles a) tots ('panta') els pobles". (Mateu 28, 19). Heus aquí els destinataris de la missió.

La missió no és un acte de domini, sinó la manifestació als homes de com Déu els ha estimat i els estima, donant-los el seu Fill. Si aquesta és la gran veritat ¿perquè no comunicar-la a tots els pobles, a totes les nacions, en definitiva, a tots els homes?

Potser és significatiu que es parli de "pobles", "nacions", i no simplement d'homes. Malgrat que l'acte de fe és estrictament personal, i ningú no pot salvar-se per un altre, hi ha sempre quelcom de social en la conversió, o si voleu, quelcom de comunitari, de "popular", en el sentit de "poble". "Déu regna sobre les nacions".

Els pobles, doncs, són cridats a esdevenir "deixebles" per la predicació apostòlica. En altres termes: es tracta d'ampliar a les dimensions de l'espai i del temps aquest grup dels Onze reunit a la muntanya. Els Onze són els deixebles llavor, i d'aquesta llavor en naixerà un arbre frondós.

No cal tenir por d'una influència social del cristianisme. Si hom pren la carta a Diognet —un text magnífic del segle II— trobarà ja resposta tota la problemàtica de la relació entre els cristians i el món, i la manera específica com els deixebles de Crist transformen el món: com l'ànima en el cos, diu l'autor.

• "TOT EL QUE JO US HE MANAT"

"Ensenyeu-los a guardar tot ('panta') el que jo us he manat". (Mateu 28, 20).

La missió que porta a fer deixebles té un punt de referència de contingut del qual no es pot prescindir:

tot el que Jesús ha manat. En altres paraules, tot l'Evangeli.

L'Església no pot pensar en un missatge diferent del que Jesús li ha encarregat. En el moment en què això succeís, s'esvairia la seva força missionera. Adhuc quan es parla d'adaptació, aquesta no pot imaginar-se mai com una mena de "posar-se a la moda". Caldrà, certament, parlar en cada moment el llenguatge que els homes puguin entendre, i expressar el contingut de l'Evangeli en el context de cultures diverses. Però l'Evangeli com la fe ha estat donada als sants una vegada per sempre.

Entre la integralitat i l'integrisme hi ha una distància que no s'ha d'escurçar. Perquè l'Evangeli és expressió de l'amor de Déu. I, com deia el papa Joan XXIII, no podem proclamar l'amor a la veritat si no estem plenament i eficaçment convençuts de la veritat de l'amor de Déu.

• "TOTS ELS DIES"

"Jo seré amb vosaltres cada dia ('pasas' = tots) fins a la fi del món". (Mateu 28, 20). "Aquesta és la garantia de la missió", comenta von Balthasar.

L'Església no podia tenir una seguretat més total en el compliment de la tasca que li confia el Ressuscitat que la presència mateixa del Ressuscitat, tots els dies. Altra vegada aquí la referència a la totalitat, per tal de deixar ben clara la dimensió en la qual es mou el Senyor.

Quan Déu diu la seva Paraula es fa allò que Ell diu. Ell ha enviat la seva Paraula —el seu Verb— a la terra perquè fós el Déu-és-amb-nosaltres, Emmanuel. I aquesta donació no es tira mai enrera. Ell és sempre amb el seu poble. Cercar la presència del Senyor, gaudir-se en trobar-lo, reposar en Ell, deixar-se guiar pel seu Esperit, entrar en comunió amb Ell, anunciar-lo a tots els pobles... Per Ell, amb Ell, i en Ell, la lloança dels pobles al Pare, en la unitat de l'Esperit Sant, per TOTS ELS SEGLES.

LECTURES DE LA MISSA

"S'ENLAIRÀ DAVANT D'ELLS"

La primera pàgina dels Fets dels Apòstols coincideix amb l'última de l'evangeli de Lluc (que també llegim enguany, en aquesta festa). L'accent es posa, però, en els Fets, en el que serà la descripció de l'acció apostòlica: Jerusalem, Samaria, els límits més llunyants de la terra. Els quaranta dies —un llarg temps— d'aparicions —noteu: "se'ls presentà viu"— representen la pedagogia del Ressuscitat per a la seva Església. Cal que nosaltres sapiguem viure de la seva presència en la seva absència.

Lectura dels Fets dels Apòstols (1:1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: "Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant". Els qui es trobaren reunits li preguntaven: "Senyor, ¿és ara que establireu la reialesa d'Israel?". Ell els contestà: "No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyants de la terra".

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell s'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: "Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel".

"DÉU PUJA ENMIG D'ACLAMACIONS, AL SO DELS CORN PUJA EL SENYOR!"

Quan els israelites cantaven aquest salm, pensaven en la solemne col·locació de l'arca dalt la muntanya del temple. Nosaltres el cantem aclamant el Senyor Jesús, Déu i home, que avui celebrem glorificat a la dreta del Pare. Aquest és el "tron sagrat" de Jesucrist.

Salm 46:2-3,6-7,8-9 (R.: 6)

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

R.: Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so del corns puja el Senyor,
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat. R.

"EL FÉU SEURE A LA SEVA DRETA DALT DEL CEL"

L'atenció a aquest text de l'apòstol ens ajuda a la "comprensió profunda" del misteri de l'Ascensió. És l'explicació del que professem en el símbol de la fe: "seu a la dreta del Pare". Amb aquestes paraules expressem la nostra fe en que "nostre Senyor Jesucrist, el Fill unigènit de Déu, ha fet seure a la dreta de la glòria de Déu la nostra feble naturalesa, que ell havia assumit" (vegeu la Pregària eucarística 1).

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (1:17-23)

Germanys, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt del cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

"DÉU M'HA DONAT PLENA AUTORITAT AL CEL I A LA TERRA"

La conclusió de l'evangeli segons sant Mateu, llegida en la solemnitat de l'Ascensió, sembla estranya a primera vista; en efecte: no se'ns diu res de Jesús pujant al cel, sinó més aviat de la seva presència continuada en la seva Església, cada dia, fins a la fi del món. És que Jesús és alhora el present i l'absent. Les paraules de Jesús, en aquest text, accentuen la seva presència a través dels apòstols, que actuen amb la seva autoritat, i reuneixen l'Església d'entre tots els pobles.

Conclusió de l'evangeli segons sant Mateu (28:16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'ls prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: "Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món".

El Senyor

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els Onze, alçà la veu i digué a la gent: ...Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús, que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies (Fets 2:14a i 36). Amb aquesta confessió valenta —amb aquest credo—, Pere, ple de l'Esperit Sant, proclamava davant tot el món —parts, medes i elamites... (Fets 2:9-11)— la glorificació de Jesús: **Aquest Jesús, Déu l'ha ressuscitat... I ara que la dreta de Déu l'ha glorificat, ha rebut del Pare l'Esperit Sant com estava promès, i l'ha donat amb profusió** (Fets 2:32-33). En la ment de Pere deuriem ressonar vives les paraules de Jesús, que sant Mateu consigna al final del seu evangelí: **Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra** —literalment el grec diu: **M'ha estat donat tot poder al cel i a la terra** (v. 18). Amb la il·luminació de l'Esperit Sant, aquella Església que naixia, entenia en aquestes paraules tot el que realment era Jesús: El Senyor, Déu-Totpoderós. S'havien esvaït els dubtes i ara l'adoració de Jesús era plena de fe joiosa (Cf. v. 17). El Jesús del Sermó de la Muntanya, el que Déu havia acreditat amb obres meravelloses, el Jesús traït, humiliat i crucificat és el "Kyrios", el Senyor Déu omnipotent que, unint el cel i la terra, ha fet entrar la humanitat a participar de la glòria definitiva del Cap. S'havia complert del tot la profecia del Jesús-reu, en resposta a la pregunta del gran sacerdot sobre si ell era el Messies: **Sí, teniu raó; us asseguro que des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Totpoderós, i venint enmig dels núvols del cel** (Mt 26:64). És des d'aquesta posició de força que el Jesús ressuscitat desplega tot el dinamisme de Déu i envia l'Església al món: **Aneu a convertir tots els pobles** (v. 19a).

Aneu... jo seré amb vosaltres

(Mt 28:16-20)

JOSEP M. ARAGONÈS

"Feu deixebles"

El verb "convertir" de la versió del lecionari català és en el grec original: "feu deixebles". Els Apòstols són enviats a tot el món com a mestres. L'Esperit ha traspassat als Apòstols la força del magisteri del Mestre. Per això són enviats a començar la gran cadena de mestres i deixebles que anirà trenant l'Església de tots els temps. Jesús havia cridat i format els seus primers deixebles. Ara els envia a ensenyar: **Ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat** (v. 20a). Els deixebles-mestres cal que facin deixebles de l'únic Mestre i Senyor. Són enviats a fer Església, no a fer prosèlits d'ells. A transmetre en definitiva el que ell, Jesús, els havia manat, i a ajudar tothom a observar-ho. Per això els dóna un signe d'incorporació a aquesta Església, que esdevé el nou Cos de Crist sobre la terra i que ha d'atreure tots els pobles: **Aneu, doncs, i feu deixebles de tots els pobles, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, ensenyant-los a observar tot allò que jo us he manat** (vv. 19-20a). El baptisme ens fa néixer de nou, incorporant-nos a Jesús, el Fill. En fundar l'Església, Jesús no ha volgut fer-ne cap poder ideològic, ni cap imperi socioeconòmic, sinó una família. La gran família dels fills de Déu. Ser batejats en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant comporta la idea

de consagració. Pel baptisme el deixeble és dedicat com un temple a Déu i es compromet a entrar a una relació personal i íntima nova amb ell, que es realitzarà en el si de l'Església, per la força del l'Esperit Sant.

Així el deixeble obté la categoria de fill i pot dir a Déu, Pare. Per això el deixeble es fa pel baptisme i l'ensenyament. **Ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat** (v. 20a). El que Jesús ha ensenyat i ha manat vertebrava la vida del deixeble. No es tracta, doncs, d'un ensenyament teòric ni purament doctrinal o moralitzant, sinó de portar el deixeble a fer personalment l'experiència de Jesucrist i, per Jesucrist, l'experiència de Déu. Conèixer i viure Jesucrist, que és presentat com el nou i definitiu Moisès que a través del desert mena el poble —l'Església— a la terra promesa de la comunió amb la Trinitat. Amb la missió d'aneu, feu deixebles de tots els pobles, comença la tradició eclesial. La fe cristiana, creguda, viscuda i celebrada —do de Déu—, passa de generació en generació. En l'Església sempre és present que arrenca del passat i ens compromet a construir el futur. És Paraula immanent de Déu que constantment s'encarna en un món canviant i pren el to i la modulació de totes les cultures de la terra. Perquè a totes les cultures Jesús s'acosta i els parla: **Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra** (v. 18).

Emmanu-El

L'evangeli de Mateu comença amb la promesa del Déu-és-amb-nosaltres (1:23), i acaba amb la realitat de la presència permanent del Senyor en la comunitat dels deixebles, l'Església. **Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món** (v. 20b). La presència de Jesús en la seva Església és garantia d'eficàcia. No serà la comunitat dels deixebles la que haurà d'anar inventant el camí a fer i el terme a on dirigir els seus passos. A l'Església se li ha encomanat ser sagrament de la presència de Jesucrist en el món. L'eficàcia és d'ell, el signe —la imatge— cal que el configuri l'Església. Per això és tan important que aquesta imatge eclesial sigui de debò un signe significatiu, capaç de ser captat i entès per tothom. Un signe que, amb tota humilitat, faci el servei de ser camí de llum que deixi que tota persona pugui arribar fins a Jesús i fer-ne l'experiència existencial. Vet aquí la grandesa i alhora la tremenda fragilitat d'aquesta comesa. La presència-assistència de Jesús a la comunitat dels deixebles exigeix de l'Església que sigui fidel al camí que el Senyor li ha traçat: fer deixebles batejant-los i ensenyant-los a guardar el que ell ha ensenyat. Tota altra empresa, tot altre camí que l'Església emprengui ho haurà de fer en solitari i a la descoberta. És el pecat d'intentar prescindir de l'assistència de Jesús. I la història ens diu que adés i ara la comunitat dels deixebles de Jesús no es veu del tot lliure d'aquest perill. La joia i la força que ens dóna la promesa del **Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món**, cal que sigui constantment contrastada amb l'advertiment del **Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit del pròleg de Joan** (1:11). A l'evangeli de Mateu l'"Ascensió" es converteix en una ruta per l'horitzó —allà on el cel i la terra s'ajunten—: **Aneu... jo seré amb vosaltres** caminant plegats i sostenint-vos amb el meu poder.

CULTURA CIENTIFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

Les espectaculars troballes en química aconseguides per Davy gràcies al corrent elèctric demostraren que l'electricitat no era una simple curiositat, sinó un fenomen útil per a les recerques científiques. Però serviria només per a la química?, el lector prou sap la resposta a aquesta pregunta; són tantes les aplicacions que s'hi han trobat que si ara una avaria elèctrica ens deixa sense "llum" (= corrent elèctric), les incomoditats que se'ns originen no tenen fi ni compte, sense nevera, ni rentadora, ni televisió, ni màquina d'aferar... i encara sense il·luminació! Això a la llar, i a les indústries? Doncs bé, totes aquestes aplicacions no van pas ni besllumar-se de seguida. Havia de ploure molt des del 1800 fins al moment d'aplicar això a la vida quotidiana. Però tot va venir de veure que magnetisme i corrent elèctric estaven correlacionats. És una història ben curiosa:

Hans Christian Oersted (1777-1851)

Aquest físic danès, que havia estudiat a Copenhaguen i després viatjat per Europa, obtingué als 29 anys la càtedra de física i química a la seva mateixa universitat. Després de la troballa de Volta totes les universitats europees anaven instal·lant piles elèctriques, a més de les màquines electrostàtiques, per a les classes pràctiques de física. I també a Copenhaguen, és clar. Una de les lliçons del programa era demostrar experimentalment que els pols nord i sud d'un imant no tenien res a veure

amb les càrregues elèctriques positiva i negativa. Però heus aquí que al professor Oersted se li ocorregué, el 1819, un experiment per provar una cosa que no entrava en el programa: que ni el corrent elèctric influïa gens sobre l'agulla magnètica. Abans, rutinàriament, havia mostrat com un imant no exercia cap acció sobre càrregues elèctriques, ni viceversa, i també que una agulla imantada no es desviava pas d'indicar el nord magnètic si se li acostava electricitat positiva o negativa. I ara amb tota naturalitat n'acostà una al circuit que acabava de fer en una pila voltaica. I quina fou la sorpresa, la d'ell i la dels deixebles, però més encara la d'ell! L'agulla es mogué col·locant-se perpendicular a la direcció del corrent. Després de classe repetí la cosa diverses vegades i invertí el corrent; aleshores l'agulla girà de 180° i es col·locà un altre cop perpendicular a la direcció del fluid elèctric. Ja no dubtà més i escriví un article comunicant el seu invent per a la revista "Annales de Chimie et Physique" de França, on aparegué el 1820

André Marie Ampère (1775-1836)

El primer que sabé treure partit de la troballa d'Oersted fou aquest matemàtic francès. Ha-

FRANCESC NICOLAU
Professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

via nascut 45 anys abans a Lyon i mostrà des de petit un talent excepcional: als tretze anys ja s'havia llegit tots els articles de l'Enciclopèdia Francesa. Però la seva vida no fou planera: tenia 18 anys quan la Convenció, en plena revolució francesa, féu guillotinar el seu pare; cosa que el va deixar tan deprimat que hom va témer que perdés el seny; ell no comprenia que només per haver estat oficial de l'exèrcit real es pogués condemnar a mort aquell bon cristià que ell tant venerava i estimava. Es casà als 24 anys, però quatre anys després es morí la seva esposa deixant-lo sol amb un filllet de tres anys. Només la fe cristiana que té el salva de la desesperació total. Deixa Lyon i se'n va a París on aconsegueix un lloc de professor de matemàtiques a la Politècnica. Dos anys més tard es torna a casar, però la nova muller l'abandona perquè no s'hi avé, al cap de poc més d'un any de casats, i ell ha de quedar-se amb una filleta de pocs mesos nascuda d'aquella malaurada unió.

Però és ara, potser per con-

solar-se, que Ampère es dóna intensament a la ciència, i no tan sols a la matemàtica, pel seu càrrec de professor, sinó també a la química i filosòfica. El 1819 ensenya Lògica a la facultat de Lletres. I arribem al 1820. Hi ha una ciència que encara no ha tocat, la física, i Ampère precisament passarà a la història com a físic. L'onze de setembre d'aquest any va com cada dilluns a la reunió de l'Acadèmia de Ciències de la qual és membre, i es troba que Francesc Aragó hi explica el fenomen descobert per Oersted. De tots els acadèmics el que hi para més atenció és Ampère. I a les reunions dels dos dilluns següents és ell qui parla de descobertes que ha fet: que entre dos corrents elèctrics també s'estableix una força atractiva o repulsiva segons si es posen en el mateix sentit o contrari, que si un circuit té forma de molla espiral ("solenoid", en diu) es comporta com un imant, el qual s'enforteix si s'hi posa una "ànima" de ferro dolç, que es produeix un petit corrent si es fa bascular un imant en un circuit solenoidal (això ja és el germen de la dinamo!)... Acabava de néixer l'època de l'electricitat industrial i tècnica. Però no és ell qui la desenvoluparà. Ho faran altres: Aragó, Ohm, Faraday, Henry... de qui ja parlarem més endavant. Ampère va suggerir

que tot imant deu tenir en el seu interior uns petitíssims corrents elèctrics orientats, però en això no li feren cas; caldrà esperar setanta-cinc anys per veure que no anava equivocat.

Vuit anys després del seu primer descobriment elèctric. Ampère torna a dedicar-se a la filosofia, i també escriví de biologia i astronomia, ciències que encara no havia escòmès. Vol establir una classificació general de totes les ciències, però ja no hi serà a temps. A partir de 1829 es va decandint la seva salut i ha de frenar l'activitat. A més, no se li han acabat les penes. És veritat que el seu fill li dóna consols, amb l'activitat literària que ha emprès, però la filla s'ha casat amb un alcohòlic que l'ha fet patir tant que ha acabat boja. D'això se'n va ressentir també el pare, que acaba la seva vida a Marsella als 61 anys. La seva mort és un model de morts cristianes. Ell havia repetit que la ciència no pot solucionar-ho tot; cal pensar en les realitats sobrenaturals. Un amic li suggerí de llegir-li algunes planes del llibre de la "Imitació de Crist" per a confortar-lo en la malaltia. "No cal", respon Ampère, "me'l sé tot de cor". Així dóna una prova encara de la seva prodigiosa memòria i ensem de la seva profunda vida interior.

Allò que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres.
Rom 1,20

Full Jove

TESTIMONI

Jesús de Natzaret, és viu!!! El seu rostre és l'home. Tota la meua vida i el meu ésser, ho dedicaré a fer viva aquesta presència.

Una religiosa de Sant Andreu (Barcelona)

Els joves són avui, en general i a la nostra societat, objecte d'interès de tota mena d'institucions i organitzacions. El camp de la joventut és un camp extraordinàriament interessant per tots aquells que vulguin influir en la societat de la manera que sigui.

L'Església, mitjançant documents del Vaticà, s'ha pronunciat en dues ocasions recents sobre les Escoles Cristianes, valorant-les com un lloc privilegiat, d'acció evangelitzadora en el camp de la cultura i per l'acció que realitza entre els infants, adolescents i joves.

A Catalunya es fa un esforç constant per ajudar les escoles cristianes a realitzar aquesta acció evangelitzadora. ¿Trigarem molt a aconseguir que responguin a l'ideal definit en la declaració del Vaticà II sobre l'educació cristiana de la joventut?

Ara per ara, dificultats de finançament no permeten, malauradament, que les escoles cristianes siguin gaire assequibles al món del jovent. I si haguéssim de fer una opció preferent, seria pels que en tenen més necessitat. En aquest sentit, en el mapa escolar de Catalunya, la presència de l'Església en el camp de la Formació Professional, és la presència més significativa de totes.

Cal doncs, que a les escoles cristianes, com en d'altres institucions, els joves assumeixin cada vegada més un protagonisme i se sentin més corresponsables en una tasca que cal anar fent entre tots.

PARE FRANCESC RIU

Secretari General de les Escoles Cristianes de Catalunya

Mossèn Mas de Xaxars, nou consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes

"Els joves recuperen el sentiment de solidaritat"

Mossèn Carles Mas de Xaxars és el nou consiliari de l'Hospitalitat de Lourdes. A més desenvolupa la seva tasca presbiteral a la parròquia de Sant Pau d'Ordal. Poc després de ser nomenat consiliari va concedir aquesta entrevista a FULL JOVE, la qual manté la seva vigència.

"L'Hospitalitat és una associació d'apostolat seglar que té com a missió l'organització de pelegrinatges a Lourdes i que neix a finals de segle passat, a Lourdes, com un servei pels malalts i pobres. A la nostra diòcesi es va crear el 1910". El funcionament de l'associació passa per les persones que formen la Junta Directiva i que representen els diferents centres d'interès: l'equip mèdic i els voluntaris, infermeres o portalliteres. El Consiliari i el Vice-consiliari ajudats d'altres preveres, també voluntaris, vetllen per l'atenció espiritual. La tretzena de delegacions a la diòcesi de Barcelona serveix per coordinar els viatges i les trobades.

"El paper dels joves, fins i tot adolescents, ha anat prenent un relleu: Cada cop van més joves a Lourdes. Afirmar que avui els joves són més solidaris que abans és arriscat, però és evident que hi ha entre els joves una recuperació del sentiment solidari i religiós".

—Què li diuen aquestes paraules? Solidaritat: "Un sentiment de comunió per compartir la necessitat d'una altra persona i sentir-se útil"; marginació: "situacions de persones que viuen lluny de les nostres vides i que difícilment ens hi trobem"; malalts: "fa molt temps que em bellugo en el món del malalt. I és aquell que fa temps que n'està o aquell que en té la perspectiva d'estar-hi llargament. Una creu"; esperança: "la certesa que la vida té un sentit no solament en el futur, sinó en el mateix present amb una felicitat"; pregària: "silenci, interioritat, fe, una llum interior amb la qual et relaciones amb Déu íntimament. I també Lourdes. I en comú"; testimoni: "la manifestació amb paraules o amb obres d'allò que portes a dintre".

—Què diria, finalment, als joves? "En els joves veig una capacitat de futur molt gran i una possibilitat de recomençar. Els joves han d'aprendre a destriar d'entre uns reclams que avui ressonen i que es redueixen a l'egoisme, l'autosatisfacció i

Cada cop més joves de l'Hospitalitat van a Lourdes a acompanyar malalts.

l'autorealització vital, d'uns altres més nobles de realització. Els diria que el sentit de la seva vida, la seva felicitat continua trobant-se únicament en Crist: en la pregària i en el germà, sobretot. Crist diu: Veniu i ho veureu. Per això, molts dels joves que han fet cas de la primera invitació, després n'han quedat seduïts i convençuts".

JOAN D'ARQUER i TERRASSA

Viatge a Terra Santa

Jordi Guerrero va participar fa dos estius en el viatge a Terra Santa, preu especial joves, que organitza l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana. "Em va interessar molt que fos un pelegrinatge més espiritual que turístic". Afegeix que "visitàvem sis llocs al dia tot fent la corresponent lectura bíblica". Anima altres joves anar-hi dient que és una "fita en el camí de fe de cadascú" i una altra oportunitat "per fer nous amics".

PILAR FARRIOL

Notícies de música jove

Festival de la Cançó-Resposta

La XVII edició d'aquest Festival va comptar amb la presència de gairebé un miler de joves, presidits pel germà Ramon Benseny, Provincial dels Maristes a Catalunya. La preestrena del musical Marcel·lí Champagnat pels alumnes del col·legi de Sabadell va cloure l'acte en el qual tornaren a guanyar els gironins amb la cançó "Un camí", mentre el jurat era xiulat per desqualificar la millor cançó.

Festival de Sant Jordi

Un centenar de persones de l'Arxiprestat de Gràcia es varen aplegar en la tercera edició consecutiva d'aquest Festival anual. Joves de parròquies, esplais, escoles i famílies, cridaren: "Pasqua; Al·leluia", mentre desvetllaren sentiments de solidaritat, germanor i eclesiali-

tat. Mostren també que el futur de la música jove creient ha de passar per iniciatives humils i senzilles.

Per un Nou Cant.

Al Poblenou, mig miler de joves escoltaren Crit, Cridats, Gamma, Scenic, Pere Sánchez, Flamiz, Música jove, Ximplement amb x, Lypsis, Cambio de Sentido, Edelweiss i Shabat. Superada una primera etapa, aquestes trobades serveixen ara per donar a conèixer la diversitat i la novetat constant de la música jove cristiana: Barcelona, l'Hospitalet, Santa Coloma, Pamplona, Rubí, Badalona, noves cançons, adaptacions, rock simfònic, folk, country. Un espectador afegia sentiments i comentaris de poca democràcia a l'hora de triar grups i cançons.

CORRESPONSALS I COL·LABORADORS

20 anys del MUEC

S'ha celebrat recentment l'acte commemoratiu del 20è aniversari del Moviment d'Universitaris i Estudiants de Catalunya i les Illes, a Cabrera de Mar, a la comarca del Maresme.

A l'acte, que va comptar amb una assistència nombrosa de joves de Catalunya i les Illes, hi va intervenir Salvador Pié, delegat diocesà d'Ensenyament i ex-consiliari del MUEC, que va fer un ampli repàs de la història del moviment. Després es va celebrar una Eucaristia. La jornada va acabar amb un sopar que compartiren joves del MUEC d'avui i d'èpoques anteriors.

El MUEC és un moviment d'universitaris i estudiants cristians que com a grup d'Església de les diòcesis de Catalunya i les Illes es proposa dur a terme, en una línia educadora, l'evangelització a partir del medi universitari i estudiant, en el compromís alliberador viscut pels seus militants.

MARE DE DÉU DE LA SERRA

GOIGS QUE SE CANTAN

EN LA IGLESIA Y
DEL IMPERIAL Y
NOSTRA SENYORA
DE LA VILA DE

CAMBRA ANGELICAL
REAL CONVENT DE
DE LA SERRA,
MONTBLANCH.

Puix que sou nostra advocada,
De Deu Mare, y dels morts vida:
Socorreu, Verge, al queus crida,
De la **SERRA** anomenada.
Quant los Moros invadiren
A tot aquest principat,
En la **SERRA**, lloch sagrat,
Per Christo sinch Sans moriren:
Hont entre la sanch vertida,
Sepultura is' fonch donada, etc.
En senyal del triunfo alsaren
Los Fieles una santa Creu,
Y ab Vos asentada al peu,
Sobre l' mateix lloch plantaren:
Al Arbre sagrat unida
Sou Senyora venerada, etc.
Quant lo Rey Alfons mudá
Montblanch dins als murs, que te,
La noticia se perdé
Del qui en la **SERRA** os posá;
Foreu del temps escondida
Dins de una Zarsa trobada, etc.
Al descobriment, la terra
Respirá suaus perfums;
Il Cel coroná de llums
Tots los confins de la **SERRA**;
La Creu de pedra erigida
Fou per totes parts doblada, etc.
De aquest prodigi al exemple,
Lo mateix any construhiren
Y á vostre honor erigiren
Los de Montblanch un gran Temple:
Hont dels Angels sou servida,
Y dels homens visitada, etc.

Fundá la infanta Lascára,
De la Grecia Emperatris,
Del Rey Don Jaume ab permis,
Un Convent de Santa Clara,
De sas Fillas assistida
Sou dignament alabada, etc.
Quant á Montblanch arribá
La plaga de la Llagosta,
Senyora, al amparo vostre,
Ningun fruyt nostre toca;
Quedá del mal eximida,
La vila per Vos lliurada, etc.
En tems de Pesta, y Fam,
De Seca, y Enfermedad,
Tenim ben averiguat,
Que en Vos tot consol trobám:
La desdixta convertida,
Que en fells sort trocada, etc.
Quant se tam derramar sanch
En guerra, y cremas, Senyora,
Vostre Patrocini implora
Tot lo Ducat de Montblanch;
Nostra súplica rendida
Queda al instant decretada, etc.
Los molts prodigis que obrau,
Son del Cel, Reyna, infinits,
Als Cegos, Coixos, Tulits,
Als Torts, y Contrets curau;
Si en son Part la afligida
Vos invoca, está amparada, etc.
Puix en Vos tenim cumplida
Nostra ditxa afiansada:
Socorreu Verge, als queus cridan,
De la **SERRA** anomenada.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quazumus Domine Deus, perpetua mentis, et corporis sanitate gaudere; et gloriosa Beate Mariae semper Virginis intercessione á presentis liberari tristitia, et eterna perfrui letitia. Per Christum Dominum, etc. Amen.

Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

SITUACIÓ

La monumental vila de Montblanch, capital de la Conca de Barberà, està ornada amb molts monuments medievals, un d'ells és el Santuari de la Serra. No és dels més vistosos però sí el més important per a nosaltres, ja que guarda la patrona de la Vila, la Mare de Déu de la Serra.

Aquest edifici del segle XIII, es troba fora muralla a la banda de ponent, a uns tres-cents metres de la Muralla de Santa Anna, en lloc enlairat de on li ve el nom. Des de la població s'hi accedeix per la Pujada de la Serra, o també pel passeig de Conangle que acaben tots dos a l'esplanada del Santuari; situada a 370 m. d'altitud. Des d'allí la vista s'estén de les muntanyes de Forés al nord, fins a la Serra de Miramar a llevant. S'hi veuen gran nombre de pobles com La Guàrdia dels Prats, Barberà, Prenafeta i altres entremig dels tossals i camps conreats de sembradura, oliveres, vinyes i ametllers.

DEVOCIÓ

Tots els vilatans li professen una gran devoció, i diàriament es pot veure el temple amb devots que hi preguen. El fet que guardin la casa de Santa Maria les monges clarisses, facilita l'accés a qualsevol hora del dia. Cada diumenge s'hi celebra la Santa Missa amb la participació musical de les monges. Moltes celebracions acaben amb el cant dels goigs.

La gran festa és el 8 de setembre, Nativitat de la Mare de Déu, amb solemnes actes religiosos, amb la participació de tots els montblanquins, alguns vinguts de fora. Cada deu anys es fan festes extraordinàries, traslladant en processó la sagrada imatge de Maria fins a la Vila, al temple de Santa Maria la Major, on rep la veneració dels fidels, per tornar, passada la novena, amb la mateixa solemnitat al seu santuari.

RUTA

Per anar al Santuari des de Tarragona, la seu episcopal, cal seguir la carretera N-240 fins a Montblanch, seguir per la Muralla

de Santa Tecla i, a l'extrem, al peu de la Torre dels cinc cantons, remuntar pel baluart de Santa Anna on a la part més alta comença el passeig de Conangle, ja a la vista del Santuari; és un camí molt apte per a autocars. Des de Lleida també cal agafar la N-240, en sentit contrari, fins a Montblanch i just arribats a la vila, a la Torre dels Cinc cantons girar a la dreta per seguir el trajecte urbà ja descrit.

ALLOTJAMENT I MENJAR

A Montblanch hi ha un hotel, tres fondes, diversos restaurants; i a Lilla un parador i un restaurant.

JOSEP M. JUJOL GIBERT

NOTA HISTÒRICA

El convent de monges clarisses de la Mare de Déu de la Serra, situat fora muralla però a tocar de població, fou fundat el s. XIII. Una princesa grega filla de l'emperador Teodor II, de nom Irene Làscaris, s'encaminava a Saragossa on portava una bella imatge de la Mare de Déu d'alabastre. Havent desembarcat a Salou i seguit el vell camí que aproximadament segueix l'actual carretera de Reus a

Montblanch, en arribar, en aquesta vila ducal no hi hagué manera de fer avançar la carrossa que duia la imatge. Era l'any 1296. Creient ser voluntat de la Mare de Déu de quedar-se allí, la princesa demanà llicència al rei, que era Jaume II, per a construir-hi un monestir on es venerés aquella imatge de Maria. Allí instal·là una comunitat de Germanes Clarisses. Empàrades per la protecció maternal de Maria, aquesta comunitat continua lloant la Reina Celestial tal com volgué la fundadora del santuari. Els montblanquins tenen una gran veneració per la seva Mare de Déu de la Serra, i hi van a celebrar moltes festes i esdeveniments de la població.

TERESA JUJOL GIBERT

350 anys de la mort de Joana de Lestonnac, fundadora de la Companyia de Maria

Pionera de l'educació femenina

La Companyia de Nostra Senyora celebra enguany el 350è aniversari de la mort de Joana de Lestonnac, la seva fundadora, una dona de caràcter fort i equilibrat, donada a l'acció i amb una gran sensibilitat espiritual. Va saber tirar endavant una tasca educativa orientada a les noies, cosa realment innovadora per l'època ja que només aprenien a portar una casa i a llegir. Malgrat les oposicions que va trobar va demostrar que "quan una acció és de Déu, sempre troba molts entrebancs".

En plena efervescència humanista a la França de finals del segle XVI va néixer Joana de Lestonnac a Burdeus. Era l'any 1556; s'estava desenvolupant el Concili de Trento per contenir l'expansió de la Reforma, es preparaven diverses guerres civils i la preocupació obsessiva eren els problemes educatius, filosòfics i religiosos. Joana va rebre una educació corresponent a la posició social que ocupava, de la noblesa, molt influïda per Michel de Montaigne, oncle seu i humanista francès. A casa va viure algunes contradiccions religioses, ja que la mare era calvinista i el pare catòlic. Es va casar amb Gastó de Montferrat, baró de Landiras i, quan aquest va morir, es va dedicar a l'educació dels fills fins que van ser grans.

Als 46 anys va entrar al Císter de Tolosa. Tanmateix les duríssimes condicions de vida fan que Joana hagi de tornar a Burdeus. Així i tot se sent cridada a respondre a la urgència educativa orientada a les noies, ja que només hi havia col·legis per a nois, especialment dels jesuïtes. Joana es retira a la Mothe on perfila el pla d'actuació.

Unes companyes decideixen acompanyar-la en l'empresa i Joana funda la Companyia de Nostra Senyora que es regirà per la Fórmula de l'Institut, del Sumari de les Constitucions i Regles comunes de la Companyia de Jesús adaptades a la seva condició. En principi el projecte va ser acceptat amb simpatia, però no va escapar de les dificultats. Pau V el

7 d'abril de 1607 aprovava el nou Institut.

Un nou estil a l'Església

Les característiques del nou orde eren la fusió de la vida activa i contemplativa. L'influx ignasià és palès tant en l'adopció de les Regles com en l'escola dels Exercicis Espirituals, en l'ascètica proposada, la racionalització del treball, en la importància donada a l'estudi i a la formació i a l'enfocament de la vida comunitària com a potenciadora de missió.

L'espiritualitat era eminentment mariana i apostòlica, seguint l'exemple de Maria, mare de Jesús.

I la clausura se subordinava a l'ensenyament.

L'arribada a Catalunya

Cap al 1640 Catalunya vivia temps difícils, va patir la revolta dels segadors, les ciutats van quedar desolades i en el camp la situació era de total incertesa. El jesuïta Guillem de Josa va interessar-se per l'educació de les noies i va demanar ajuda a les religioses franceses de la Companyia de Maria. El 13 d'octubre de 1650 arriben algunes monges a Barcelona. Més endavant es fundarà també a Tarragona, a la Seu d'Urgell, a Manresa... A la ciutat de Barcelona, a partir del 1840 es volia construir el carrer de Ferran a la vora de la Plaça de Sant Jaume, la qual cosa partia en dos el convent, i en

Joana de Lestonnac: Allargar la mà sempre.

Els joves també participaren en els actes commemoratius.

1876 es traslladaren al carrer d'Aragó on continuen encara avui en dia.

Quan l'orde ja ha arrelat a tota la Península, les religioses es comprometen a col·laborar en l'empresa missionera d'Amèrica i en primer lloc anaren a Haití.

L'evolució en el segle XX

"Joana de Lestonnac prete-

nia per sobre de tot educar en la fe" —explica Montserrat Trepà, religiosa de la Companyia de Nostra Senyora des de fa 39 anys. Llicenciada en matemàtiques i teologia per Roma, i mestra comenta l'evolució de l'orde i de quina manera veu ella la personalitat de la fundadora.

"Pretenia que el fet d'educar donés fruit de justícia a l'estil de Maria, educadora del seu Fill a la vegada educada per Ell. En la vegada educada per Ell. En la seva pedagogia entrava fer créixer: "Allargar la mà", aquest va ser el seu gran lema. I moltes vegades, igual que Maria, s'educarà sense paraules, només amb la presència". Continua parlant Montserrat Trepà sobre la tasca de la Companyia: "Ella es va dirigir a totes les dones, durant 300 anys l'ensenyament va ser gratuït i les monges vivien de les seves rendes fins a la desamortització de Mendizábal a l'Estat Espanyol. I aleshores hem de confessar que vam passar per uns anys més foscos en els quals es va separar les classes més adinerades de les humils fins que es va veure que per aquí no es podia continuar.

Montserrat Trepà durant cinc anys va pertànyer a l'Equip General a Roma i d'aquests, quatre va ser Secretària General, però d'això fa 17 anys i ara es dedica a l'ensenyament.

—"La nostra Companyia era activa, però amb clausura. Roma va acceptar que es dedicués a l'ensenyament, perquè no sortien al carrer. En les construccions dels convents feien l'escola al costat i un pas enllaçava un edifici amb un altre sense passar pel carrer".

La Companyia de Maria té 190 religioses a Catalunya i 91 novícies a tot el món ja que l'orde és present als quatre Continents. Les monges viuen en pisos en comunitats de 5 a 8 membres o en convents. Montserrat Trepà afirma que "amb els anys s'ha anat més enllà del col·legi en si i s'abasten altres camps educatius per a la dona com la seva promoció o evitar la seva marginació". I continua dient: "Joana de Lestonnac tenia una gran confiança en Déu i en els homes i un gran desig de comunicar la fe i de protegir-la, fruit també de l'època que li va tocar viure."

Actes commemoratius

El 2 de febrer es va iniciar el principi de les celebracions amb diversos actes festius. Cada escola ha fet concursos sobre el lema "allargar la mà" i algunes maquetes dels col·legis de "Lestonnac" fan una gira per tot Catalunya. També hi ha prevista una ruta a Burdeus, lloc de la primera fundació amb un sentit de peregrinació. El 12 de maig va tenir lloc una Eucaristia a Barcelona presidida pel bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, en la qual van assistir els Superiors de les Comunitats, Directores dels col·legis i Consells Escolars. I en la Sala del Consell de Cent, de Barcelona es va llegir l'acta de fundació del primer col·legi de l'Institut. Els actes del dia 12 es van acabar amb un dinar i una festa.

El 15 de maig es van fer unes concentracions d'alumnes a diversos indrets de Catalunya segons les edats: a Barcelona, Montblanc, el Miracle, Calella i Montserrat i el 19 de maig les concentracions d'antics alumnes.

S'han publicat els llibres "Un camino de educación" de François Soury-Lavergne, "Archivos históricos de la Compañía de Nuestra Señora" de Pilar Foz, la vida novelada de la santa, de Maria Puncel i "Fuentes Primarias para la historia de la educación de la mujer en Europa y América" també de Pilar Foz i Foz.

NÚRIA ORIOL PALAREA

Representació del ball del Sant Crist de Salomó

Unes 250 persones presenciaren la representació del ball del Sant Crist de Salomó que se celebrà en el temple parroquial d'aquesta localitat.

El ball del Sant Crist de Salomó és un acte sacramental popular, els antecedents del qual es remunten al segle XVIII i que reproduceix, a través del teatre i la dansa, el miracle de la pesada en terres mores del Crist en la Creu.

La representació narra la història del comerciant de Salomó, Josep Nin, el qual es va desplaçar a Alger per comprar blat i va observar una imatge de Crist crucificat en una parada ambulat. En intentar arribar a un preu, el propietari accedeix a la seva venda a canvi del seu pes en monedes de plata i la balança s'anivella quan s'hi ha dipositat 30 monedes.

Si bé inicialment les representacions es feien cada deu anys pels carrers de Salomó, a partir del 1972 és quan es traslladen a l'interior del temple amb una periodicitat anual.

L'escenificació d'aquest acte sacramen-

tal, que es realitza cada diumenge del mes de maig, és a càrrec de més d'un centenar de veïns de la població seguint una tradició que segons els components del patronat "passa de pares a fills".

C.C.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Pocs places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes, 64, 3er. 2a. Tels. 317 41 44 - 302 59 83 Pref. Concert entrevista

LLIBRES

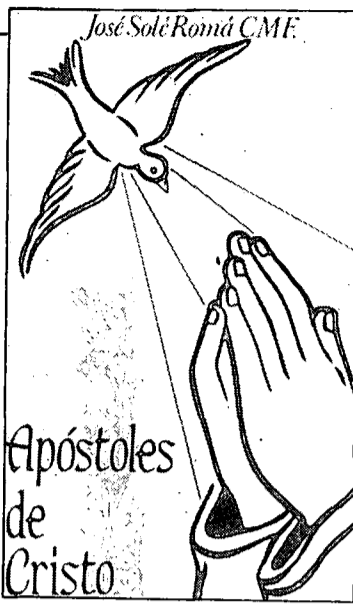
Per a solucionar la crisi vocacional (1)

El mateix dia que he rebut el nº 554 de CATALUNYA CRISTIANA, que dedica la portada a la Jornada Mundial de Pregària per a les vocacions i reproduïx el cartell que les Delegacions Diocesanes de Pastoral Vocacional i Unió de Religiosos de Catalunya han fet, m'ha arribat també un exemplar del llibre **Apòstoles de Cristo**, dedicat al sacerdot. Es tracta d'una extensa reflexió teològica i ascètica sobre el sacerdot, escrita pel claretià Josep Solé Romà, que ha dedicat la major part de la seva vida a l'ensenyament de les ciències sagrades a seminaristes i teòlegs i ha escrit diverses obres bíbliques i homilètiques: "Ministros de la palabra", "Aquí tens la teva Mare", "La Iglesia, grande misterio", etc.

El titular de C.C. destaca la urgència del problema de les vocacions. Ens ho han anat dient i repetint els nostres bisbes, tot demanant-nos que, a més de pregar sobre el tema, els fem arribar els nostres suggeriments i propostes.

De vocacions, encara que poques, n'hi ha. Per exemple, aquell mateix número d'aquest setmanari, porta la notícia de l'ordenació presbiteral d'un diaca de La Seu a Linyola. Què és pot fer per promoure més vocacions? Dués notícies ben positives i encoratjadores surten també en aquell mateix número de C.C.: la clausura del procés cognicional per a la beatificació de mossèn Tarrés i la declaració de virtuts heroïques de Mn. Josemaría Escrivá de Balaguer. Es tracta de dos sacerdots ben bé del nostre temps. En una ocasió, el Venerable Josemaría ens feia aquesta consideració: "Som pocs? Siguem bons i serem més!"

La solució del problema vocacional per a mi rau en el fet que els pocs que s'ordenen i els que anem quedant siguem cada dia millors i atraurem així molts més joves que ja porten dins la seva ànima el filó de la crida divina. El llibre del P. Solé Romà, **Apòstoles de Cristo**, és un regal que els laics poden fer als seminaristes i sacerdots per

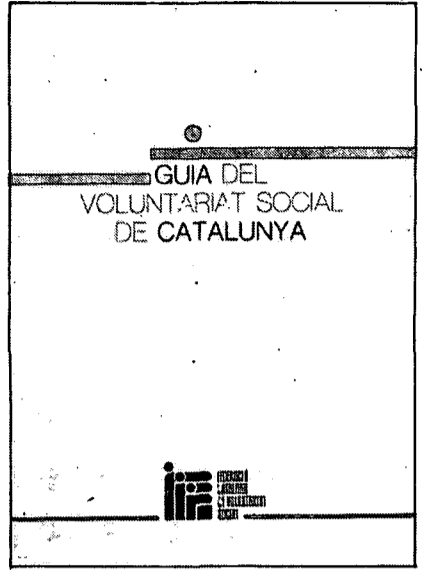

a esperonar-nos a ser millors. A través de les seves extenses i ben documentades pàgines s'hi sent alenar l'esperit de sant Antoni M. Claret, apòstol de Catalunya. És un esperit que surt d'un sacerdot fidel que, el dia 10 de maig de 1981, va ser ferit de bala en un carrer de Barcelona pel sol fet de ser capellà.

MN. IGNASI SEGARRA, *pure.*

(1). José Solé Romà, CMF, *Apóstoles de Cristo*, Distrib. Claret, Barcelona 1989, pàgs. 420.

Una eina de treball

Acaba d'editar-se el llibre **Guia del Voluntariat Social de Catalunya** que ha publicat la Federació Catalana de Voluntariat Social.

La Guia va destinada a les associacions i grups que tenen voluntariat social. També pretén ser una eina de treball per a tots i cadascun dels centres i organismes públics i privats d'atenció i orientació de població marginal o amb mancances.

La informació que s'hi presenta és una síntesi de l'informe final de la investigació que sobre el voluntariat social a Catalunya va encarregar, el 1987, el Secretariat Català pel Voluntariat Social al Laboratori de Sociologia de l'ICESB.

C.C.

CUINA

"Mousse" de gerds

- 1 pot de mermelada de gerds
- 1 paquet de gelatina de llimona (Royal)
- 3 fulles de cola de peix fines.
- 200 gr. de nata
- 2 ous
- Una mica de gelatina de gerds

Desfeu una mica de gelatina de gerd en 75 c.c. d'aigua, deixeu-la refredar força i cobriu el fons d'un motlle Jelly gran. Poseu la mermelada en un cassó, tirant-li els 2 rovells d'ou, bateu-la amb batedora de mà sobre foc suau, fins que comenci a bullir, i deixeu-la refredar. Desfeu la gelatina de llimona en 1/4 de litre d'aigua, juntament amb les 3 fulles de cola de peix remullades, després deixeu-ho refredar fins que comenci a espessir, afegiu-lo a la mermelada preparada amb la nata i les 2 clares batudes a punt de neu, remeneu-ho amb suavitat.

Quan la gelatina del motlle estigui ben presa, ompliu-lo amb el que heu preparat, poseu-lo a la nevera un dia per l'altre. Per desmotllar-lo passeu-lo un moment per aigua calenta i tombeu-lo sobre la plata de servir.

MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

RACÓ DEL LLENGUATGE

No és igual cama que llit (2)

Ens ho explica el mestre Ruyra en el seu deliciós conte "Els vint corderos de Blanes". L'ofici de corder era molt estès en les poblacions marítimes importants. Principalment proveïen de cordam les embarcacions i, en alguns pobles, com Blanes, arribaven a superar en nombre el Gremi de Corders de la ciutat de Barcelona. Per això, quan el batlle de Blanes, en Pau Bagué, rebé l'ordre del general Zapatero, hostatjat amb la seva tropa a Santa Coloma de Farners, d'enviar-li "los veinte corderos más sanos y gordos que pueda encontrar en esa de Blanes", ho va trobar molt estrany, i encara més que els volgués sans i grassos. Va quedar literalment aterrit i sanglaçat quan, en sortir de comunicar al general que ja els tenia preparats, va sentir que aquest deia a

ALBERT PERA

un subordinat: — "Hágase usted cargo de los corderos de Blanes y mande que los degüellen mañana al amanecer". El batlle, el secretari i els vint homes van passar unes hores d'agonia espantosa. Sabien que el general tenia fama de malcarat i cruel, però, ¿fins a aquest punt? Després es va desfer l'equívoc, enmig de les riallades del general, que no pretenia altra cosa que una bona costellada per als seus soldats.

Aquestes coses passaven quan érem de parla catalana quasi exclusivament, i hom s'oblidava del poc castellà que havia après a l'escola. No teníem la televisió castellana ficada a casa, xerrant sense

parar i omplint-nos el cap de mots i de maneres de dir castellanés.

Abans, a cap mare de família amb un fill acabat de néixer no se li hauria acudit de dir que era una criatura de panyals, sinó de bolquers. Penyal, derivat de penya, vol dir gran massa de roca o pedra aïllada, pedra, en definitiva. Algunes cites poètiques corroboren aquest significat: "Cada penyal té un estel com a far...", de la Balada de Nadal, de Josep Carner. "Era un poble arraulit a l'ombra freda d'un penyal salvatge...", d'una de les moltes Pirinenques; de Joan Maria Guasch. "Una mica de boira que s'estripa en el penyal llunyà i esfereït...", de la quarta Cançó de Rem i de Vela, de Josep Maria de Sagarra. I encara, la cançó popular nadenca diu: "A sota d'una penya és nat el Jesuset...".

Hi ha moltes i molt variades interferències entre els significats de totes dues llengües. "Pañal" és derivat de "pañó", que en català és drap, mot de molt nobles conceptes, fins i tot el de bandera, cosa que en castellà no passa. Al revés, sembla que hi té connotacions despectives. Per dir que s'ha denigrat una persona serveix: "Lo ha dejado como un trapo". En català hi hem d'afegir un adjectiu: L'ha deixat com un drap brut. D'altra banda, pany, tan semblant a "pañó", equival a "cerra-dura" que, pronunciat a la catalana, i en plural, són les partícules que cauen de la fusta, en serrar-la. Ja m'explicareu, doncs, la cara que hi farà un castellà quan senti dir que penyal és pedra, i ho relacioni amb una criatura de pedra. Igualment d'un pany, que ha de fer forta una porta, que caigui per terra fet serradures.

Perles ortogràfiques

Un dels que donen lliçons de català a al premsa diària dóna la forma femenina del pronom **ningú**; ninguna. No sé d'on ho ha tret.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Quan hom és lluny de «casa nostra» totes les notícies que rebem per CATALUNYA CRISTIANA són un saber que no estem sols ni oblidats."

M. Dolors Roca. ANGOLA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

JOAN RECOLONS CASILLA 19 SANTA CRUZ DE LA SIERRA BOLIVIA	10.650.- Ptes
JOAN ESCOLA EGLISE DE LA SAINTE FAMILLE 22, RUE AHMED ONSI HELOUAN EGIPTE	11.400.- Ptes
M. CINTA CERVERA (CASA ASIST.) ALCALA, S/N BARRIO S. RAFAEL CAIXARA DE ORINOCO E. BOLIVAR (VENEZUELA)	10.650.- Ptes
BUYANGÓ CATHOLIC MISSIONS P.O. BOX 753 MARAGOLI KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms
 Direcció Tel.
 Població D.P. Província
 subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner (nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:
 taló que adjunto gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització:

Domiciliació: Banc/ Caixa
 Sucursal n.º
 N.º compte corrent
 Població Província
 Prego al Banc/ Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
 Població Data
 Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

COSTUMS I TRADICIONS

Per l'Ascensió,
cortinetes al balcó

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

El segon misteri de Glòria, del Rosari, és l'Ascensió del Crist al Cel. Els nostres avis ens ensenyaren a cantar-lo així: "Al Empireo s'eleva/ amb suma pompa,/ Jesús, Redemptor nostre,/ Rei de la Glòria./ En ausències de Crist/ siau o gran Reina,/ lo consol de totes/ nostres tristesses".

El dia de l'Ascensió era, abans, un dels tres dijous de l'any que brillaven més que el sol. Ara només ens en queda un: el Dijous Sant. Els altres dos, Corpus i l'Ascensió s'han fet diumengers. Però brillen, és clar que sí!

El poble ha celebrat sempre aquest dia amb joia cristiana i més si el temps hi conviuda, car teòricament és hora de preparar l'estiu. D'una manera o altra estem en primavera i cal posar cortinetes al balcó, o a les finestres, perquè moltes cases modernes han prescindit dels alegres balcons. No he entès gaire la dita perquè, generalment, les cortines es treuen quan fa calor i es posen a l'hivern. Però el refrany ho diu.

Maduren les cireres: "Per l'Ascensió, cireretes en abundor". Temps de deixar els abrigalls: "Per l'Ascensió deixa el manto i el mantó i pren el ventó". Una dita ben optimista.

Temps d'aplecs. Almenys ho eren. A l'igualada i a la seva comarca deien: "Per l'Ascensió cap a Rubió", o bé: "Per sant Ció, aplec a Rubió". Refrany adulterat, però sense malícia.

Dos o tres dies abans es beneïen els termes o potser encara es faci en algun indret. D'ací venia la dita: "Per l'Ascensió, cada dia processó" o "Un dia carn i altre moltó i cada dia processó". Aquests eren els tres dies de "matar la cuca" i es resaven les Lletanies apropiades. I també es diu: "Abans de l'Ascensió, un dia carn, altre moltó, altra gallina que és més bo/ i tres dies processó".

Dies de fira. Almenys a Granollers, Sant Sadurní i Manresa. I a les fires, de l'Ascensió, "la senyora fira el senyor" puix que abans era una mena de Dia del Pare i les dones firaven els homes. "La minyona fira el minyó" i, encara: "Per l'Ascensió, la minyona fira el minyó/ i si la fira es bona/ el minyó fira la minyona". Això vol dir que els fadrins que s'estimen una mica, saben correspondre al gest galant de les noies.

Entre les curioses tradicions de la nostra terra n'hi ha una que suposo que ha caigut en desús perquè els nens i nenes quan neixen ja saben, no de la missa la meitat com dèiem abans, sinó sencera i alguna cosa més. Era cosa només de Girona, segons sembla. Durant l'ofici del dia, a la Catedral hom deixa que ficaven un canonge dins d'un cove i l'issaven fins al cim de les voltes. Els infants s'ho creïen i fins semblava que ho veïen.

Una mena d'innocentada primaveral, aneu a saber si vestigi d'algun acte sacramental o representació simuladora de l'Ascensió. Amb canonge o amb escolà.

LA SARDANA I LA DANSA

I Simposi de música i cobla

L'evolució i la perspectiva dels instruments característics de la cobla; les possibilitats de la cobla en concerts; els nous corrents musicals i la cobla, i la promoció dels coneixements de la cobla i la seva música seran objecte de les ponències que es desenvoluparan en el I Simposi de Música i Cobla, organitzat pel Conservatori de Música de Girona i Prosolba, S.A. de Banyoles, amb la col·laboració de Catalunya Música. Aquest Simposi, que s'inclou en el programa "La cobla i la música" de l'Olimpiada Cultural Barcelona '90, tindrà lloc a Banyoles els dies 11, 12 i 13 d'octubre de 1990. Les esmentades ponències i els debats conseqüents seran dirigits per Joan Ll. Moraleda, Lluís Brugués i Carles Guinovart; a més, en el simposi, pronunciaran sengles conferències els professors Josep Crivillé i Oriol Martorell. Totes les persones interessades a presentar comunicacions i/o participar en aquest Simposi han de posar-se en contacte amb Prosolba, S.A. al Passeig de la Indústria, núm. 25 de Banyoles (codi postal 17820).

Discografia

Abans de Sant Joan està previst que es presenti el segon volum del disc "Sardanes a Martorell", editat per la Secció Sardanista del Progrés i enregistrat per la cobla La Principal de la Bisbal. Aquest nou àlbum s'estructura com el primer, amb una selecció de sardanes d'autors locals que configuren una de les cares del disc i l'altra inclou peces d'autors foranis dedicades a Martorell. Concretament, aquest segon àlbum de "Sardanes a Martorell" inclou les obres següents: "Martorell, pont i a part", "El bon burxeta" i "L'Aplec de Martorell", de Tomàs Gil Membrado; "Sant Genís de Rocafort", de Carles Rovira; "Festa d'aniversari", de Joaquim Soms; "L'amic amatent" i "Amics de Sant Antoni", de Daniel Gasulla; "Conxita", d'Eusebi Folquer; "Coloraines", de Martí Llata i "Cant de primavera", de Tomàs Sarañana. Les comandes d'aquest disc cal fer-les arribar a Màrius Escoda, de la Secció Sardanista del Progrés, carrer de Pere Puig, núm. 110, Martorell (codi postal 08760), o al telèfon (93) 775 33 48.

També "Salt Sardanista" està a punt d'editar un disc de sardanes amb motiu del desè aniversari d'aquesta entitat gironina. Les sardanes enregistrades per la cobla La Principal de la Bisbal són totes dedicades a Salt o a l'esmentada entitat i són les següents: "Salt Sardanista", de Ricard Viladesau; "Decenni de Salt Sardanista", de Joaquim Soms; "Iris" i "Salt" de Roca Delpech; "Records de Salt", de Font Triadó; "De Salt, la Rosa i en Joan", d'Enric Vilà; "Brots de primavera a Salt", de Francesc Mas Ros; "Colla Salta Sardanista", de Lluís Duran; "La mainada de Salt", de Joaquim Carbó; i "Salt independent", d'Alfons Mias.

Premis "Francesc Basil" 1990

Ricard Viladesau ha estat el guanyador de la darrera edició d'aquest certamen musical, la final del qual es va celebrar a Figueres el passat dia 3 de maig, aconseguint el Premi del Jurat i el Premi Popular amb la seva sardana "Juditona". Les altres obres finalistes foren "El llac de les fades", de Pepita Llunell; "Oda breu" i "Honorança", de Tomàs Gil Membrado; i "Escola d'argent", de Jesús Ventura.

JOSEP VENTURA

EDUQUEM JUNTS - 34

la família, l'escola, els mitjans de comunicació

ELENA ELIZALDE i AUBERT
Doctora en Pedagogia

TERESA SANMARTÍ i GARCIA
Mestra Especialista en Preescolar

Convidem a tots aquells que estan en contacte amb nens a treballar junts per tal d'ajudar-los a créixer amb alegria. Cada setmana proposem dos objectius educatius, centrats en l'edat de 5 anys, (dins de les àrees de socialització, llenguatge, adquisició d'hàbits o desenvolupament intel·lectual i motriu), i suggerim uns exercicis divertits i fàcils de fer.

Tant de bo que, treballant plegats, recuperem el civisme que trobem a faltar a la nostra societat. Endavant, els nostres nens s'ho valen. El nostre país, també.

Llenguatge

Objectiu: Saber explicar i resoldre acudits i endevinalles senzilles.

Exercicis:

—Creiem que explicar i resoldre acudits i endevinalles és un exercici molt interessant de llenguatge, raonament, memorització i socialització i el nen mostra gran interès per aquesta activitat.

—De tant en tant, a la conversa familiar, introduïm algun acudit gracios, alguna endevinalla o alguna dita popular.

—Com treuen un elefant de l'aigua? - Mullat.

—Una capseta blanca que si s'obre no es tanca - L'ou.

—Qui menja sopes, se les pensa totes.

—Quan el nen diu algun acudit, endevinalla o refrany,

l'escoltem amb atenció i el valorem sempre.

—En alguna data important regalem al nen un llibre d'acudits, endevinalles o dites populars.

Desenvolupament intel·lectual

Objectiu: Saber dir on té la seva dreta i la seva esquerra.

Exercicis:

—Assolir aquest objectiu és laboriós i cal començar jugant. No tindrà ben clars els conceptes de dreta i esquerra fins al cap d'uns anys. Malgrat tot cal començar a treballar-los en aquesta edat.

—Fem un braçalet amb un cordill de color que posem al canell dret del nen, i li diem que el braç on porta el braçolet és el braç dret.

—Juguem amb el nen que amb la mà del braçolet ("La mà dreta") vagi assenyalant les parts dretes del cos, tot dient-li:

—"Amb la mà dreta toca't el peu dret".

—"Amb la mà dreta assenjala el teu ull dret".

—Etc.

—Més endavant ampliem el joc demanant-li:

—"Amb la mà dreta toca't l'orella esquerra".

—"Amb la mà dreta tapa't l'ull esquerre".

—Etc.

—Fem notar al nen que quan ens saludem ens donem la mà dreta. Juguem a saludar-nos.

—Quan el nen resol aquests exercicis amb la mà dreta, comencem a fer-los amb la mà esquerra.

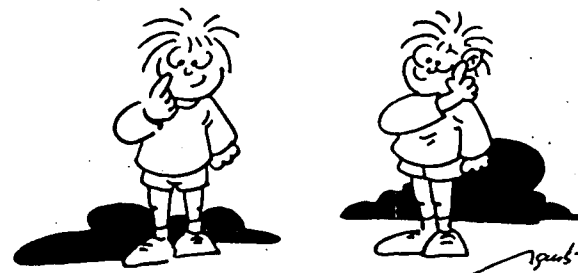
Controllem l'adquisició d'aquests coneixements jugant "al mirall" amb el nen. Tots dos ens col·loquem un braçolet a la mà dreta. Ens posem un enfront de l'altre i li diem:

—"Amb la teva mà dreta toca la meva orella esquerra".

—"Amb la teva mà dreta toca el meu braç dret".

—"Amb el teu peu esquerre toca la punta del meu peu dret".

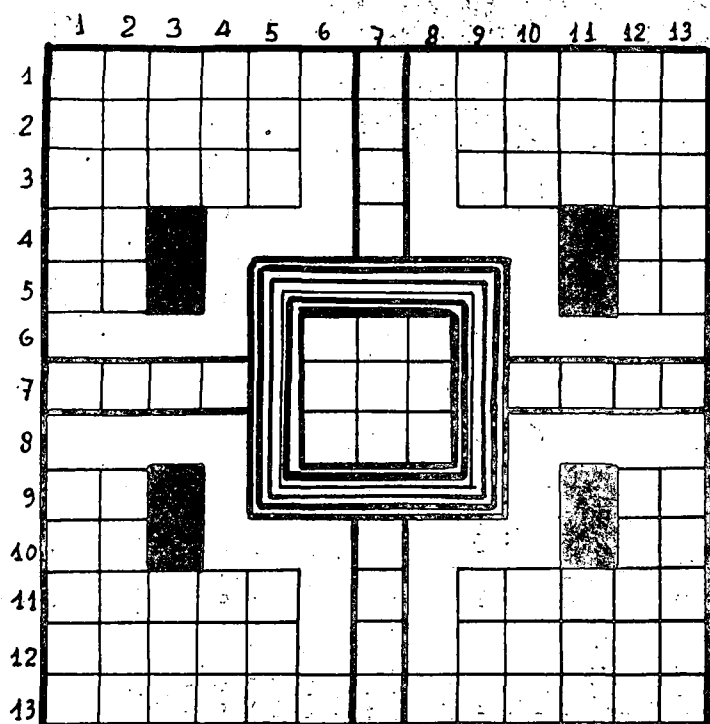
Més endavant deixem que ell ens doni les ordres.

ENCREUATS

Per ROSA COLLELL

QUADRAT

SOLUCIO

HORIZONTALS

- 1- Part de la matemàtica inicialment dedicada a l'estudi de les relacions en les amplituds dels angles i les longituds dels segments que llur costats determinen en les rectes que tallen.-
- 2- Ruïnós. Inicial de punt cardinal. Forma prefixada del mot grec que significa saliva.-
- 3- Pl. Dit del fonema vocàlic, la sil·laba o el mot relativament mancat d'intensitat acústica. C. Pl. vora tallant d'una eina.-
- 4- Part final del braç de l'home. Preposició: Extraterrestre.-
- 5- Acabament d'infinitiu. Sigles comercials.-
- 6- Gos de presa.-
- 7- Martell gros i pesat de mànec llarg que empren els manyàs, forjadors etc. Piadosa. Avalot.
- 8- Aire típic canari.-
- 9- Déu egipci. Part final del braç de l'home.-
- 10- Contracció. Inicial de punt cardinal. (A l'inr. Nota musical).-
- 11- Nom femení. La penúltima vocal. Goma-resina aromàtica que un dels Mags en féu ofrena al Nen Jesús.-
- 12- Peu compost de dues sil·labes, la primera breu i la segona llarga. Cinc. Alletar un infant.-
- 13- Conjunt de drets dels primogenits, que Esaú es va vendre per un plat de lenties.-

VERTICALS

- 1- Fil o conjunt de fils que van de vora a vora d'un teixit encreuats amb els fils d'ordit. Mil. (A l'inr. Nom femení).-
- 2- Eructar. La primera vocal. Unir dos o més pobles per un tractat.-
- 3- Forma prefixada del grec que significa "múscul". Cinquanta. Xifres romanes.-
- 4- Cadascuna de les unitats hereditàries elementals de la funció fisiològica. Cinquanta. Sigles d'"International Business Machines".-
- 5- Pl. Mascle de l'oca. Vocals diferents.-
- 6- Inicial de punt cardinal. Planta umbel·lífera molt olorosa molt bona per a fer brou i per amanir. Consonant.-
- 7- Fem. Relatiu o pertanyent als oscs. Flor heràldica. Número ordinal.-
- 8- Mil. Vocal triplicada. Consonant.-
- 9- Punt cardinal. Mil Cent-u.-
- 10- La germana del pare o de la mare. Mil. A l'inr. Prefix que significa tres.-
- 11- Fracció de pesseta ja fora d'ús. Vocal. Corrent d'aigua natural.-
- 12- Pl. Terreny voltat d'aigua. Consonant. Aplicar el sentit de la vista.-
- 13- Capital de la Vall d'Aosta.- U. Estimarà.-

HORIZONTALS: 1- Trigonometria, 2- Ronc, 3- Sialo, 4- Ma, 5- A, 6- ET, 7- 5, 8- Ar, 9- SA, 10- 6, 11- T, 12- 1, 13- A. VERTICALS: 1- Cria, 2- Ma, 3- Pla, 4- Mot, 5- 8, 6- Isa, 7- 9, 8- Ra, 9- Ma, 10- Al, 11- IM, 12- Lidia, 13- O. Mirra, 14- 12, 15- lam, 16- N, 17- Apl, 18- G, 19- 7, 20- O, 21- Lis, 22- Novè, 23- 8, 24- M, 25- AAA, 26- N, 27- 9, 28- Est, 29- MCI, 30- 10, 31- Tia, 32- M, 33- IT, 34- 11, 35- Ral, 36- O, 37- 6, 38- 5, 39- Ocs, 40- AEO, 41- 4, 42- Gen, 43- L, 44- IBM, 45- 5, 46- Ocs, 47- AEO, 48- 6, 49- 11, 50- T, 51- 11, 52- Ral, 53- O, 54- 6, 55- 5, 56- Ocs, 57- AEO, 58- 6, 59- 11, 60- T, 61- 11, 62- Ral, 63- O, 64- 6, 65- 5, 66- Ocs, 67- AEO, 68- 6, 69- 11, 70- T, 71- 11, 72- Ral, 73- O, 74- 6, 75- 5, 76- Ocs, 77- AEO, 78- 6, 79- 11, 80- T, 81- 11, 82- Ral, 83- O, 84- 6, 85- 5, 86- Ocs, 87- AEO, 88- 6, 89- 11, 90- T, 91- 11, 92- Ral, 93- O, 94- 6, 95- 5, 96- Ocs, 97- AEO, 98- 6, 99- 11, 100- T, 101- 11, 102- Ral, 103- O, 104- 6, 105- 5, 106- Ocs, 107- AEO, 108- 6, 109- 11, 110- T, 111- 11, 112- Ral, 113- O, 114- 6, 115- 5, 116- Ocs, 117- AEO, 118- 6, 119- 11, 120- T, 121- 11, 122- Ral, 123- O, 124- 6, 125- 5, 126- Ocs, 127- AEO, 128- 6, 129- 11, 130- T, 131- 11, 132- Ral, 133- O, 134- 6, 135- 5, 136- Ocs, 137- AEO, 138- 6, 139- 11, 140- T, 141- 11, 142- Ral, 143- O, 144- 6, 145- 5, 146- Ocs, 147- AEO, 148- 6, 149- 11, 150- T, 151- 11, 152- Ral, 153- O, 154- 6, 155- 5, 156- Ocs, 157- AEO, 158- 6, 159- 11, 160- T, 161- 11, 162- Ral, 163- O, 164- 6, 165- 5, 166- Ocs, 167- AEO, 168- 6, 169- 11, 170- T, 171- 11, 172- Ral, 173- O, 174- 6, 175- 5, 176- Ocs, 177- AEO, 178- 6, 179- 11, 180- T, 181- 11, 182- Ral, 183- O, 184- 6, 185- 5, 186- Ocs, 187- AEO, 188- 6, 189- 11, 190- T, 191- 11, 192- Ral, 193- O, 194- 6, 195- 5, 196- Ocs, 197- AEO, 198- 6, 199- 11, 200- T, 201- 11, 202- Ral, 203- O, 204- 6, 205- 5, 206- Ocs, 207- AEO, 208- 6, 209- 11, 210- T, 211- 11, 212- Ral, 213- O, 214- 6, 215- 5, 216- Ocs, 217- AEO, 218- 6, 219- 11, 220- T, 221- 11, 222- Ral, 223- O, 224- 6, 225- 5, 226- Ocs, 227- AEO, 228- 6, 229- 11, 230- T, 231- 11, 232- Ral, 233- O, 234- 6, 235- 5, 236- Ocs, 237- AEO, 238- 6, 239- 11, 240- T, 241- 11, 242- Ral, 243- O, 244- 6, 245- 5, 246- Ocs, 247- AEO, 248- 6, 249- 11, 250- T, 251- 11, 252- Ral, 253- O, 254- 6, 255- 5, 256- Ocs, 257- AEO, 258- 6, 259- 11, 260- T, 261- 11, 262- Ral, 263- O, 264- 6, 265- 5, 266- Ocs, 267- AEO, 268- 6, 269- 11, 270- T, 271- 11, 272- Ral, 273- O, 274- 6, 275- 5, 276- Ocs, 277- AEO, 278- 6, 279- 11, 280- T, 281- 11, 282- Ral, 283- O, 284- 6, 285- 5, 286- Ocs, 287- AEO, 288- 6, 289- 11, 290- T, 291- 11, 292- Ral, 293- O, 294- 6, 295- 5, 296- Ocs, 297- AEO, 298- 6, 299- 11, 300- T, 301- 11, 302- Ral, 303- O, 304- 6, 305- 5, 306- Ocs, 307- AEO, 308- 6, 309- 11, 310- T, 311- 11, 312- Ral, 313- O, 314- 6, 315- 5, 316- Ocs, 317- AEO, 318- 6, 319- 11, 320- T, 321- 11, 322- Ral, 323- O, 324- 6, 325- 5, 326- Ocs, 327- AEO, 328- 6, 329- 11, 330- T, 331- 11, 332- Ral, 333- O, 334- 6, 335- 5, 336- Ocs, 337- AEO, 338- 6, 339- 11, 340- T, 341- 11, 342- Ral, 343- O, 344- 6, 345- 5, 346- Ocs, 347- AEO, 348- 6, 349- 11, 350- T, 351- 11, 352- Ral, 353- O, 354- 6, 355- 5, 356- Ocs, 357- AEO, 358- 6, 359- 11, 360- T, 361- 11, 362- Ral, 363- O, 364- 6, 365- 5, 366- Ocs, 367- AEO, 368- 6, 369- 11, 370- T, 371- 11, 372- Ral, 373- O, 374- 6, 375- 5, 376- Ocs, 377- AEO, 378- 6, 379- 11, 380- T, 381- 11, 382- Ral, 383- O, 384- 6, 385- 5, 386- Ocs, 387- AEO, 388- 6, 389- 11, 390- T, 391- 11, 392- Ral, 393- O, 394- 6, 395- 5, 396- Ocs, 397- AEO, 398- 6, 399- 11, 400- T, 401- 11, 402- Ral, 403- O, 404- 6, 405- 5, 406- Ocs, 407- AEO, 408- 6, 409- 11, 410- T, 411- 11, 412- Ral, 413- O, 414- 6, 415- 5, 416- Ocs, 417- AEO, 418- 6, 419- 11, 420- T, 421- 11, 422- Ral, 423- O, 424- 6, 425- 5, 426- Ocs, 427- AEO, 428- 6, 429- 11, 430- T, 431- 11, 432- Ral, 433- O, 434- 6, 435- 5, 436- Ocs, 437- AEO, 438- 6, 439- 11, 440- T, 441- 11, 442- Ral, 443- O, 444- 6, 445- 5, 446- Ocs, 447- AEO, 448- 6, 449- 11, 450- T, 451- 11, 452- Ral, 453- O, 454- 6, 455- 5, 456- Ocs, 457- AEO, 458- 6, 459- 11, 460- T, 461- 11, 462- Ral, 463- O, 464- 6, 465- 5, 466- Ocs, 467- AEO, 468- 6, 469- 11, 470- T, 471- 11, 472- Ral, 473- O, 474- 6, 475- 5, 476- Ocs, 477- AEO, 478- 6, 479- 11, 480- T, 481- 11, 482- Ral, 483- O, 484- 6, 485- 5, 486- Ocs, 487- AEO, 488- 6, 489- 11, 490- T, 491- 11, 492- Ral, 493- O, 494- 6, 495- 5, 496- Ocs, 497- AEO, 498- 6, 499- 11, 500- T, 501- 11, 502- Ral, 503- O, 504- 6, 505- 5, 506- Ocs, 507- AEO, 508- 6, 509- 11, 510- T, 511- 11, 512- Ral, 513- O, 514- 6, 515- 5, 516- Ocs, 517- AEO, 518- 6, 519- 11, 520- T, 521- 11, 522- Ral, 523- O, 524- 6, 525- 5, 526- Ocs, 527- AEO, 528- 6, 529- 11, 530- T, 531- 11, 532- Ral, 533- O, 534- 6, 535- 5, 536- Ocs, 537- AEO, 538- 6, 539- 11, 540- T, 541- 11, 542- Ral, 543- O, 544- 6, 545- 5, 546- Ocs, 547- AEO, 548- 6, 549- 11, 550- T, 551- 11, 552- Ral, 553- O, 554- 6, 555- 5, 556- Ocs, 557- AEO, 558- 6, 559- 11, 560- T, 561- 11, 562- Ral, 563- O, 564- 6, 565- 5, 566- Ocs, 567- AEO, 568- 6, 569- 11, 570- T, 571- 11, 572- Ral, 573- O, 574- 6, 575- 5, 576- Ocs, 577- AEO, 578- 6, 579- 11, 580- T, 581- 11, 582- Ral, 583- O, 584- 6, 585- 5, 586- Ocs, 587- AEO, 588- 6, 589- 11, 590- T, 591- 11, 592- Ral, 593- O, 594- 6, 595- 5, 596- Ocs, 597- AEO, 598- 6, 599- 11, 600- T, 601- 11, 602- Ral, 603- O, 604- 6, 605- 5, 606- Ocs, 607- AEO, 608- 6, 609- 11, 610- T, 611- 11, 612- Ral, 613- O, 614- 6, 615- 5, 616- Ocs, 617- AEO, 618- 6, 619- 11, 620- T, 621- 11, 622- Ral, 623- O, 624- 6, 625- 5, 626- Ocs, 627- AEO, 628- 6, 629- 11, 630- T, 631- 11, 632- Ral, 633- O, 634- 6, 635- 5, 636- Ocs, 637- AEO, 638- 6, 639- 11, 640- T, 641- 11, 642- Ral, 643- O, 644- 6, 645- 5, 646- Ocs, 647- AEO, 648- 6, 649- 11, 650- T, 651- 11, 652- Ral, 653- O, 654- 6, 655- 5, 656- Ocs, 657- AEO, 658- 6, 659- 11, 660- T, 661- 11, 662- Ral, 663- O, 664- 6, 665- 5, 666- Ocs, 667- AEO, 668- 6, 669- 11, 670- T, 671- 11, 672- Ral, 673- O, 674- 6, 675- 5, 676- Ocs, 677- AEO, 678- 6, 679- 11, 680- T, 681- 11, 682- Ral, 683- O, 684- 6, 685- 5, 686- Ocs, 687- AEO, 688- 6, 689- 11, 690- T, 691- 11, 692- Ral, 693- O, 694- 6, 695- 5, 696- Ocs, 697- AEO, 698- 6, 699- 11, 700- T, 701- 11, 702- Ral, 703- O, 704- 6, 705- 5, 706- Ocs, 707- AEO, 708- 6, 709- 11, 710- T, 711- 11, 712- Ral, 713- O, 714- 6, 715- 5, 716- Ocs, 717- AEO, 718- 6, 719- 11, 720- T, 721- 11, 722- Ral, 723- O, 724- 6, 725- 5, 726- Ocs, 727- AEO, 728- 6, 729- 11, 730- T, 731- 11, 732- Ral, 733- O, 734- 6, 735- 5, 736- Ocs, 737- AEO, 738- 6, 739- 11, 740- T, 741- 11, 742- Ral, 743- O, 744- 6, 745- 5, 746- Ocs, 747- AEO, 748- 6, 749- 11, 750- T, 751- 11, 752- Ral, 753- O, 754- 6, 755- 5, 756- Ocs, 757- AEO, 758- 6, 759- 11, 760- T, 761- 11, 762- Ral, 763- O, 764- 6, 765- 5, 766- Ocs, 767- AEO, 768- 6, 769- 11, 770- T, 771- 11, 772- Ral, 773- O, 774- 6, 775- 5, 776- Ocs, 777- AEO, 778- 6, 779- 11, 780- T, 781- 11, 782- Ral, 783- O, 784- 6, 785- 5, 786- Ocs, 787- AEO, 788- 6, 789- 11, 790- T, 791- 11, 792- Ral, 793- O, 794- 6, 795- 5, 796- Ocs, 797- AEO, 798- 6, 799- 11, 800- T, 801- 11, 802- Ral, 803- O, 804- 6, 805- 5, 806- Ocs, 807- AEO, 808- 6, 809- 11, 810- T, 811- 11, 812- Ral, 813- O, 814- 6, 815- 5, 816- Ocs, 817- AEO, 818- 6, 819- 11, 820- T, 821- 11, 822- Ral, 823- O, 824- 6, 825- 5, 826- Ocs, 827- AEO, 828- 6, 829- 11, 830- T, 831- 11, 832- Ral, 833- O, 834- 6, 835- 5, 836- Ocs, 837- AEO, 838- 6, 839- 11, 840- T, 841- 11, 842- Ral, 843- O, 844- 6, 845- 5, 846- Ocs, 847- AEO, 848- 6, 849- 11, 850- T, 851- 11, 852- Ral, 853- O, 854- 6, 855- 5, 856- Ocs, 857- AEO, 858- 6, 859- 11, 860- T, 861- 11, 862- Ral, 863- O, 864- 6, 865- 5, 866- Ocs, 867- AEO, 868- 6, 869- 11, 870- T, 871- 11, 872- Ral, 873- O, 874- 6, 875- 5, 876- Ocs, 877- AEO, 878- 6, 879- 11, 880- T, 881- 11, 882- Ral, 883- O, 884- 6, 885- 5, 886- Ocs, 887- AEO, 888- 6, 889- 11, 890- T, 891- 11, 892- Ral, 893- O, 894- 6, 895- 5, 896- Ocs, 897- AEO, 898- 6, 899- 11, 900- T, 901- 11, 902- Ral, 903- O, 904- 6, 905- 5, 906- Ocs, 907- AEO, 908- 6, 909- 11, 910- T, 911- 11, 912- Ral, 913- O, 914- 6, 915- 5, 916- Ocs, 917- AEO, 918- 6, 919- 11, 920- T, 921- 11, 922- Ral, 923- O, 924- 6, 925- 5, 926- Ocs, 927- AEO, 928- 6, 929- 11, 930- T, 931- 11, 932- Ral, 933- O, 934- 6, 935- 5, 936- Ocs, 937- AEO, 938- 6, 939- 11, 940- T, 941- 11, 942- Ral, 943- O, 944- 6, 945- 5, 946- Ocs, 947- AEO, 948- 6, 949- 11, 950- T, 951- 11, 952- Ral, 953- O, 954- 6, 955- 5, 956- Ocs, 957- AEO, 958- 6, 959- 11, 960- T, 961- 11, 962- Ral, 963- O, 964- 6, 965- 5, 966- Ocs, 967- AEO, 968- 6, 969- 11, 970- T, 971- 11, 972- Ral, 973- O, 974- 6, 975- 5, 976- Ocs, 977- AEO, 978- 6, 979- 11, 980- T, 981- 11, 982- Ral, 983- O, 984- 6, 985- 5, 986- Ocs, 987- AEO, 988- 6, 989- 11, 990- T, 991- 11, 992- Ral, 993- O, 994- 6, 995- 5, 996- Ocs, 997- AEO, 998- 6, 999- 11, 1000- T, 1001- 11, 1002- Ral, 1003- O, 1004- 6, 1005- 5, 1006- Ocs, 1007- AEO, 1008- 6, 1009- 11, 1010- T, 1011- 11, 1012- Ral, 1013- O, 1014- 6, 1015- 5, 1016- Ocs, 1017- AEO, 1018- 6, 1019- 11, 1020- T, 1021- 11, 1022- Ral, 1023- O, 1024- 6, 1025- 5, 1026- Ocs, 1027- AEO, 1028- 6, 1029- 11, 1030- T, 1031- 11, 1032- Ral, 1033- O, 1034- 6, 1035- 5, 1036- Ocs, 1037- AEO, 1038- 6, 1039- 11, 1040- T, 1041- 11, 1042- Ral, 1043- O, 1044- 6, 1045- 5, 1046- Ocs, 1047- AEO, 1048- 6, 1049- 11, 1050- T, 1051- 11, 1052- Ral, 1053- O, 1054- 6, 1055- 5, 1056- Ocs, 1057- AEO, 1058- 6, 1059- 11, 1060- T, 1061- 11, 1062- Ral, 1063- O, 1064- 6, 1065- 5, 1066- Ocs, 1067- AEO, 1068- 6, 1069- 11, 1070- T, 1071- 11, 1072- Ral, 1073- O, 1074- 6, 1075- 5, 1076- Ocs, 1077- AEO, 1078- 6, 1079- 11, 1080- T, 1081- 11, 1082- Ral, 1083- O, 1084- 6, 1085- 5, 1086- Ocs, 1087- AEO, 1088- 6, 1089- 11, 1090- T, 1091- 11, 1092- Ral, 1093- O, 1094- 6, 1095- 5, 1096- Ocs, 1097- AEO, 1098- 6, 1099- 11, 1100- T, 1101- 11, 1102- Ral, 1103- O, 1104- 6, 1105- 5, 1106- Ocs, 1107- AEO, 1108- 6, 1109- 11, 1110- T, 1111- 11, 1112- Ral, 1113- O, 1114- 6, 1115- 5, 1116- Ocs, 1117- AEO, 1118- 6, 1119- 11, 1120- T, 1121- 11, 1122- Ral, 1123- O, 1124- 6, 1125- 5, 1126- Ocs, 1127- AEO, 1128- 6, 1129- 11, 1130- T, 1131- 11, 1132- Ral, 1133- O, 1134- 6, 1135- 5, 1136- Ocs, 1137- AEO, 1138- 6, 1139- 11, 1140- T, 1141- 11, 1142- Ral, 1143- O, 1144- 6, 1145- 5, 1146- Ocs, 1147- AEO, 1148- 6, 1149- 11, 1150- T, 1151- 11, 1152- Ral, 1153- O, 1154- 6, 1155- 5, 1156- Ocs, 1157- AEO, 1158- 6, 1159- 11, 1160- T, 1161- 11, 1162- Ral, 1163- O, 1164- 6, 1165- 5, 1166- Ocs, 1167- AEO, 1168- 6, 1169- 11, 1170- T, 1171- 11, 1172- Ral, 1173- O, 1174- 6, 1175- 5, 1176- Ocs, 1177- AEO, 1178- 6, 1179- 11, 1180- T, 1181- 11, 1182- Ral, 1183- O, 1184- 6, 1185- 5, 1186- Ocs, 1187- AEO, 1188- 6, 1189- 11, 1190- T, 1191- 11, 1192- Ral, 1193- O, 1194- 6, 1195- 5, 1196- Ocs, 1197- AEO, 1198- 6, 1199- 11, 1200- T, 1201- 11, 1202- Ral, 1203- O, 1204- 6, 1205- 5, 1206- Ocs, 1207- AEO, 1208- 6, 1209- 11, 1210- T, 1211- 11, 1212- Ral, 1213- O, 1214- 6, 1215- 5, 1216- Ocs, 1217- AEO, 1218- 6, 1219- 11, 1220- T, 1221- 11, 1222- Ral, 1223- O, 1224- 6, 1225- 5, 1226- Ocs, 1227- AEO, 1228- 6, 1229- 11, 1230- T, 1231- 11, 1232- Ral, 1233- O, 1234- 6, 1235- 5, 1236- Ocs, 1237- AEO, 1238- 6, 1239- 11, 1240- T, 1241- 11, 1242- Ral, 1243- O, 1244- 6, 1245- 5, 1246- Ocs, 1247- AEO, 1248- 6, 1249- 11, 1250- T, 1251- 11, 1252- Ral, 1253- O, 1254- 6, 1255- 5, 1256- Ocs, 1257- AEO, 1258- 6, 1259- 11, 1260- T, 1261- 11, 1262- Ral, 1263- O, 1264- 6, 1265- 5, 1266- Ocs, 1267- AEO, 1268- 6, 1269- 11, 1270- T, 1271- 11, 1272- Ral, 1273- O, 1274- 6, 1275- 5, 1276- Ocs, 1277- AEO, 1278- 6, 1279- 11, 1280- T, 1281- 11, 1282- Ral, 1283- O, 1284- 6, 1285- 5, 1286- Ocs, 1287- AEO, 1288- 6, 1289- 11, 1290- T, 1291- 11, 1292- Ral, 1293- O, 1294- 6, 1295- 5, 1296- Ocs, 1297- AEO, 1298- 6, 1299- 11, 1300- T, 1301- 11, 1302- Ral, 1303- O, 1304- 6, 1305- 5, 1306- Ocs, 1307- AEO, 1308- 6, 1309- 11, 1310- T, 1311- 11, 1312- Ral, 1313- O, 1314- 6, 1315- 5, 1316- Ocs, 1317- AEO, 1318- 6, 1319- 11, 1320- T, 1321- 11, 1322- Ral, 1323- O, 1324- 6, 1325- 5, 1326- Ocs, 1327- AEO, 1328- 6, 1329- 11, 1330- T, 1331- 11, 1332- Ral, 1333- O, 1334- 6, 1335- 5, 1336- Ocs, 1337- AEO, 1338- 6, 1339- 11, 1340- T, 1341- 11, 1342- Ral, 1343- O, 1344- 6, 1345- 5, 1346- Ocs, 1347- AEO, 1348- 6, 134

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 512

Històries d'Eixerits

D'excursió a Can Farigola

Dissabte, amb la Catequesi de la nostra parròquia, anàrem d'excursió. Amb un autocar d'aquells tan grans i fermes que ara hi ha, ens traslladàrem a Can Farigola. Can Farigola és una casa pairal al camp, vora d'una riera i d'un poblet, que té la parròquia per fer-hi colònies, convivències, sortides de l'Esplai, de la Catequesi, etc. Hi ha sales molt grans i s'hi està molt bé.

Em sembla que, des d'antic, en diuen Can Farigola, perquè el petit bosc que la rodeja està ben ple d'aquestes plantes. Jo en vaig collir un manat per portar-ne a casa, perquè la mare diu que les sopes de farigola i pa escaldat són molt bones.

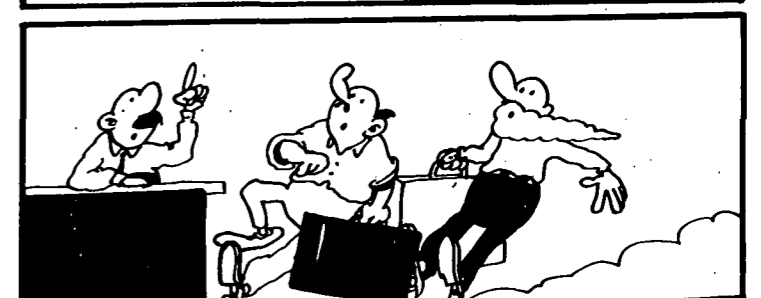
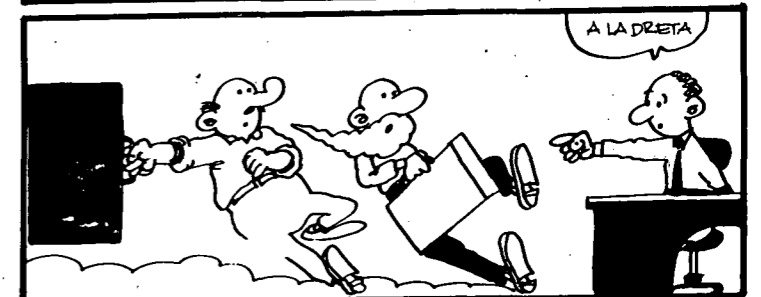
Durant l'anada i la tornada vam cantar cançons i explicar acudits. El que ho feia millor era el Víctor, que xerra com una cotorra i sap molt de fer el pallaso.

Allà, guiats pels catequistes, organitzàrem jocs i competicions, fins i tot amb trofeus pels guanyadors. Vam suar de valent, jugant, saltant i corrent.

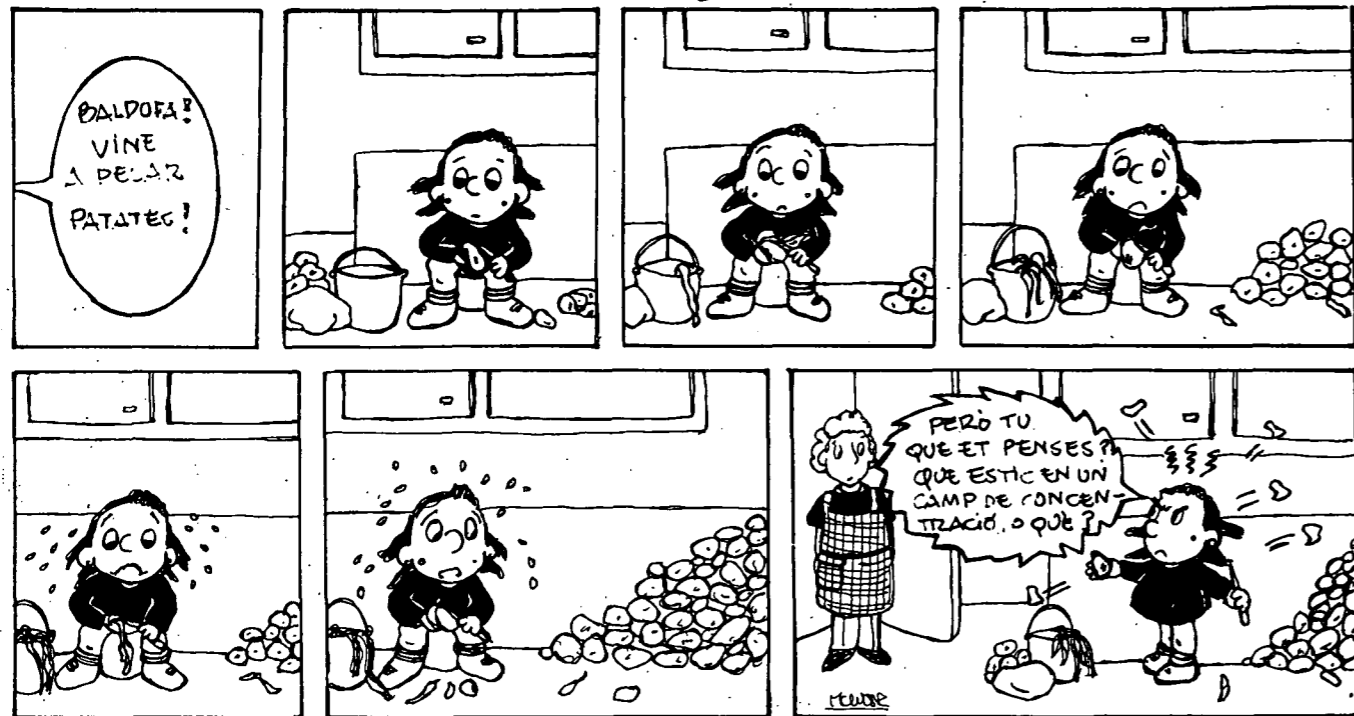
A l'excursió també hi venia mossèn Josep, i cap al tard vàrem celebrar l'Eucaristia a l'aire lliure. Mossèn Josep explicà molt bé l'evangeli i cada grup va fer una ofrena. Al final cantàrem l'hora dels adéus.

Després, he pensat que és bonic i interessant anar a catequesi. Si no coneguèssim la història d'Israel, qui és Jesucrist, què és la seva Església, com podríem creure-hi? ¿Com podríem estimar Déu per tot allò que ha fet per nosaltres?

L'Eixerit

La Baldufa

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de sant Mateu, capítol 28, versets del 16 al 20 (Mt 28:19,20).

Reflexionem: 1. Avui, aquestes belles narracions catequètiques del Llibre dels Fets dels Apòstols i de l'Evangeli de sant Mateu, ens descriuen amb boniques imatges bíbliques la plena glorificació de Jesús que, arran de la Resurrecció, celebrem durant cinquanta dies totes les comunitats cristianes del món.

2. La presència de Jesús ressuscitat entre els seus Apòstols i primers deixebles tingué un terme. Tanmateix Jesús els diu clarament que, Ell que és "Déu amb nosaltres" ho serà "cada dia fins a la fi del món". La narració dels Fets dels Apòstols, explica com Jesús els fa la promesa de l'Esperit Sant "quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyants de la terra".

3. La plena glorificació de Jesús és penyora de la nostra. Allà on ha anat Jesús també hi anirem nosaltres. Ara, però, ens cal viure com a fidels deixebles seus, i aquí a la terra, ser per a tots els nois i noies, testimonis del seu amor i de la seva salvació. El seu Esperit ens hi ajudarà.

El mossèn

EL CONILLET GOLAFRE

Vet aquí que una vegada, temps era temps, en un bosc llunyà, qui sap on para, vivia un petit conillet gris a qui tothom anomenava "Orellotes". L'Orellotes era un conill molt llaminer i molt golafre que no parava de menjar. Sovint s'acostava a alguna de les granges dels voltants del bosc on solien donar-li coses boníssimes per menjar.

Heus aquí que un dia, després de menjar-se una col i un parell de pastanagues, l'Orellotes va anar cap una granja propera a buscar les postres. Un cop allà, va esperar una estona fins que els seus amics, els animals de la granja, van acabar de dinar. Llavors, quan ja tots estaven ben tips, va acostar-se i va demanar permís per escurar les sobres. En un racó de l'estable hi havia una cassola plena de palla, glans i menjar verd. L'Orellotes s'hi va abocar amb golafreria. A mesura que anava menjant s'hi anava fincant més i més. Tot allò era boníssim. L'Orellotes no en va deixar ni una gota i, de sobte, quan va acabar i va intentar separar-se de la cassola...

—Ai, ai, ai, què passa?, no puc treure el cap d'aquí dins, socors!, socors, no em puc treure això del cap! —va posar-se a xisclar el conillet—, au, au, m'han quedat les orelles travades! Ajudeu-me, si us plau!!!

Quan va adonar-se del que havia passat, els animals de la granja van córrer a ajudar el seu amic. No sabien com fer-s'ho per deslliurar el pobre Orellotes. El porquet va tenir una gran idea:

—Si posem aigua a la cassola, aquesta relliscarà i se separarà del cap de l'Orellotes —així ho van fer, però l'únic que va passar és que van estar a punt d'ofegar el conillet.

Com a últim recurs, els animals van posar-se a estirar la cassola per un costat, i el conill per l'altre, i, després de molts esforços, per fi van assolir el seu propòsit.

—Sóc lliure!, sóc lliure! —exclamà l'Orellotes— gràcies amics, he après la lliçó, a partir d'ara no seré mai més tan golafre.

ANNA

DIUMENGE - 27

- 09.30 Sardanes.
- 09.45 Dibuxos animats.
- 10.15 Signes del temps.
- 11.00 Cadència.
- 12.30 Gol a gol.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.00 Dibuxos animats.
- 15.30 Jim West.
- 16.20 Pel·lícula diumenge tarda: "Hotel internacional".
- 18.00 Gol a gol. Bàsquet.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 30 minuts.
- 21.40 Dallas (D).
- 22.45 Gol a Gol.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.45 Universitat oberta.
- 13.40 T.N. Comarques.
- 14.30 Telenotícies.
- 15.00 El temps.
- 15.05 Bona cuina.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.10 Bona cuina.

DILLUNS - 28

- 11.15 Tres, catorze, setze.
- 12.20 Gol a gol.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Gent del barri.
- 17.30 Giro d'Itàlia.
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.30 Filiprim.
- 21.20 Roseanne.
- 21.50 Pantalla: "La millor defensa".
- 23.45 Telenotícies.

DIMARTS - 29

- 11.15 Thalassa.
- 11.55 La caixa sàvia.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Gent del barri.
- 17.30 Giro d'Itàlia.
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.20 La parada.
- 23.05 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
- 24.05 Telenotícies.

DIMECRES - 30

- 11.15 Basquetmanà.
- 12.10 A debat.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Gent del barri.
- 17.30 Giro d'Itàlia.
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.05 Sorteig Loto 6/49.
- 21.20 Informatiu cinema.
- 21.55 Cinema 3: "Bon Nadal, Mr., Lawrence".
- 00.20 Telenotícies.
- 00.40 Motor a fons.

DIJOURS - 31

- 11.15 Informatiu cinema.
- 11.45 La parada.
- 12.40 60 minuts.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns.
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Gent del barri.
- 17.30 Giro d'Itàlia.
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto Club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.20 Tres pics i repicó.
- 23.05 Esports flash.
- 23.55 Telenotícies.

DIVENDRES - 1

- 11.15 Esports flash.
- 11.55 Senyals.
- 12.40 Actual.
- 13.55 La senyoreta.
- 15.15 Veïns (D).
- 15.45 Com a casa.
- 16.30 Gent del barri.
- 17.20 Giro d'Itàlia.
- 18.00 Matraca, no!
- 18.45 Mikimoto club.
- 19.40 Filiprim.
- 21.20 La vida en un xip.
- 23.45 Telenotícies.
- 00.05 Cinema de mitjanit: "Una nit a Casa Blanca".

DISSABTE - 2

- 09.30 Sardanes.
- 09.45 Dibuxos animats.
- 10.15 Resum setmanal.
- 11.50 Photomaton. 2V.
- 12.40 Resum setmanal.
- 14.30 Telenotícies.
- 14.55 El temps.
- 15.00 Bona cuina.
- 15.05 Festival Tex Avery.
- 15.35 Tarda de Terror: "El doctor Jekyll i Mr. Hyde".
- 17.00 Curt-metratge.
- 17.30 Robid Hood.
- 18.25 Èxit.
- 19.10 Cagney i Lacey.
- 19.55 Guaita què fan ara.
- 20.30 Telenotícies.
- 21.00 El temps.
- 21.05 Lotto 6/49.
- 21.15 Bona cuina.
- 21.20 Pel·lícula: "La història de Tony Cimo".
- 23.05 Azizah, la noia del riu.

CANAL - 33

DIUMENGE - 27

- 16.00 Horitzons.
- 18.15 Fila 33: "Terreny perillós".
- 19.55 El món del cinema.
- 20.20 Thalassa.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 Versió original: "My beautiful laundrette".
- 23.10 Fi d'emissió.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 19.10 Universitat oberta?
- 19.40 Victor.
- 19.55 Videoclips.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.30 El temps.
- 21.35 Tot l'esport.

DILLUNS - 28

- 20.00 Basquetmanà.
- 22.00 Històries imprevistes.
- 22.25 A debat.
- 24.00 Fi d'emissió.

DIMARTS - 29

- 20.00 Star Trek.
- 22.00 Teatre: "Nabucco".
- 00.20 Fi d'emissió.

DIMECRES - 30

- 20.00 Atletisme.
- 22.00 Allo, allo.
- 22.30 60 minuts.
- 23.45 Fi d'emissió.

DIJOURS - 31

- 20.00 Sputnik.
- 22.00 Actual.
- 23.00 Canal 33 presenta.
- 24.00 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 1

- 20.00 Futbol 90.
- 22.00 La bella i la bèstia.
- 23.00 Tres, catorze, setze.
- 24.00 Fi d'emissió.

DISSABTE - 2

- 16.00 Esports show.
- 20.00 Vibria.
- 20.10 Photomaton.
- 21.00 Telenotícies.
- 21.25 El temps.
- 21.30 La caixa sàvia.
- 23.00 Cadència.
- 00.30 Fi d'emissió.

DIUMENGE - 27

- 02.40 Música N.A.
- 03.20 Però... això què és?
- 04.30 El dimarts que ve.
- 05.40 Parlem de sexe.
- 06.25 Jazz entre amics.
- 07.20 Tendido cero.
- 07.45 Rockopop.
- 09.05 Els mapaches.
- 09.30 Companys.
- 10.30 El dia del Senyor - Santa Missa.
- 11.05 Concert.
- 12.00 Anthony Davis.
- 12.30 Panorama.
- 13.00 El saler.
- 14.00 La nostra Europa.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 Calimero.
- 16.05 La Comèdia: "La família v'uno más".
- 17.50 Dibuxos animats.

- 18.10 Joc de nens.
- 18.40 Alf.
- 19.00 Waku-Waku.
- 19.30 Dotze del patíbul.
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 A portada.
- 21.55 Diumenge cinema: "Patton".
- 23.40 Avanç Telediari.
- 23.45 Catalunya misteriosa.
- 00.15 Plast-X.
- 00.45 Un dia es un dia.
- 02.45 Òpera.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 08.00 Bon dia.
- 10.00 A bona hora.
- 14.00 Teledes/Informatiu Migdia.
- 15.00 Telediari-1.
- 15.30 El temps.
- 15.33 A la meva manera: Cristal.
- 17.50 Avanç Telediari.
- 20.15 L'Informatiu vespre.
- 20.30 Telediari 2.
- 21.00 El temps.

DILLUNS - 28

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuxos animats.
- 14.00 Donecs als 40.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 Però... això què és?
- 22.40 Parlem de sexe.
- 23.25 Documents TV.
- 00.20 Diari nit.
- 01.00 Cine-club de matinada: "Reina de corazones".

DIMARTS - 29

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuxos animats.
- 14.00 Tira y afloja.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 El dimarts que ve.
- 22.30 Sessió de nit: "Furia".
- 00.15 Diari nit.
- 01.15 Testimoni.
- 01.20 Filmoteca del dimarts: "Los Nibelungos II. La venganza de Krimilda".

DIMECRES - 30

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuxos animats.
- 14.00 Kate i Allie.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.25 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.15 Primera fila.
- 22.15 Detectiu privat.
- 23.55 El marc de la fama.
- 00.20 Diari nit.
- 01.00 Última sessió: "Clandestinos".

DIJOURS - 31

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuxos animats.
- 14.00 Murphy Brown.
- 17.55 Els mons de Yupi.
- 18.20 Calaix desastre.
- 19.20 3 x 4.
- 21.10 Trenta i tants.
- 22.10 Punt i apart.
- 23.40 Enredo.
- 00.05 Diari nit.
- 00.40 Producció espanyola: "Todos al suelo".

DIVENDRES - 1

- Wesbter.
- Santa Barbara.
- Dibuxos animats.
- 14.00 Una forma de viure.
- 17.55 Les aventures de Peter.
- 18.20 Plàstic.
- 19.20 Un rato de anglès.

- 19.50 Amb les mans a la massa.
- 21.10 Platja de Xina.
- 22.15 Visca l'espectacle!
- 23.50 L'autoestopista.
- 00.15 Diari nit.

DISSABTE - 2

- 00.50 Clàssics en Blanc i Negre: "Secretos".
- 02.15 Jazz entre amics.
- 03.15 El preu just.
- 04.45 Documents TV.
- 05.40 Art i artistes flamancs.
- 06.10 L'altra mirada.
- 07.10 Entre línies.
- 07.35 De pel·lícula.
- 08.35 Visca l'espectacle!
- 10.00 Els contanimalos.
- 10.30 Sopà de gansos.
- 11.00 No t'ho perdís.
- 13.00 Visca la ciència.
- 13.30 Parlament.
- 14.30 L'Informatiu cap de setmana.
- 15.00 Telediari cap de setmana.
- 15.30 El temps.
- 15.35 La boja acadèmia de policia.
- 16.05 Primera Sessió: "Un verano para matar".
- 18.10 Rockopop.
- 19.35 Loco de remate.
- 20.30 Telediari cap de setmana.
- 21.05 Informe setmanal.
- 22.15 Dissabte cinema: "Aterrizo como puedas II" "Sufridos ciudadanos".

DIUMENGE - 27

- 07.30 Via olímpica.
- 9.00 Santa Missa.
- 09.45 Cine-para todos: "Las aventuras del Zipi-Zape".
- 11.15 Domingo deporte.
- 18.30 Kung Fu.
- 19.30 Dos cadenas para ti.
- 20.00 El precio justo.
- 21.30 Estudio estadio.
- 22.30 Gala Mund. Futbol-Pavarotti.
- 00.30 Andalucía.
- 00.45 Filmoteca-2: "El pozo".
- 02.30 Últimas preguntas.
- 03.00 Tiempo de creer.

ESPAIS FIXOS: DE DILLUNS A DIVENDRES

- 10.00 Hoy a las 10.
- 13.45 Video-Mix.
- 14.00 Avanç de l'Informatiu.
- 15.00 L'apuntador.
- 17.25 Un punt de solfa.
- 19.15 L'Informatiu Vespre.
- 22.00 Notícies-2.

DILLUNS - 28

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Chopi i la princesa.
- 08.30 Euskera.
- 09.00 Plàstic.
- 11.00 El primero entre iguales.
- 12.00 Las doce en punta.
- 13.00 Los Brett.
- 14.05 La palmera.
- 15.05 Belleza i poder.
- 15.30 135 escons.
- 16.00 Embollica que fa fort.
- 16.35 La barberia.
- 17.30 Sessió de tarde: "Esplendor".
- 19.30 Cerca de las estrellas.
- 22.35 Cine Club: "La Osa Mayor y las estrellas".
- 00.15 Va de cine.
- 00.45 Pyrenees Pirineos.
- 01.15 Paso hacia el universo.

DIMARTS - 29

- 07.45 Con tu cuerpo.
- 08.00 Planeta imaginari.
- 08.30 Inglès.
- 09.00 El salero.
- 11.00 Situación limite.

COMENTARIS TV

ELS FILMS DE LA TELEVISIÓ A ITÀLIA

Segons informa l'agència Europa Press, el Parlament italià ha prohibit la interrupció publicitària dels films a fi de preservar d'aquesta forma la seva integritat. Aquesta ha estat una conquesta deguda als esforços del director de cinema Franco Zeffirelli en una campanya en contra dels talls publicitaris en les pel·lícules emeses per televisió. El resultat de tot això és l'arribada, a Itàlia, d'una televisió que controla molt el comercialisme i que ha de constituir un exemple per la resta de les televisions europees.

D'altra banda, i també a Itàlia, el Senat ha aprovat una norma que prohibeix transmetre, abans de dos quarts d'onze de la nit, les pel·lícules no aptes per a menors de 14 anys, i, a qualsevol hora, les aptes només per aquells que tenen més de 18 anys.

Aquesta segona mesura resulta veritablement important, car aconsegueix fer desaparèixer un tipus de films que sempre estaven a l'abast dels més joves i que, a partir d'ara queden reservats a aquells que, lliurement i responsablement, decideixin de llogar-los a les botigues de vídeo. És un important pas en endavant del qual, lògicament, també han de prendre molt bona nota tots aquells que lluiten per aconseguir una televisió més civilitzada i humana enfront d'una altra que només pensa a "divertir" el telespectador a qualsevol preu.

T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39

IGNASI BOFARULL

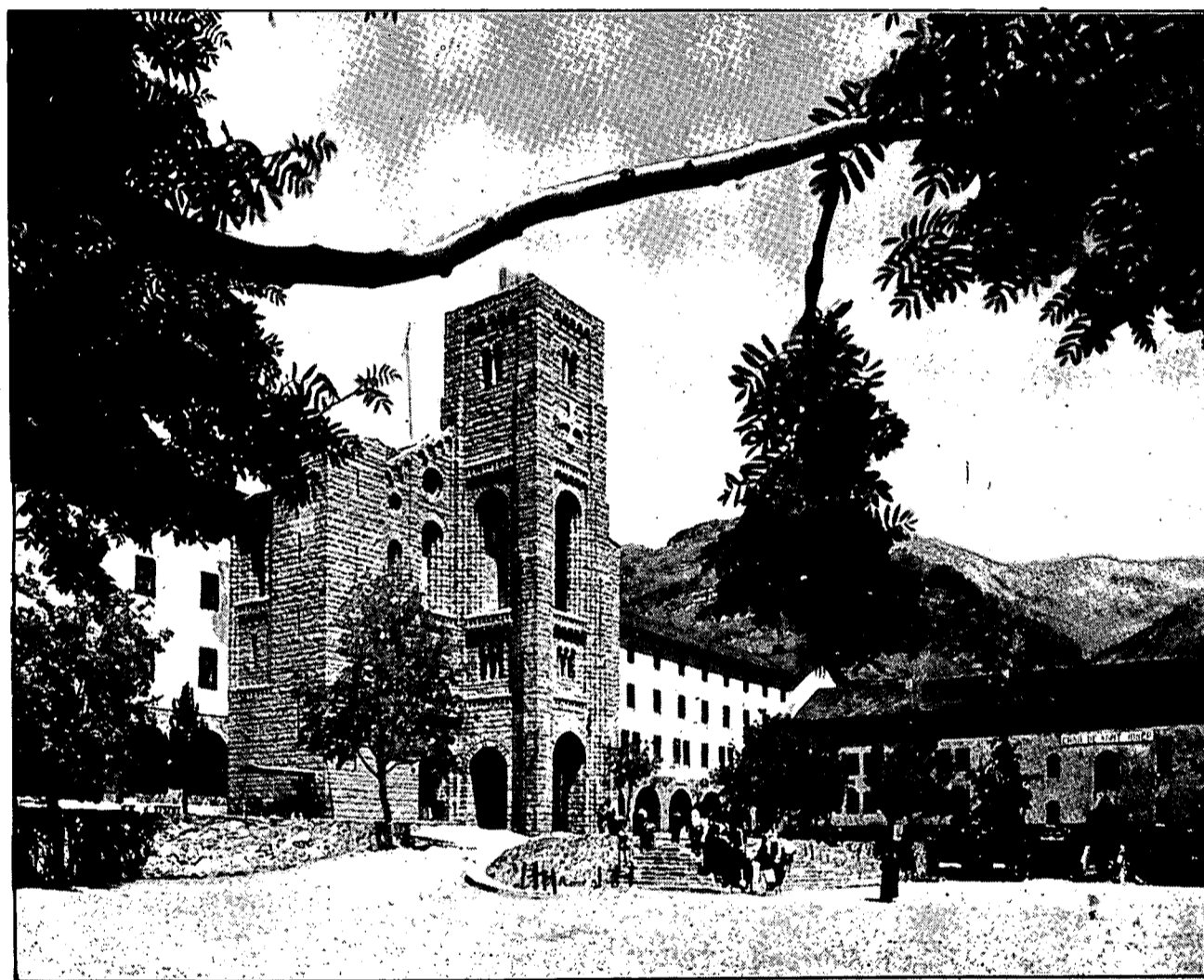
Com a cloenda dels Viatges Culturals d'aquest curs:

EXTRAORDINARI 66è. VIATGE CULTURAL

Diumenge, 17 de juny

SANTUARI i VALL DE NÚRIA

Presidit pel nostre Director Mons. Joan E. Jarque i Jutglar.

Hora de sortida: 7 del matí, València xamfrà Balmes.

Hora de la missa: A les 12.

Hora del dinar: A les 2. Restaurant: Hotel Vall de Núria.

Preu del Viatge: 4.000 ptes.

comprèn: Autocar, cremallera, restaurant, propines i sorteigs de llibres.

Nota important: Tots portarem un petit regal sorpresa que sortejarem com a prova de germanor i record d'aquesta Diada. (Intercanvi de regals per sorteig.)

Per a reserva de places truqueu al 487 10 25. La inscripció es tancarà el dia 11 de juny. Es prega que feu el pagament del viatge abans d'aquest dia.